

آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ

نسخه رسمی ۲۰۲۱

مجموعه قوانین ستاد ملی مبارزه با دوپینگ ایران

دارای تایید وادا

بر اساس مجموعه قوانین آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ، کد ۲۰۲۱

۲۵، اکتبر ۲۰۲۰

فهرست مطالب		
صفحه	عنوان	
۳	مقدمه	
۱	تعریف دوپینگ	فصل ۱
۱	تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ	فصل ۲
۱۳	اثبات دوپینگ	فصل ۳
۱۷	فهرست داروها و روشهای ممنوعه	فصل ۴
۲۵	نمونه گیری و تحقیقات	فصل ۵
۳۱	آنالیز نمونه ها	فصل ۶
۳۴	مدیریت نتایج، مسئولیت، بررسی اولیه، اعلان و تعلیق موقت	فصل ۷
۳۸	مدیریت نتایج، حق دادرسی منصفانه و اعلان تصمیم دادرسی	فصل ۸
۴۲	ابطال خودبخودی نتایج انفرادی	فصل ۹
۴۲	محرومیت های فردی	فصل ۱۰
۶۱	پیامدهای تیمی	فصل ۱۱
۶۲	مجازات سایر نهاد های ورزشی توسط ایران نادر	فصل ۱۲
۶۳	مدیریت نتایج، استیناف	فصل ۱۳
۷۲	راز داری و اطلاع رسانی	فصل ۱۴
۷۹	اجرای احکام	فصل ۱۵
۸۱	قانون محدودیت ها	فصل ۱۶
۸۱	آموزش	فصل ۱۷
۸۱	دیگر وظایف و مسئولیت های فدراسیون های ملی	فصل ۱۸
۸۳	دیگر وظایف و مسئولیت های ایران نادر	فصل ۱۹
۸۴	دیگر وظایف و مسئولیت های ورزشکاران	فصل ۲۰
۸۵	دیگر وظایف و مسئولیت های کارکنان پشتیبان ورزشکار	فصل ۲۱
۸۵	دیگر وظایف و مسئولیت های افراد مشمول قوانین مبارزه با دوپینگ	فصل ۲۲
۸۶	تفسیر کد	فصل ۲۳
۸۷	مقررات نهایی	فصل ۲۴
۸۹	تعاریف	ضمیمه اول

مجموعه قوانین ستاد ملی مبارزه با دوپینگ ایران، ۲۰۲۱

مقدمه

پیش گفتار

این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ مطابق با مسئولیت‌های ایران نادو منطبق با مجموعه قوانین وادا (کد ۲۰۲۱) و به دنبال تلاش‌های مداوم این سازمان در جهت ریشه کن کردن دوپینگ در ورزش در ایران، تصویب و اجرا شده است.

قوانین مبارزه با دوپینگ، قوانین حاکم بر شرایطی است که ورزش مطابق آن انجام می شود. این قوانین با این هدف که قوانین و مقررات مبارزه با دوپینگ به شیوه ای هماهنگ و یکنواخت در سراسر جهان به اجرا درآید، دارای طبیعتی متمایز از رویه‌های کیفری و مدنی است. این قوانین قرار نیست براساس مقتضیات ملی و استانداردهای قانونی قابل اجرا در دادرسی های کیفری یا مدنی تفسیر یا محدود شود، اگرچه آنها باید به روشی که به اصول تناسب و حقوق بشر احترام می‌گذارد، تدوین شوند. کلیه دادگاه‌ها و هیات‌های دادرسی و مراجع قضایی در هنگام بررسی حقایق و قوانین و مقررات مربوط به هر پرونده ارائه شده، باید از طبیعت متمایز قوانین مبارزه با دوپینگ، که کد را تشکیل می دهند آگاه بوده و به آن احترام بگذارند. همچنین باید در نظر بگیرند این قوانین و مقررات رضایت طیف وسیعی از ذینفعان در سراسر جهان در رابطه با آنچه برای حمایت و تضمین ورزش منصفانه ضروری است را به نمایش می‌گذارد.

براساس کد وادا، ایران نادو مسئولیت انجام همه جنبه‌های کنترل دوپینگ را بر عهده دارد. هر جنبه ای از کنترل دوپینگ یا آموزش مبارزه با دوپینگ می‌تواند توسط ایران نادو به شرکت ثالث طرف قرارداد واگذار شود. با این حال ایران نادو موظف است شرکت ثالث طرف قرارداد را به رعایت استانداردهای بین‌المللی و قوانین مبارزه با دوپینگ منطبق با کد ملزم نماید.

مسئولیت اطمینان یافتن از این امر که شرکت ثالث طرف قرارداد، کلیه موارد را مطابق با کد اجرا می نماید همیشه با ایران نادو است. ایران نادو می تواند مسئولیت تصمیم گیری های مرتبط با صدور رای و مدیریت نتایج را به واحد مبارزه با دوپینگ دادگاه حکمیت ورزش CAS واگذار نماید.

عبارات/یتالیک موجود در متن این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ در ضمیمه اول تعریف شده است.

در ارجاع به مطالب فصول، مگر در مواردی که به جای دیگری ارجاع شود، منظور ارجاع به فصول این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ است.

مبانی منطقی و بنیادین قوانین مبارزه با دوپینگ ایران نادر و کد

برنامه‌های مبارزه با دوپینگ بر اساس ارزش ذاتی ورزش ایجاد شده‌اند. از این ارزش ذاتی اغلب به عنوان "روح ورزش" یاد می‌شود: و آن رسیدن به بالاترین درجات انسانی با روش‌های اخلاقی و به کمک استعدادها و اختصاصی و ذاتی هر ورزشکار است.

برنامه‌های مبارزه با دوپینگ به دنبال محافظت از سلامت ورزشکاران و ایجاد فرصتی برای ورزشکاران است تا بدون استفاده از مواد و روش‌های ممنوعه به بالاترین و ارزشمندترین رتبه‌های بشری دست پیدا کنند.

برنامه‌های مبارزه با دوپینگ به دنبال حفظ عدالت در ورزش به شکل احترام به قوانین، سایر رقبا، رقابت منصفانه، شرایط بازی برابر و ارزش ورزشی است که جهانیان برای ورزش پاک قایل هستند.

روح ورزش احترام گذاشتن و ارج نهادن به روح، جسم و روان انسانی است. جوهره المپیزم بصورت ارزش‌هایی که در ورزش و از طریق ورزش پدیدار می‌شود، منعکس می‌گردد، از جمله:

- سلامتی
- اخلاق گرایی، بازی منصفانه و صداقت
- حقوق ورزشکار مندرج در کد
- دستیابی به عالی‌ترین سطح عملکرد
- شخصیت و تحصیلات
- سرگرمی و شادی
- کار گروهی
- فداکاری و تعهد
- احترام به قوانین و مقررات
- احترام به خود و سایر شرکت‌کنندگان
- شجاعت
- همبستگی و احترام به عموم

روح ورزش در انجام بازی صادقانه نمایان می‌شود. دوپینگ در اساس با روح ورزش در تضاد است.

برنامه ملی مبارزه با دوپینگ

ایران نادو با این هدف که به عنوان سازمان ملی مبارزه با دوپینگ در ایران فعالیت کند، توسط دولت ایران با تصویب مجلس شورا تاسیس شد. به همین ترتیب، بر اساس بند ۱,۵,۲۰ کد، ایران نادو به طور ویژه دارای مسئولیت‌ها و اختیارات لازم است تا در تصمیمات و فعالیت‌های خود مستقل از بدنه ورزش و دولت عمل کند. این موضوع، بدون هیچ گونه محدودیتی، شامل ممنوعیت هر گونه دخالت در تصمیمات عملیاتی یا فعالیت‌های ایران نادو توسط هر شخصی که همزمان در فدراسیون‌های بین‌المللی یا ملی، سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ، کمیته ملی المپیک و پارالمپیک یا اداره دولتی مسئول ورزش یا مبارزه با دوپینگ درگیر مدیریت یا فعالیت هست می‌گردد.

حوزه حکم فرمایی قوانین مبارزه با دوپینگ

این قوانین مبارزه با دوپینگ شامل موارد زیر می‌شود:

(الف) ایران نادو، شامل اعضای هیات رئیسه، مدیران، ماموران و کارمندان تعیین شده، و شرکت ثالث طرف قرارداد و کارمندان آن، که در هر بخش از کنترل دوپینگ شرکت دارند؛

(ب) فدراسیون‌های ملی ایران، شامل اعضای هیات رئیسه، مدیران، ماموران و کارمندان تعیین شده، و شرکت ثالث طرف قرارداد و کارمندان آن، که در هر بخش از کنترل دوپینگ شرکت دارند؛

(ج) ورزشکاران زیر، کارکنان پشتیبان ورزشکاران و سایر اشخاص (از جمله افراد Protected)، خواه این شخص تبعه یا مقیم ایران باشد:

(۱) کلیه ورزشکاران و کارکنان پشتیبان ورزشکار که عضو یا دارنده گواهینامه از هر فدراسیون ملی در ایران یا هر عضو یا سازمان وابسته به هر فدراسیون ملی در ایران (شامل باشگاه‌ها، تیم‌ها، انجمن‌ها یا لیگ‌ها) باشند؛

(۲) کلیه ورزشکاران و پرسنل پشتیبان ورزشکار در هر مقامی که در رویدادها، مسابقات، و سایر فعالیت‌هایی که توسط فدراسیون ملی در ایران سازماندهی، تشکیل، تصویب و به رسمیت شناخته

شده اند، یا توسط هر عضو یا سازمان وابسته به هر فدراسیون ملی در ایران (از جمله باشگاه‌ها، تیم‌ها، انجمن‌ها یا لیلها) برگزار می‌شوند شرکت می‌کنند؛

(۳) هر شخص ورزشکار یا فرد پشتیبان ورزشکار یا شخص دیگری که به موجب اعتبار نامه، گواهینامه یا تنظیم قراردادی دیگر، یا به طرق دیگر، در هر فدراسیون ملی در ایران یا هر عضو یا سازمان وابسته هر فدراسیون ملی در ایران (شامل باشگاه‌ها، تیم‌ها، انجمن‌ها یا لیلها) در جهت مبارزه با دوپینگ دارای اختیار است؛

(۴) کلیه ورزشکاران و کارکنان پشتیبان ورزشکار که به هر شکلی در هر فعالیتی که توسط برگزارکننده رویداد ملی یا یک لیگ ملی که به فدراسیون ملی وابسته نیست، سازمان‌دهی، برگزار، تشکیل یا تصویب می‌شود، شرکت می‌کنند.^۱

(۵) ورزشکاران غیر حرفه‌ای، که منظور هر شخصی است که برای اهداف تفریحی در فعالیتهای ورزشی یا تناسب اندام شرکت دارد اما در رقابت‌ها یا رویدادهای سازمان یافته و به رسمیت شناخته شده توسط فدراسیون ملی یا به میزبانی آن یا توسط هر انجمن وابسته یا غیر وابسته، سازمان، باشگاه، تیم یا لیگ، شرکت نمی‌کند، یا کسی که در طول ۵ سال پیش از ارتکاب به هر گونه تخلف (ADRV)، در رویدادی در سطح بین‌المللی (همانگونه که برای هر فدراسیون بین‌المللی و همسو با استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات تعریف شده)، ملی (همانگونه که برای ایران نادو یا سایر ارگان‌های مبارزه با دوپینگ و همسو با استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات تعریف شده) فعالیت نداشته است یا در یک رویداد بین‌المللی در رده آزاد^۲ بعنوان نماینده ایران یا کشور دیگری شرکت نداشته، یا نام او در لیست RTP یا TP فدراسیون بین‌المللی، ایران نادو یا سازمان مبارزه با دوپینگ دیگری نبوده باشد.

(د) سایر اشخاصی که این مجموعه قوانین اختیار آنها را به ایران نادو می‌دهد، شامل ورزشکاران تبعه یا مقیم ایران و کلیه ورزشکارانی است که برای مسابقه، تمرین یا غیره در ایران حضور دارند.

مشارکت و یا حضور هر یک از افراد فوق‌الذکر در ورزش ایران، به منزله موافقت با قوانین مبارزه با قوانین مبارزه با دوپینگ و پایبندی به اجرای این قوانین مبارزه با دوپینگ، از جمله پیامدهای نقض آن و قضاوت هیات‌های

^۱ [تفسیر نکته ۴: این نهادهای سازمان دهنده باید در برنامه ملی مبارزه با دوپینگ گنجانده شوند.

^۲ [تفسیر ورزشکاران غیر حرفه‌ای: اصطلاح "رده آزاد" با هدف کنار گذاشتن رقابت‌هایی است که فقط به نوجوانان یا رده‌های سنی محدود می‌شوند].

دادرسی مشخص شده در فصول ۸ و ۱۳ که برای رسیدگی و تعیین پرونده‌ها و تجدید نظر در قوانین مبارزه با دوپینگ به ایران نادو معرفی می‌شوند می‌باشد.^۳

کل ورزشکارانی که در بالا تعریف شدند متعهد و ملزم به رعایت قوانین مبارزه با دوپینگ هستند، در این مجموعه قوانین، ورزشکاران زیر به عنوان ورزشکار سطح ملی در نظر گرفته می‌شوند و بنابراین مقررات خاص مندرج در این قوانین مبارزه با دوپینگ که برای ورزشکاران سطح ملی (به عنوان مثال نمونه گیری، TUE، Whereabouts و مدیریت نتایج) قابل اجرا هستند، در مورد چنین ورزشکارانی قابل اجرا است:

(الف) ورزشکاران عضو هر فدراسیون ملی یا دارنده گواهینامه آن فدراسیون در ایران یا هر سازمان دیگری که وابسته به یک فدراسیون ملی از جمله انجمن‌ها، باشگاه‌ها، تیم‌ها یا لیگ‌ها هستند.

(ب) ورزشکارانی که در هر مسابقه، رویداد یا فعالیتی که توسط فدراسیون ملی یا هر انجمن، سازمان، باشگاه، تیم یا لیگ وابسته یا توسط دولت در ایران سازمان‌دهی، به رسمیت شناخته شده و برگزار می‌شوند شرکت می‌کنند؛

(ج) هر ورزشکاری دیگری که به موجب اعتبار، گواهینامه یا تنظیم قراردادی دیگر، در حوزه صلاحیت فدراسیون ملی ایران یا هر انجمن، سازمان، باشگاه، تیم یا لیگ وابسته ایران در جهت مبارزه با دوپینگ در ایران قرار می‌گیرد.

(د) ورزشکارانی که در هر فعالیتی که توسط برگزار کننده رویداد ملی یا هر لیگ ملی دیگر برگزار شده یا به رسمیت شناخته شده یا میزبانی می‌شود و هیچ وابستگی به فدراسیون ملی ندارد شرکت می‌کنند.

با این وجود، در صورتی که چنین ورزشکارانی توسط فدراسیون‌های بین‌المللی مربوطه به عنوان ورزشکاران سطح بین‌المللی طبقه‌بندی شوند، از نظر قوانین مبارزه با دوپینگ ورزشکار سطح بین‌المللی (و نه ورزشکار ملی) در نظر گرفته خواهند شد.

^۳ تفسیر: در مواردی که کد شخص دیگری غیر از ورزشکار یا شخص پشتیبان ورزشکار را ملزم به رعایت کد می‌کند، قطعاً این شخص مشمول تست یا جمع‌آوری نمونه نخواهد بود و بخاطر استفاده یا در اختیار داشتن ماده ممنوعه یا روش ممنوعه، متهم به تخلف نخواهد شد. در عوض، این شخص تنها به دلیل تخلف از بندهای ۲،۵ (دستکاری)، ۲،۷ (قاچاق کالا)، ۲،۸ (تجویز)، ۲،۹ (تبانی)، ۲،۱۰ (مشارکت ممنوعه) و ۲،۱۱ (تلافی کردن) مجازات خواهد شد. به علاوه، چنین شخصی طبق بند ۲،۳ کد ملزم به انجام وظایف و مسئولیت‌های اضافی خواهد بود. و اجبار کارمند به تبعیت از کد طبق قانون قابل اجرا است. طبق فصل ۱۹ قوانین مبارزه با دوپینگ، ایران نادو تضمین خواهد کرد که در هر گونه توافقی با اعضای هیات رئیسه، مدیران، ماموران و کارمندان تعیین شده و همچنین اشخاص ثالث و کارمندان آنها، اعم از استخدامی، قراردادی یا غیره، مقررات صریحی را جای دهد که طبق آن افراد متعهد شوند و توافق کنند که این قوانین مبارزه با دوپینگ را رعایت کنند و همچنین مسئولیت ایران نادو در خصوص حل پرونده‌های مبارزه با دوپینگ را بپذیرند.

فصل اول : تعریف دوپینگ

دوپینگ عبارت است از وقوع یک یا چند مورد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ که در بندهای ۱,۲ تا ۱۱,۲ این قوانین بیان شده است.

فصل دوم : تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ

هدف از فصل دوم مشخص کردن شرایط و مواردی است که تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می‌شوند. جلسات دادرسی برای موارد تخلف و ارتکاب به دوپینگ بر اساس اینکه یک یا بیش از یک مورد از این قوانین نقض شده باشند، انجام می‌شود.

ورزشکاران یا سایر اشخاص ملزم و مسئول هستند تا از آنچه که تخلف از قوانین دوپینگ محسوب شده، همچنین مواد و روش‌هایی که در فهرست مواد ممنوعه قرار دارند آگاهی کامل کسب نمایند.

موارد زیر تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می‌شود:

۲,۱- وجود یک نوع ماده ممنوعه، مواد حاصل از سوخت و ساز (متابولیت) یا نشانگرهای مربوط به آنها در نمونه یک ورزشکار

۲,۱,۱- همه ورزشکاران موظفند تا از ورود هر نوع ماده ممنوعه به بدن خود ممانعت به عمل آورند. در صورتی که هر نوع ماده ممنوعه، مواد حاصل از سوخت و ساز یا نشانگرهای مربوط به آنها در نمونه ورزشکاران یافت شود، مسئولیت آن بر عهده ورزشکاران خواهد بود. بر همین اساس، جهت اعلام و اثبات تخلف ورزشکار از قوانین مبارزه با دوپینگ بر اساس ۲,۱ لزومی به ارزیابی و نشان دادن نیت، عمد، قصور، اهمال یا مصرف آگاهانه ورزشکار وجود ندارد.^۴

۲,۱,۲- برای اثبات تخلف مبتنی بر بند ۲,۱، وجود یکی از موارد زیر کافی است: تایید وجود یک ماده ممنوعه، مواد حاصل از سوخت و ساز یا نشانگرهای آن در نمونه A ورزشکاری که از حق درخواست آنالیز نمونه B خود چشم پوشی کرده و نمونه B او آنالیز نشده باشد؛ یا چنانچه آنالیز نمونه B ورزشکار وجود

^۴ [تفسیر بند ۲,۱,۱ : تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ طبق این بند بدون توجه به درجه خطای ورزشکار در نظر گرفته می‌شود. در موارد متعددی از تصمیمات CAS از این قانون تحت عنوان "مسئولیت مطلق ورزشکار" یاد شده است. برای تعیین عواقب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ درجه خطای ورزشکار طبق فصل ۱۰ در نظر گرفته می‌شود. CAS همواره این اصل را رعایت می‌کند.]

ماده ممنوعه، مواد حاصل از سوخت و ساز یا نشانگرها را در نمونه B فرد، آنالیز نمونه A را تایید کرده باشد؛ یا در مواردی که نمونه A یا B ورزشکار به دو قسمت تقسیم شده است، آنالیز بخش جدا شده نمونه، وجود ماده ممنوعه یا مواد حاصل از سوخت و ساز یا نشانگرهای گزارش شده در بخش اول نمونه تقسیم شده را تایید نماید یا ورزشکار از حق درخواست آنالیز بخش دوم نمونه تقسیم شده خود چشم پوشی می کند.^۵

۲،۱،۳- به استثنای موادی از فهرست ممنوعه که در سند تکنیکی TD گزارش حد مشخصی از سطح ماده برای اعلام AAF برای آنها در نظر گرفته شده است، وجود هر مقدار از ماده ممنوعه یا مواد حاصل از سوخت و ساز و یا نشانگرهای آنها در نمونه ورزشکار، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می شود.

۲،۱،۴- به عنوان استثنا بر قاعده کلی بند ۲،۱، فهرست ممنوعه، استانداردهای بین المللی یا سند تکنیکی می تواند معیارهای خاصی را برای گزارش یا ارزیابی برخی از مواد ممنوعه مشخص معین کند.

۲،۲- مصرف یا تلاش برای مصرف یک ماده یا روش ممنوعه توسط ورزشکار^۶

۲،۲،۱- همه ورزشکاران موظفند تا از ورود هر نوع ماده ممنوعه به بدن خود جلوگیری به عمل آورند و هیچ روش ممنوعه ای را استفاده نکنند. بر همین اساس برای احراز و اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ با استفاده از یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه لزومی به ارزیابی و نشان دادن نیت، عمد، قصور، اهمال یا مصرف آگاهانه ورزشکار وجود ندارد.

^۵ [تفسیر بند ۲،۱،۲ : سازمان مبارزه با دوپینگ دارای مسئولیت مدیریت نتایج حتی اگر ورزشکار تقاضای تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی نمونه B را نکرده باشد به انتخاب و صلاحدید خود می تواند تصمیم به درخواست تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی نمونه B بدهد.]

^۶ [تفسیر بند ۲،۲ : اینکه ممکن است "مصرف" یا "تلاش برای مصرف" یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه با دلایل و قرائن معتبر و قابل اتکا اثبات شود، همواره مورد بحث بوده است. همان طور که در تفسیر بند ۳،۲ ذکر شده، بر خلاف مدارک مورد نیاز جهت اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ طبق بند ۲،۱، "مصرف" یا "تلاش برای مصرف" همچنین می تواند با استناد به دلایل معتبر و قابل اتکاء دیگری مثل: اعتراف ورزشکار، اعلام شهادت یک شاهد، مدارک و شواهد مستند، نتایج به دست آمده از پرونده بررسی دوره ای نتایج آزمایشات از جمله داده های جمع آوری شده به عنوان بخشی از پاسپورت بیولوژیکال ورزشکار و یا دیگر اطلاعات به دست آمده از آنالیز آزمایشگاهی باشد که همه الزامات تایید وجود یک ماده ممنوعه بر اساس بند ۲،۱ را نداشته باشد. برای مثال، ممکن است مصرف ماده بر اساس اطلاعات مطمئن به دست آمده از آنالیز آزمایشگاهی نمونه A یک ورزشکار، اثبات شود (بدون اینکه توسط تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی نمونه B تایید شود) یا اینکه صرفاً بر اساس نتایج به دست آمده از تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی نمونه B به تنهایی آن هم در مواردی که سازمان مبارزه با دوپینگ توضیح قانع کننده و قابل قبولی راجع به فقدان یا عدم تایید ماده در نمونه دیگر را ارائه می نماید.]

۲,۲,۲- جهت اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، موضوع اصلی موفقیت یا عدم موفقیت مصرف یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه نیست بلکه صرفاً مصرف یا تلاش برای استفاده از ماده ممنوعه یا روش ممنوعه جهت احراز تخلف از مقررات مبارزه با دوپینگ کافی است.^۷

۲,۳- فرار، امتناع یا قصور ورزشکار از تن دادن به نمونه گیری

فرار از نمونه گیری، امتناع یا تن ندادن به نمونه گیری بدون دلیل موجه و قابل قبول، پس از ابلاغ الزام فرد به ارائه نمونه توسط شخص مجاز.^۸

۲,۴- قصور از الزامات مربوط به در دسترس بودن ورزشکار

هر گونه تلفیقی از سه (۳) بار غیبت در آدرس های اعلام شده و یا قصور در پرکردن آدرس های Whereabouts ورزشکار، ظرف مدت دوازده (۱۲) ماه، به شکلی که در استاندارد بین المللی مدیریت نتایج تعریف شده است برای ورزشکاری که نامش در لیست RTP ثبت شده است.

۲,۵- دستکاری یا تلاش برای دستکاری ورزشکار یا شخص دیگر در هر بخش از کنترل دوپینگ

۲,۶- مالکیت یک ماده یا یک روش ممنوعه توسط ورزشکار یا فرد حامی ورزشکار

۲,۶,۱- همراه داشتن هر نوع ماده ممنوعه یا روش ممنوعه در حین مسابقات، توسط ورزشکار یا همراه داشتن هر یک از مواد ممنوعه و روش های ممنوعه ای که در خارج از مسابقات ممنوع شده اند، توسط ورزشکار در زمان های خارج از مسابقات ممنوع است مگر اینکه ورزشکار بر اساس بند ۴,۴ ثابت کند که

^۷ [تفسیر بند ۲,۲,۲: نشان دادن "قصد مصرف" یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه نیاز به اثبات عمدی بودن یا ارائه دلایل در مورد نیت یا قصد ورزشکار دارد. این واقعیت که عمدی بودن نیاز به اثبات کردن دارد و باید به نحوی به اثبات برسد باعث کم شدن ارزش یا تضعیف قوانین مطلق (اصل مسئولیت مطلق ورزشکار) تخلف از بندهای ۲,۱ و ۲,۲ در مورد "مصرف" یک ماده یا روش ممنوعه نمی گردد.

"مصرف" یک ماده ممنوعه توسط ورزشکار تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می گردد، مگر این که ورزشکار ماده ممنوعه ای را که زمان خارج از مسابقات ممنوع نیست، در زمانی خارج از مسابقات "مصرف" کرده باشد. (به هر حال حضور یک ماده ممنوعه یا مواد حاصل از سوخت و ساز آن و یا نشانگرهای آن در نمونه اخذ شده از ورزشکار در هنگام مسابقات، صرف نظر از اینکه این ماده "چه موقع" ممکن است "مصرف" یا تجویز شده باشد، تخلف از بند ۲,۱ محسوب می شود.)

^۸ [تفسیر بند ۲,۳: به عنوان مثال اگر ورزشکاری از جمع آوری نمونه فرار کند و یا ثابت شود از روی عمد از نمونه گیری یا دریافت ابلاغیه اجتناب کرده است، عمل وی تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می گردد. تخلف "قصور از تن دادن به نمونه گیری" می تواند عمدی یا ناشی از سهل انگاری ورزشکار باشد، حال آنکه "فرار" یا "امتناع" از شرکت در نمونه گیری رفتاری عمدی محسوب می گردد.]

همراه داشتن این ماده بر اساس معافیت مصرف درمانی تایید شده (TUE) یا دلیل موجه و قابل قبول دیگری بوده است.

۲,۶,۲- همراه داشتن هر نوع ماده ممنوعه یا روش ممنوعه که در زمان مسابقات ممنوع شده اند، یا همراه داشتن هر نوع ماده یا روش ممنوعه ای که در خارج از مسابقات ممنوع شده‌اند، در مواقع خارج از مسابقات، توسط کارکنان پشتیبان ورزشکار که به نحوی در امر مسابقات و تمرینات با ورزشکار در ارتباط هستند، ممنوع است، مگر اینکه کارکنان پشتیبان ورزشکار ثابت کنند که مطابق با بند ۴,۴ مالکیت این مواد بر اساس معافیت مصرف درمانی تایید شده (TUE) یا دلیل موجه و قابل قبول دیگری بوده است.^۹

۲,۷- قاچاق یا تلاش برای قاچاق هر گونه ماده ممنوعه یا روش ممنوعه توسط یک ورزشکار یا شخص دیگر

۲,۸- تجویز یا تلاش برای تجویز هر گونه ماده ممنوعه یا روش ممنوعه در حین مسابقات به ورزشکاران توسط یک ورزشکار یا هر شخص دیگر، یا تجویز یا تلاش برای تجویز یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه در خارج از مسابقات ممنوع می‌باشد به ورزشکاران در خارج از مسابقات

۲,۹- تبانی یا تلاش برای تبانی توسط ورزشکار یا شخص دیگر

کمک، تشویق، حمایت، معاونت، تبانی، سرپوش گذاشتن یا هر گونه مشارکت و هم‌دستی در تخطی از قوانین مبارزه با دوپینگ یا تلاش برای تخطی از این قوانین یا تخطی از بند ۱۰,۱۴,۱ توسط هر شخص دیگری.^{۱۰}

^۹ [تفسیر بند ۲,۶,۱ و ۲,۶,۲ : دلیل یا توجیه قابل قبول، برای مثال مواردی مانند خریدن یا مالکیت یک ماده ممنوعه برای دادن به دوستان یا بستگان، را شامل نخواهد بود مگر در موارد یا شرایط پزشکی موجه هنگامی که شخص نسخه پزشک دال بر تجویز دارو را داشته باشد، به عنوان مثال: خریدن انسولین برای یک کودک دیابتی.]

[تفسیر بند ۲,۶,۱ و ۲,۶,۲ : توجیه قابل قبول می‌تواند شامل موارد زیر باشد: (الف) حمل مواد ممنوعه توسط ورزشکار یا پزشک تیم به منظور مقابله و رویارویی با شرایط پزشکی حاد و اورژانس (به عنوان مثال سرنگ تزریق خودکار اپی نفرین)، یا (ب) مالکیت مواد ممنوعه یا روش‌های ممنوعه توسط ورزشکار به دلایل درمانی اندکی پیش از درخواست تصمیم‌گیری برای معافیت مصرف درمانی یا TUE.]

^{۱۰} [تفسیر بند ۲,۹: تبانی یا تلاش برای تبانی می‌تواند شامل کمک جسمی یا روانی باشد.]

۲،۱۰- همکاری ممنوعه توسط ورزشکار یا شخص دیگر

۲،۱۰،۱- همکاری یک ورزشکار یا هر شخص دیگر تحت اختیار و صلاحیت یک سازمان مبارزه با دوپینگ در حیطه حرفه‌ای یا وابسته به ورزش با هر یک از کارکنان پشتیبان ورزشکاری که:

۲،۱۰،۱،۱- تحت اختیار و صلاحیت یک سازمان مبارزه با دوپینگ قرار دارد و در دوره محرومیت را می‌گذراند، یا

۲،۱۰،۱،۲- تحت اختیار و صلاحیت یک سازمان مبارزه با دوپینگ قرار ندارد و نمیتوان طبق روند مدیریت نتایج محرومیتی برای وی در نظر گرفت، ولی به ارتکاب جرم جنایی، انضباطی یا حرفه‌ای (شغلی) محکوم شده باشد، در صورتی که در انجام تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ دخالت داشته و قوانین سازگار با کد برای چنین شخصی قابل اجرا باشد. سلب صلاحیت از چنین فردی برای مدت بیشتر از ۶ سال از زمان صدور حکم جنایی، حرفه‌ای، انضباطی یا در طی دوره محرومیت جنایی، حرفه‌ای یا انضباطی قابل اجرا خواهد بود؛ یا

۲،۱۰،۱،۳- به عنوان نفر اول یا واسطه برای فردی که در بند ۲،۱۰،۱،۱ یا ۲،۱۰،۱،۲ تصریح شده است، در حال ارائه خدمت باشد.

۲،۱۰،۲- برای اثبات تخلف بند ۲،۱۰ یک سازمان مبارزه با دوپینگ باید ثابت کند که این ورزشکار یا شخص دیگر از عدم صلاحیت شخص پشتیبان ورزشکار اطلاع داشته است.

مسئولیت تصریح شده در بندهای ۲،۱۰،۱،۱ یا ۲،۱۰،۱،۲ در لزوم اثبات آن که همکاری با کارکنان پشتیبان ورزشکار، در حوزه مرتبط با ورزش یا حوزه حرفه‌ای نبوده و یا چنین همکاری و ارتباطی به طور منطقی قابل اجتناب نبوده، بر عهده ورزشکار یا شخص دیگر است.

سازمان‌های مبارزه با دوپینگ که از معیارهای لازم کارکنان پشتیبان ورزشکار، تصریح شده در بندهای ۲،۱۰،۱،۱، ۲،۱۰،۱،۲ یا ۲،۱۰،۱،۳ مطلع باشند باید این اطلاعات را به وادا ارائه دهند.^{۱۱}

^{۱۱} [تفسیر بند ۲،۱۰: ورزشکاران و سایر افراد نباید با مربیان، تمرین دهندگان، پزشکان یا سایر کارکنان پشتیبان ورزشکاری که بخاطر تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ واجد شرایط نیستند، یا به لحاظ جنایی محکوم شده‌اند، یا از نظر حرفه‌ای در رابطه با دوپینگ تنبیه شده‌اند همکاری نمایند. همچنین همکاری به عنوان مربی یا پشتیبان ورزشکار با هر ورزشکار دیگری که در حال گذراندن دوره محرومیت است، ممنوع می‌باشد. نمونه‌هایی از انواع همکاری که ممنوع شده‌اند عبارتند از: دریافت دستور تمرین، استراتژی، تکنیک، توصیه پزشکی یا غذایی، دریافت مراقبت، درمان یا نسخه، مهیا کردن فرآورده‌ها یا نمونه‌های بدنی

۲،۱۱- اقداماتی که ورزشکار یا شخص دیگر به منظور دلسرد کردن یا تلافی در برابر ارائه گزارش به مقامات مسئول انجام می دهند

در موارد زیر چنین رفتاری به معنای نقض بند ۲،۵ نمی باشد:

۲،۱۱،۱- هر اقدامی به قصد تهدید یا ترساندن شخص دیگر به منظور منصرف کردن او را از ارائه گزارش مربوط به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ یا عدم رعایت قوانین از روی حسن نیت به وادا، یک سازمان مبارزه با دوپینگ، سازمان اجرای قانون، نهاد نظارتی حرفه‌ای، نهاد دادرسی یا شخصی که تحقیقاتی را برای وادا یا یک سازمان مبارزه با دوپینگ انجام می دهد، صورت گیرد.

۲،۱۱،۲- اقدام تلافی جویانه در برابر شخصی که از روی حسن نیت، شواهد یا اطلاعات مربوط به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ یا ادعای عدم رعایت قوانین را به وادا، یک سازمان مبارزه با دوپینگ، سازمان اجرای قانون، نهاد نظارتی حرفه‌ای، نهاد دادرسی یا شخصی که تحقیقاتی را برای وادا یا یک سازمان مبارزه با دوپینگ انجام می دهد، ارائه کرده است.

برای اهداف بند ۲،۱۱ تلافی، تهدید و ارباب هر اقدامی علیه این شخص به این دلیل که عمل او فاقد مبنای حسن نیت بوده یا واکنشی نا متناسب بوده را شامل می شود.^{۱۲}

فصل سوم: اثبات دوپینگ

۳،۱- مسئولیت‌ها و استانداردهای شواهد و مدارک

مسئولیت اثبات وقوع تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ بر عهده ایران نادو می باشد. روش استاندارد اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ این است که ایران نادو با ارائه دلایل کافی گروه دادرسی را مجاب نماید که ادعای این

جهت آنالیز، یا اجازه دادن به کارکنان پشتیبان ورزشکار که به عنوان عامل یا نماینده خدمت می کنند. همکاری ممنوعه مشمول هیچ شکلی از جریمه نمی شود.

با اینکه بند ۲،۱۰ سازمان مبارزه با دوپینگ را ملزم به ابلاغ عدم صلاحیت فرد پشتیبان ورزشکار به ورزشکار یا شخص دیگر نمی کند، در صورتی که چنین خطریه ای ابلاغ شود، مدرک مهمی برای اثبات این که ورزشکار یا شخص دیگر از عدم صلاحیت پشتیبان ورزشکار خبر داشته خواهد بود.

^{۱۲} [تفسیر بند ۲،۱۱،۲: منظور این بند حمایت از افرادی است که از روی حسن نیت گزارش می دهند و از افرادی که آگاهانه گزارش‌های نادرست می دهند حمایت نمی کند].

[تفسیر بند ۲،۱۱،۲: اقدامات تلافی جویانه، برای مثال، شامل اقداماتی است که سلامت جسمی یا روحی یا منافع اقتصادی افراد گزارش دهنده، خانواده‌های آنها یا همکارانشان را تهدید می کند. اقدام تلافی جویانه یک سازمان مبارزه با دوپینگ را که از روی حسن نیت تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ علیه شخص گزارش دهنده را صادر می کند را شامل نمی شود. با توجه به اهداف بند ۲،۱۱ در صورتی که شخص گزارش دهنده آگاهانه گزارش نادرستی ارائه دهد، گزارش از روی حسن نیت تلقی نمی شود].

سازمان در مورد وقوع تخلف صورت گرفته صحیح بوده است. استفاده از این روش باعث می‌شود که در کلیه موارد به جای پرداختن به احتمالات، از دلایل متقن استفاده شود. در جایی که طبق این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ مسئولیت اثبات و رد یک پیش فرض یا اثبات حقایق یا شرایط مشخص به دوش ورزشکار یا شخص دیگری که مرتکب تخلف از یک قانون مبارزه با دوپینگ شده گذاشته شده است، به غیر از موارد مندرج در بندهای ۳،۲،۲ و ۳،۲،۳ روش استاندارد اثبات تخلف در نظر گرفتن توازنی بین احتمالات است.^{۱۳}

۳،۲- روش‌های اثبات حقایق و فرضیات

اثبات حقایق مربوط به تخلفات (ADRV) می‌تواند به وسیله هر روش قابل اعتمادی از جمله اعتراف ورزشکار صورت گیرد.^{۱۴} قوانین مربوط به اثبات شواهد که در زیر آمده است، قابل تعمیم به پرونده های دوپینگ هستند:

۳،۲،۱- روش‌های تجزیه و تحلیل یا آستانه سطوح داروها برای تصمیم اعلام تخلف مورد تایید وادا بر اساس مشورت جامعه علمی و بررسی مقالات مربوط علمی معتبر می‌باشد. هر ورزشکار یا شخص دیگری که قصد به چالش کشیدن شرایط فوق الذکر را دارد یا تلاش می‌کند این فرضیه معتبر علمی پیش شرط را رد کند، ابتدا باید وادا را از قصد خود در چالش و مبنای علمی مربوط به آن مطلع کند. شورای دادرسی اولیه، دادگاه تجدید نظر یا CAS، نیز با اختیارات خود می‌توانند وادا را از درخواست چنین چالشی آگاه کنند. وادا ظرف مدت ۱۰ روز از دریافت ابلاغیه و پرونده مربوط به این چالش، به عنوان یکی از طرفین دعوی حق مداخله دارد یا می‌تواند به عنوان مشاور بی طرف اسناد و شواهد مربوطه را ارائه نماید. در رابطه با پرونده های ارجاع شده به CAS، بنا به درخواست وادا، پنل داوری CAS می‌تواند یک کارشناس علمی مناسب برای کمک به این پنل در ارزیابی این چالش منصوب نماید.^{۱۵}

^{۱۳} [تفسیر بند ۳،۱ : استاندارد اثبات شواهدی که توسط ایران نادو باید رعایت گردد مشابه استنداردی است که در اکثر کشورها جهت تشخیص تخلفات حرفه‌ای بکار می‌رود.]

^{۱۴} [تفسیر بند ۳،۲ : برای مثال ایران نادو ممکن است تخلفی از قوانین مبارزه با دوپینگ را طبق بند ۲،۲ اثبات نماید که بر اساس اعترافات ورزشکار یا شهادت معتبر اشخاص ثالث، شواهد مستند معتبر، نتایج حاصل از تجزیه آزمایشگاهی نمونه A یا نمونه B که در توضیحات بند ۲،۲ آمده است، یا استنتاج از نتایج پرونده مربوط به آزمایشات ادواری خون یا ادرار مانند اطلاعات حاصل از پاسپورت بیولوژیکی ورزشکار باشد.]

^{۱۵} [تفسیر بند ۳،۲،۱ : در مورد برخی مواد ممنوعه، وادا ممکن است به آزمایشگاه‌های معتبر خود ابلاغ کند در صورتی که غلظت تخمین زده شده ماده ممنوعه یا متابولیت‌ها یا نشانگرهای آن از حداقل سطح گزارش کمتر باشند، نمونه‌ها را به عنوان یافته غیرطبیعی آزمایشگاهی گزارش ندهند. تصمیم وادا در تعیین حداقل سطح لازم برای گزارش یا تعیین اینکه کدام مواد ممنوعه باید مشمول حداقل سطح لازم برای گزارش باشند، قابل اعتراض نیست. به علاوه، غلظت تخمینی آزمایشگاه از ماده ممنوعه در یک نمونه می‌تواند فقط یک برآورد باشد. این احتمال که غلظت دقیق ماده ممنوعه در نمونه کمتر از حداقل سطح لازم برای گزارش باشد، به هیچ وجه دفاع از تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ بر اساس وجود ماده ممنوعه در نمونه را باعث نمی‌شود.]

۳,۲,۲- فرض بر این است که آزمایشگاه‌های دارای اعتبار وادا و سایر آزمایشگاه‌های دارای تاییدیه وادا، تجزیه و تحلیل نمونه‌ها و فرآیندهای حفاظتی را مطابق با استانداردهای بین‌المللی آزمایشگاه‌ها انجام داده‌اند اما ورزشکار یا شخص دیگر ممکن است مدعی شود که استاندارد بین‌المللی آزمایشگاه‌ها رعایت نشده و به طور منطقی عدم رعایت استاندارد باعث وجود یافته آزمایشگاهی غیرطبیعی (AAF) در نمونه وی شده باشد.

در صورتی که ورزشکار یا شخص دیگری رعایت استاندارد بین‌المللی آزمایشگاه‌ها توسط آزمایشگاه را که به طور منطقی می‌توانسته منجر به وجود یافته‌های غیر طبیعی آزمایشگاهی در نمونه شود زیر سوال ببرد، آنگاه این ایران نادو است که وظیفه دارد اثبات نماید چنین انحرافی از استاندارد بین‌المللی آزمایشگاه‌ها علت AAF نبوده است.^{۱۶}

۳,۲,۳- تخطی از هر استاندارد بین‌المللی دیگر یا سایر قوانین یا سیاست مندرج در این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ، باعث بی اعتبار شدن نتایج آنالیز نمونه یا سایر شواهد مربوط به یک تخلف (ADRV) نمی‌شود و به منزله دفاع از نقض قانون مبارزه با دوپینگ نخواهد بود،^{۱۷} با این وجود اگر ورزشکار یا شخص دیگری ثابت کند که خروج از استاندارد از یکی از موارد استاندارد بین‌المللی ویژه لیست شده در ذیل احتمالا می‌توانسته باعث تخلف از قوانین به شکل یافته آزمایشگاهی غیرطبیعی (AAF) یا دقیق نبودن آدرس محل سکونت ورزشکار می‌توانسته باشد، آنگاه ایران نادو است که موظف است اثبات نماید که این خروج از استاندارد علت AAF یا Whereabouts failure ورزشکار نبوده است:

^{۱۶} [وظیفه ورزشکار یا شخص دیگر این است که با دلایل کافی ثابت کند که استانداردهای بین‌المللی آزمایشگاه‌ها رعایت نشده است و با ارایه دلیل و مدرک این تخطی می‌توانسته علت گزارش AAF در نمونه وی شود. بنابراین، هنگامی که ورزشکار یا شخص دیگر بر اساس توازی از احتمالات خروج از استاندارد را اثبات کند، وظیفه ورزشکار یا شخص دیگر در اثبات علیت سطح پایین‌تری از استاندارد را دارد، "که می‌توانست از نظر منطقی علت AAF باشد". اگر ورزشکار یا شخص دیگری این استانداردها را کامل کند، مسئولیت متوجه ایران نادو می‌شود تا با دلایل قانع کننده هیئت دادرسی را مجاب کند که این خروج از استاندارد باعث گزارش یافته‌های غیر طبیعی آزمایشگاهی AAF نبوده است.]

^{۱۷} [تفسیر بند ۳,۲,۳: تخطی از یک استاندارد بین‌المللی یا سایر قوانین غیر مرتبط با جمع‌آوری یا بررسی نمونه، یافته‌های غیر طبیعی پاسپورت، یا اطلاع‌رسانی به ورزشکار در مورد Whereabouts failure یا باز کردن نمونه B، برای مثال استاندارد بین‌المللی آموزش، استاندارد بین‌المللی حفظ حریم خصوصی و اطلاعات شخصی یا استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی، می‌تواند منجر به پیگیری رعایت استاندارد توسط وادا شود اما در روند پیگیری تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ دفاع محسوب نمی‌شود و به این موضوع که آیا ورزشکار تخلفی از قانون مبارزه با دوپینگ انجام داده است، ارتباط ندارند. به همین ترتیب، تخلف ایران نادو از سند مورد اشاره در بند ۲۰,۷,۷ که نمی‌تواند دفاع در برابر تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ باشد.]

(۱) عدم رعایت استاندارد بین‌المللی آزمایش و تحقیقات مربوط به جمع‌آوری یا بررسی نمونه که احتمالا می‌تواند باعث تخلف (ADRV) به شکل یافته‌های غیرطبیعی آزمایشگاهی شود، در این صورت ایران نادو وظیفه دارد اثبات نماید که چنین خروج از استاندارد باعث یافته‌های غیر طبیعی آزمایشگاهی نشده است.

(۲) عدم رعایت استاندارد بین‌المللی در مدیریت نتایج یا استاندارد بین‌المللی آزمایش و تحقیقات مربوط به یافته‌های غیر طبیعی پاسپورت که احتمالا می‌توانسته باعث تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ شود، در این صورت ایران نادو وظیفه دارد اثبات نماید که این خروج از استاندارد باعث تخلف (ADRV) نشده است.

(۳) عدم رعایت استاندارد بین‌المللی در مدیریت نتایج مربوط به الزام اطلاع‌رسانی به ورزشکار در مورد باز شدن نمونه B که احتمالا می‌توانسته باعث تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ به شکل یافته‌های غیر طبیعی آزمایشگاهی شود، در این صورت ایران نادو وظیفه دارد اثبات نماید که این خروج از استاندارد باعث وجود یافته‌های غیر طبیعی آزمایشگاهی نشده است.^{۱۸}

(۴) عدم رعایت استاندارد بین‌المللی در مدیریت نتایج مربوط به اطلاع‌رسانی به ورزشکار که احتمالا می‌توانسته باعث تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ به شکل Whereabouts failure شود، در این صورت ایران نادو وظیفه دارد اثبات نماید این خروج از استاندارد باعث Whereabouts failure نشده است.

۳،۲،۴- حقایقی که بر اساس رای صادر شده توسط یک دادگاه یا کمیته انضباطی تخصصی ذیصلاح در مورد ورزشکار یا شخص دیگری تایید شده و این تصمیم به عنوان مدارک و شواهد مسلم و غیر قابل برگشت بر علیه ورزشکار یا فرد دیگر در نظر گرفته می‌شوند مگر اینکه ورزشکار یا شخص دیگر بتواند ثابت کند که رای یا تصمیم صادره بر خلاف اصول عدالت ذاتی بوده است، قابل استیناف (تجدید نظر) نیستند.

^{۱۸} [تفسیر بند ۳،۲،۳ (۳): ایران نادو برای اثبات اینکه این خروج از استاندارد باعث وجود یافته‌های غیر طبیعی آزمایشگاهی نشده است، با نشان دادن اینکه برای مثال باز شدن و تحلیل نمونه B توسط یک شاهد مستقل مشاهده شده و هیچ گونه بی قانونی مشاهده نشده است، وظیفه خود را انجام می‌دهد.]

۳,۲,۵- اگر شورای دادرسی در رسیدگی به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در مورد ورزشکار یا شخص دیگری که به ارتکاب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ متهم شده است، بعد از درخواست در مهلت قابل قبول پیش از شروع دادرسی، از متهم برای حاضر شدن در جلسه دادرسی (شخصاً یا به صورت تلفنی، با صلاحدید شورای دادرسی) برای پاسخ دادن به سوالات شورای دادرسی یا ایران نادو، دعوت نموده باشد و آن فرد از حضور و قبول اتهام امتناع ورزد، این هیئت می‌تواند بر علیه ورزشکار یا شخص دیگر استنتاج و تصمیم‌گیری کند.

فصل چهارم: فهرست ممنوعه

۴,۱- الحاق لیست ممنوعه

این قوانین مبارزه با دوپینگ شامل *لیست ممنوعه* ای است که را همان‌طور که در بند ۴,۱ این نظام‌نامه شرح داده شده توسط وادا منتشر و بازنگری شده است.

بر اساس این قوانین مبارزه با دوپینگ در صورتی که در فهرست ممنوعه یا بازنگری آن موارد دیگری ذکر نشده باشد، فهرست ممنوعه و بازنگری‌ها سه (۳) ماه پس از انتشار توسط وادا بدون نیاز به اقدام بیشتری توسط ایران نادو به مرحله اجرا درخواهد آمد. کلیه ورزشکاران و اشخاص دیگر موظف هستند از تاریخ رسمیت یافتن، لیست ممنوعه و هرگونه تجدید نظر در آن را، بدون تشریفات بیشتر، لازم‌الاجرا در نظر بگیرند. وظیفه کلیه ورزشکاران و سایر اشخاص این است که با جدیدترین نسخه فهرست ممنوعه و کلیه بازنگری‌های موجود در آن آشنایی پیدا کنند.^{۱۹}

۴,۲- مواد ممنوعه و روش‌های ممنوعه مشخص شده در فهرست ممنوعه

۴,۲,۱- مواد ممنوعه و روش‌های ممنوعه

فهرست ممنوعه باید آن دسته از مواد ممنوعه و روش‌های ممنوعه ای که بخاطر اثرات بالقوه افزایش دهند عملکرد ورزشی یا اثرات پوشانندگی احتمالی در کلیه مواقع (در حین مسابقات و خارج از مسابقات) ممنوع هستند، و نیز دسته ای از مواد ممنوعه و روش‌های ممنوعه که فقط در حین مسابقات ممنوع

^{۱۹} [تفسیر بند ۴,۱: جدیدترین فهرست ممنوعه در وب سایت وادا به آدرس <https://www.wada.ama.org> موجود است. فهرست ممنوعه در هر زمان که نیاز باشد بازنگری و فوراً منتشر می‌شود اما، به منظور قابل پیش‌بینی بودن، خواه تغییری داشته یا نداشته باشد، هر ساله فهرست جدیدی منتشر می‌شود.]

هستند را مشخص نمایند. وادامه ممکن است فهرست ممنوعه در ورزش خاصی را وسیع تر در نظر بگیرد. مواد ممنوعه و روش‌های ممنوعه در لیست می‌توانند در یک رده عمومی (مانند عوامل آنابولیک) و یا بخاطر منابع اختصاصی یک روش یا ماده مشخص را شامل گردد.^{۲۰}

۴,۲,۲- مواد خاص یا روش‌های خاص

با هدف کاربرد در فصل ۱۰، کلیه مواد ممنوعه را باید به عنوان مواد خاص در نظر گرفت مگر مواردی که در فهرست ممنوعه مشخص شده‌اند. هیچ یک از روش‌های ممنوعه خاص تلقی نمی‌شوند مگر اینکه در فهرست ممنوعه بطور مشخص به عنوان یک روش خاص تعریف شده باشند.^{۲۱}

۴,۲,۳- مواد دارای کاربرد سوء مصرف

با هدف کاربرد در فصل ۱۰، مواد دارای کاربرد سوء مصرف شامل موادی هستند که در فهرست ممنوعه اختصاصا به عنوان مواد دارای کاربرد سوء مصرف مشخص شده باشند، زیرا اغلب آن مواد در اجتماع در شرایطی خارج از زمینه ورزش مورد سوء استفاده قرار می‌گیرند.

۴,۳- تعیین فهرست ممنوعه وادامه

تصمیم‌گیری درباره آنکه یک ماده یا روش ممنوعه در فهرست ممنوعه قرار گیرد، طبقه‌بندی مواد به گروه‌های موجود در فهرست ممنوعه، طبقه‌بندی این مواد به عنوان مواد ممنوع در همه مواقع یا تنها ممنوع در حین مسابقات، طبقه‌بندی مواد یا روش‌ها به عنوان مواد خاص، روش خاص یا مواد کاربرد سوء مصرف قطعا بعهده وادامه است و ورزشکار یا شخص دیگر نمی‌تواند به هرنحوی و البته نه صرفا محدود به این موارد، از جمله استدلال پیرامون اینکه ماده یا روش ممنوعه یک عامل پوشاننده نبوده یا پتانسیل ارتقاء عملکرد را نداشته و باعث بروز خطر سلامتی یا تخلف از روح ورزش نخواهد شد را مورد چالش قرار دهد.

^{۲۰} [تفسیر بند ۴,۲,۱: "مصرف" ماده ای که فقط برای در حین مسابقات ممنوع شده است در زمانی خارج از مسابقات، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب نمی‌شود، مگر اینکه در نمونه‌ای که در هنگام مسابقات جمع‌آوری شده است آن ماده، متابولیت‌ها یا نشانگرهای آن گزارش شوند AAF.]

^{۲۱} [تفسیر بند ۴,۲,۲: مواد یا روش‌های خاصی که در بند ۴,۲,۲ مشخص شده‌اند نباید به هیچ عنوان از دیگر مواد یا روش‌های دوپینگ کم اهمیت تر یا کم خطر تر در نظر گرفته شوند. در عوض بوضوح این مواد و روش‌ها با احتمال بالاتری توسط بسیاری از ورزشکاران برای اهدافی به غیر از ارتقاء عملکرد ورزشی مورد استفاده قرار می‌گیرند.]

۴,۴- معافیت‌های مصرف درمانی (TUEs)

۴,۴,۱- چنانچه وجود مواد ممنوعه، متابولیت‌ها و یا نشانگرهای آن و یا استفاده یا تلاش برای استفاده، مالکیت یا تجویز و یا تلاش برای تجویز یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه با مجوز معافیت مصرف درمانی TUE طبق استاندارد بین‌المللی TUE انجام شده باشد به عنوان تخلف (ADRV) در نظر گرفته نخواهد شد.

۴,۴,۲- فرایند درخواست مجوز مصرف درمانی یا TUE

۴,۴,۲,۱- هر ورزشکاری که در سطح بین‌المللی نباشد باید برای دریافت TUE در اسرع وقت به ایران نادو مراجعه کند، مگر در مواردی که بندهای ۴,۱ یا ۴,۳ استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی بیان شده است. این درخواست باید مطابق با فصل ۶ استاندارد بین‌المللی معافیت-های مصرف درمانی همانطور که در وب سایت ایران نادو قید شده است، انجام شود.

۴,۴,۲,۲- ایران نادو باید برای بررسی‌های درخواست صدور TUE، پنلی تحت عنوان کمیته معافیت مصرف درمانی (TUEC) را ایجاد کند:

(الف) کمیته معافیت مصرف درمانی دارای یک دبیر اجرایی و چهار عضو دیگر با تجربه مراقبت و درمان ورزشکاران، دانش کافی پزشکی بالینی و پزشکی ورزشی است. هر عضو برای یک دوره ۴ ساله منصوب خواهد شد.

(ب) پیش از شروع خدمت به عنوان عضو کمیته معافیت مصرف درمانی، هر یک از اعضا باید اظهارنامه عدم تعارض منافع و رازداری را امضاء کنند. اعضای منصوب شده نباید از کارمندان ایران نادو باشند.

(ج) هنگامی که درخواست صدور TUE به ایران نادو ارائه می‌شود، دبیر اجرایی کمیته معافیت مصرف درمانی، سه عضو (که می‌تواند شامل دبیر اجرایی کمیته باشد) را برای بررسی درخواست معین می‌کند.

(د) پیش از بررسی درخواست صدور TUE، هریک از اعضا باید شرایطی که ممکن است بر بی‌طرفی آنها نسبت به ورزشکاری که درخواست داده است تاثیر بگذارد را به دبیر اجرایی کمیته

اعلام کنند. اگر عضوی که توسط دبیر اجرایی کمیته برای بررسی یک درخواست تعیین شده به هر دلیلی مایل یا قادر به ارزیابی درخواست صدور TUE ورزشکار نباشد، دبیر اجرایی می‌تواند یک فرد جایگزین یا TUEC جدیدی (به عنوان مثال، از مجموعه نامزدهای از پیش تعیین شده) را منصوب کند. در صورت وجود شرایطی که احتمالاً بر بی‌طرفی تصمیم TUE تأثیر گذار است، دبیر اجرایی کمیته نمی‌تواند به عنوان عضوی از TUEC فعالیت کند.

۴,۴,۲,۳- TUEC باید فوراً درخواست را مطابق با مقررات مربوط به استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی، ارزیابی کند و (مگر اینکه شرایط استثنایی اعمال شود) بطور معمول حداکثر ظرف مدت ۲۱ روز از زمان دریافت درخواست کامل، در مورد آن تصمیم‌گیری کند. هنگامی که در فاصله زمانی مناسبی پیش از یک رویداد درخواست انجام شود، TUEC باید تمام تلاش خود را برای صدور تصمیم پیش از شروع رویداد به کار گیرد.

۴,۴,۲,۴- تصمیم TUEC تصمیم نهایی ایران نادو خواهد بود و طبق بند ۴,۴,۶ تجدید نظر قابل درخواست است. تصمیم کمیته معافیت مصرف درمانی ایران نادو باید مطابق با استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی، به صورت کتبی به ورزشکار، وادا و سایر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ اطلاع رسانی شود. همچنین باید بلافاصله در ADAMS گزارش شود.^{۲۲}

۴,۴,۳- درخواست TUE رترواکتیو (پس از مصرف داروی ممنوعه)

اگر ایران نادو ورزشکاری را که در سطح بین‌المللی یا ملی نیست برای تست انتخاب کند، باید به این ورزشکار اجازه دهد برای هر نوع ماده ممنوعه یا روش ممنوعه‌ای که به دلایل درمانی استفاده می‌کند درخواست صدور TUE رترواکتیو (پس از مصرف داروی ممنوعه) ارسال کند.

^{۲۲} [تفسیر بند ۴,۴,۲: مطابق با بند ۵,۱ استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی، ایران نادو می‌تواند از بررسی درخواست‌های TUES در مورد ورزشکاران سطح ملی در رشته‌هایی که در اولویت برنامه توزیع نمونه‌گیری ایران نادو قرار ندارند خودداری کند. در این شرایط، به چنین ورزشکاری که مورد آزمایش قرار گرفته است باید اجازه داده شود تا پس از مصرف داروی ممنوعه نسبت به درخواست TUE رترواکتیو اقدام کند. علاوه بر این، ایران نادو باید در حمایت از این ورزشکاران چنین سیاستی را در وب سایت خود اعلان کند.

ارسال اسناد جعلی به TUEC یا ایران نادو، پیشنهاد یا قبول رشوه برای انجام یا عدم انجام یک عمل، تهیه شهادت دروغ از هر شاهد، یا انجام هر گونه عمل جعلی دیگر یا هر نوع دخالت عمدی مشابه یا تلاش برای تداخل در هر جنبه‌ای از روند صدور TUE به موجب بند ۲,۵ منجر به ثبت تخلف دستکاری یا تلاش برای دستکاری می‌شود.

ورزشکار نباید تصور کند که درخواست او برای دریافت TUE (یا تمدید TUE) پذیرفته می‌شود. مسئولیت استفاده یا همراه داشتن هر گونه ماده ممنوعه یا روش ممنوعه پیش از صدور TUE، کاملاً بر عهده ورزشکار خواهد بود.

TUE صادر شده توسط ایران نادو در هر کشوری برای سطح ملی معتبر است و نیازی نیست توسط سازمان ملی مبارزه با دوپینگ دیگری به رسمیت شناخته شود.

اما، اگر سطح ورزشکار به سطح بین‌المللی تغییر کند یا در یک رویداد بین‌المللی شرکت کند، معافیت صادر شده توسط ایران نادو خود به خود معتبر نیست مگر اینکه معافیت صادر شده توسط فدراسیون بین‌المللی مربوطه یا سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ MEO مطابق با استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی به شرح زیر به رسمیت شناخته شود:

۴,۴,۴,۱- چنانچه ورزشکاری از قبل برای مصرف ماده یا روش مورد بحث از ایران نادو معافیت دریافت کرده باشد، مگر در شرایطی که TUE او به طور خودکار توسط فدراسیون بین‌المللی یا سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ به رسمیت شناخته شود، باید در خواست صدور TUE خود را برای به رسمیت شناختن به فدراسیون بین‌المللی یا سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ ارائه کند. اگر این TUE معیارهای تعیین شده در استاندارد بین‌المللی معافیت مصرف درمانی را داشته باشد، فدراسیون بین‌المللی یا سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ باید آن را به رسمیت بشناسند.

اگر فدراسیون بین‌المللی یا سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ اعلام کند که TUE صادر شده از سوی ایران نادو با معیارهای تعیین شده مطابق نیست و آن را به رسمیت نشناسد، فدراسیون بین‌المللی باید سریعاً موضوع به رسمیت شناختن و دلایل آن را به ورزشکار و ایران نادو اطلاع دهد. ورزشکار و یا ایران نادو از زمان اطلاع ۲۱ روز مهلت دارند تا طبق بند ۴,۴,۶ موضوع را برای بررسی به وادا ارجاع دهند.

اگر موضوع مطابق با بند ۴,۴,۶ برای بررسی به وادا ارجاع داده شود، تا مشخص شدن تصمیم وادا، TUE ارائه شده از سوی ایران نادو برای مسابقات سطح ملی و نمونه گیری خارج از مسابقات معتبر باقی می‌ماند (ولی برای مسابقات سطح بین‌المللی معتبر نیست).

اگر موضوع طی مهلت ۲۱ روزه برای بررسی به وادا ارجاع داده نشود، ایران نادو باید معین کند که آیا TUE اصلی صادر شده در نمونه‌گیری‌های مسابقات ملی و خارج از مسابقات معتبر است یا خیر (مشروط بر اینکه ورزشکار در سطح بین‌المللی فعالیت نکند و در مسابقات بین‌المللی

شرکت ننماید). تا زمان اعلام تصمیم ایران نادو، TUE برای نمونه‌گیری مسابقات سطح ملی و خارج از مسابقات معتبر خواهد بود (اما برای مسابقات سطح بین‌المللی معتبر نیست).^{۲۳}

۴,۴,۴,۲- اگر ورزشکاری از پیش از ایران نادو، برای ماده یا روش مورد نظر TUE دریافت نکرده باشد، باید به محض نیاز مطابق با روال تعیین شده در استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی، بطور مستقیم از فدراسیون بین‌المللی درخواست صدور TUE نماید.

اگر فدراسیون بین‌المللی درخواست ورزشکار را رد نماید، باید سریعاً رد درخواست و دلایل آن را به اطلاع ورزشکار برساند.

اگر فدراسیون بین‌المللی با درخواست TUE ورزشکار موافقت کند، این مساله باید به اطلاع ورزشکار و ایران نادو برسد. چنانچه ایران نادو تشخیص دهد که TUE صادر شده توسط فدراسیون بین‌المللی طبق معیارهای تعیین شده در استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی نیست، از زمان اطلاع ۲۱ روز وقت دارد تا موضوع را جهت بازنگری به وادا اعلام کند.

اگر ایران نادو موضوع را برای بازنگری به وادا ارجاع دهد، تا مشخص شدن تصمیم وادا، TUE صادر شده از سوی فدراسیون بین‌المللی برای مسابقات سطح بین‌المللی و نیز نمونه‌گیری خارج از مسابقات معتبر خواهد بود (اما برای مسابقات سطح ملی معتبر نیست).

^{۲۳} [تفسیر بند ۴,۴,۴,۱ : علاوه بر بندهای ۵,۷ و ۷,۱ استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی، فدراسیون بین‌المللی باید اطلاعیه‌ای را در وب سایت خود منتشر و به روز رسانی کند که به طور واضح مشخص میکند که (۱) کدامیک از ورزشکاران تحت اختیار آن فدراسیون باید برای TUE درخواست دهند، (۲) تصمیمات TUE کدامیک از سایر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ نیاز به درخواست صدور TUE ندارد و به طور خودکار به رسمیت شناخته می‌شوند، و (۳) تصمیمات کدامیک از سایر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ برای تایید باید ارائه شود. در صورتی که TUE یک ورزشکار در گروهی قرار گیرد که به صورت خودکار به رسمیت شناخته می‌شود، در این صورت نیازی نیست این ورزشکار برای تایید TUE به فدراسیون بین‌المللی خود مراجعه کند. بر اساس الزامات استاندارد بین‌المللی معافیت‌های مصرف درمانی، ایران نادو به ورزشکاران کمک می‌کند تا مشخص شود TUE‌های صادر شده توسط ایران نادو چه زمانی برای تایید شدن باید به یک فدراسیون بین‌المللی یا سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ ارسال شود و همچنین در طول روند به رسمیت شناخته شدن آنها راهنمایی می‌کند.

چنانچه فدراسیون بین‌المللی مربوطه از به رسمیت شناختن TUE اعطا شده از سوی ایران نادو تنها به دلیل نقص گزارشات و اسناد پزشکی یا سایر اطلاعات لازم برای تکمیل معیارهای استاندارد بین‌المللی برای معافیت‌های مصرف درمانی امتناع ورزد، این موضوع نباید به وادا ارجاع داده شود. در عوض، این پرونده باید تکمیل شود و دوباره به فدراسیون بین‌المللی مربوطه تحویل گردد.]

اگر ایران نادو موضوع را برای بازنگری به وادا ارجاع ندهد، TUE ارائه شده از سوی فدراسیون بین‌المللی برای مسابقات سطح ملی پس انقضای مهلت ۲۱ روزه نیز معتبر خواهد بود.^{۲۴}

۴,۴,۵- انقضاء، بازپس‌گیری یا ابطال یک TUE

۴,۴,۵,۱- TUE اعطا شده طبق این قوانین مبارزه با دوپینگ: (الف) در پایان دوره‌ای که برای آن مدت اعطا شده است، بدون نیاز به اطلاع رسانی پیشین یا سایر تشریفات خود بخود منقضی می‌شود؛ (ب) در صورتیکه ورزشکار الزامات یا شرایطی که TUEC برای اعطای TUE مقرر نموده رعایت ننماید، بلافاصله پس گرفته می‌شود؛ (ج) اگر بعداً مشخص شود که معیارهای اعطای TUE رعایت نشده است، TUEC می‌تواند آنرا پس بگیرد؛ یا (د) می‌تواند در نتیجه بازنگری وادا یا در تجدید نظر لغو شود.

۴,۴,۵,۲- در چنین شرایطی، استفاده، مالکیت یا در اختیار داشتن ماده یا روش ممنوعه مورد نظر مطابق با TUE پیش از تاریخ انقضای موثر، بازپس‌گیری یا لغو TUE، برای ورزشکار هیچ گونه پیامدی در پی نخواهد داشت. بازنگری یک یافته غیرطبیعی آزمایشگاهی، مطابق بند ۵,۱,۱,۱ استاندارد بین‌المللی مدیریت نتایج که به فاصله کوتاهی پس از انقضاء، بازپس‌گیری یا لغو TUE گزارش شده است، باید شامل بررسی این موضوع باشد که آیا آن AAF با استفاده از ماده ممنوعه یا روش ممنوعه پیش از آن تاریخ مطابقت دارد یا نه، که در این صورت هیچ‌گونه تخلف (ADRV) ثبت نخواهد شد.

۴,۴,۶- بازنگری و تجدیدنظر بر تصمیمات TUE

۴,۴,۶,۱- اگر ایران نادو یک درخواست صدور TUE را رد کند، ورزشکار می‌تواند منحصراً به نهاد تجدیدنظر در سطح ملی که در بند ۱۳,۲,۲ شرح داده شده است، تقاضای تجدید نظر ارایه نماید.

۴,۴,۶,۲- وادا باید تصمیم فدراسیون بین‌المللی در به رسمیت نشناختن TUE اعطا شده توسط ایران نادو که به خواست ورزشکار یا ایران نادو به وادا ارجاع شده را بازنگری نماید. علاوه بر این، وادا باید تصمیم فدراسیون بین‌المللی برای صدور TUE که از طرف ایران نادو به وادا ارجاع

^{۲۴} [تفسیر بند ۴,۴,۲ : فدراسیون بین‌المللی و ایران نادو می‌توانند توافق کنند که ایران نادو به نمایندگی از فدراسیون بین‌المللی درخواست‌های TUE را بررسی کند.]

گردیده را بازنگری نماید. وادا می‌تواند در هر زمان هر گونه تصمیمات TUE را ، خواه بر اساس درخواست افراد ذینفع یا به انتخاب خود بازنگری کند. اگر حکم TUE بازنگری شده با رعایت معیارهای تعیین شده در استانداردهای بین‌المللی معافیت مصرف درمانی صادر شده باشد، وادا هیچ‌گونه مداخله‌ای نخواهد داشت. چنانچه احکام TUE طبق معیارهای مذکور صادر نشده باشد ، وادا آن حکم را لغو می‌کند.^{۲۵}

۴,۴,۶,۳- هر گونه حکم TUE صادر شده توسط فدراسیون بین‌المللی (یا اگر بنا به توافق ایران نادو به نمایندگی از فدراسیون بین‌المللی این وظیفه را بر عهده بگیرد) چنانچه از سوی وادا مورد بازنگری قرار نگرفته باشد، یا آنکه توسط وادا بازنگری شده اما هنوز لغو نشده باشد، می‌تواند از طرف ورزشکار و یا ایران نادو برای تجدید نظر صرفاً به CAS ارجاع داده شود.^{۲۶}

۴,۴,۶,۴- ورزشکار، ایران نادو و یا فدراسیون بین‌المللی مربوطه می‌تواند تصمیم وادا برای لغو یک حکم TUE را برای تجدید نظر صرفاً به CAS ارجاع دهند.

۴,۴,۶,۵- عدم صدور حکم ، در خصوص درخواست صدور یا به رسمیت شناختن یا بازنگری بر یک TUE که بدرستی ثبت و ارسال شده است در بازه زمانی قابل قبول، به منزله رد درخواست تلقی شده و در نتیجه ورزشکار حق خواهد درخواست بررسی یا استیناف بدهد.

^{۲۵} [تفسیر بند ۴,۴,۶,۲ : وادا حق دارد جهت پوشش هزینه‌ها مطالبه دستمزد نماید زمانی که (الف): هر گونه بازنگری که طبق بند ۴,۴,۸ انجام می‌شود، و (ب): هر گونه بازنگری که با انتخاب خود انجام می‌دهد، در صورتیکه بازنگری منجر به برگرداندن یا لغو احکام گردد.]

^{۲۶} [تفسیر بند ۴,۴,۶,۳ : در چنین مواردی حکمی که مورد استیناف قرار می‌گیرد، حکم فدراسیون بین‌المللی است، نه تصمیم وادا (که TUE را بازنگری کرده) ولی تصمیم به بازنگری حکم ندارد و نمی‌خواهد حکم را برگرداند. با این وجود، زمان مهلت درخواست استیناف حکم TUE تا تاریخی که وادا تصمیمش را ابلاغ نماید، شروع نمی‌شود. در هر رویداد، صرف نظر از اینکه این تصمیم را وادا بازنگری کرده باشد یا خیر، ابلاغیه درخواست تجدیدنظر باید به وادا داده شود تا اگر مناسب بداند بتواند مداخله نماید.]

فصل پنجم: نمونه‌گیری و تحقیقات

۵.۱- هدف از نمونه‌گیری و تحقیقات^{۲۷}

۵.۱.۱- نمونه‌گیری و تحقیقات تنها با هدف مبارزه با دوپینگ انجام خواهند شد. آنها باید طبق مقررات استاندارد بین‌المللی ISTI و نیز پروتکل‌های خاص ایران نادر که این استاندارد بین‌المللی را تکمیل می‌کند انجام شوند.

۵.۱.۲- نمونه‌گیری باید به منظور به دست آوردن شواهد و مدارک آزمایشگاهی در مورد اینکه آیا ورزشکار بند ۲.۱ (وجود یک نوع ماده ممنوعه یا مواد حاصل از سوخت و ساز یا نشانگرهای مربوط به آن در نمونه یک ورزشکار) یا بند ۲.۲ (مصرف یا تلاش برای مصرف یک ماده یا روش ممنوعه توسط یک ورزشکار) را نقض کرده است یا خیر، انجام شود.

۵.۲- مرجع دارای صلاحیت نمونه‌گیری

۵.۲.۱- با توجه به محدودیت‌هایی که برای نمونه‌گیری از رویدادها، مندرج در بند ۵.۳ وجود دارد، ایران نادر مسئولیت نمونه‌گیری در حین مسابقات و خارج از مسابقات برای همه ورزشکاران مشخص شده در مقدمه این قوانین مبارزه با دوپینگ را خواهد داشت (بخش "حوزه این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ").

۵.۲.۲- ایران نادر می‌تواند از هر ورزشکاری که در حیطه اختیاراتش قرار دارد (از جمله هر ورزشکاری که دوره محرومیت را سپری می‌کند) بخواهد در هر زمان و هر مکانی نمونه دهد.^{۲۸}

۵.۲.۳- وادا مسئولیت نمونه‌گیری در حین مسابقات و خارج از مسابقات طبق آنچه در بند ۲۰.۷.۱۰ این نظام‌نامه تصریح شده را خواهد داشت.

^{۲۷} [تفسیر بند ۵.۱: در مواردی که نمونه‌گیری برای اهداف مبارزه با دوپینگ انجام می‌شود، داده‌ها و نتایج تحلیلی آزمایشگاهی می‌تواند برای سایر اهداف قانونی مربوط به قوانین سازمان مبارزه با دوپینگ هم استفاده شود. به عنوان مثال، به تفسیر بند ۲۳.۲.۲ این کد مراجعه کنید].

^{۲۸} [تفسیر بند ۵.۲.۲: ایران نادر می‌تواند اختیار بیشتر برای انجام نمونه‌گیری را به وسیله عقد تفاهم نامه‌های دو یا چند جانبه با سایر اعضا به دست آورد. اگر ورزشکاری یک فرصت ۶۰ دقیقه‌ای بین ساعت ۱۱ شب و ۶ صبح را مشخص نکرده باشد، یا برای انجام نمونه‌گیری در این دوره زمانی رضایت نداده باشد، ایران نادر فقط در صورتی که شک جدی و ویژه‌ای نسبت به احتمال ارتکاب دوپینگ آن ورزشکار داشته باشد در آن دوره زمانی از ورزشکار نمونه‌گیری انجام می‌دهد. زیر سوال بردن اینکه آیا ایران نادر شک و ظن کافی برای نمونه‌گیری در طی آن دوره زمانی را داشته یا نه، از تخلف دوپینگ بر اساس این نمونه‌گیری یا تلاش برای نمونه‌گیری ثبت شده باشد، دفاع نمی‌کند.]

۵,۲,۴- اگر یک فدراسیون بین‌المللی یا سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ MEO برای هر بخش از نمونه‌گیری بطور مستقیم یا به واسطه فدراسیون ملی با ایران نادو به توافق رسیده، قرارداد ببندد و نمونه‌گیری را محول نماید، در این صورت ایران نادو می‌تواند به هزینه خود نسبت به جمع‌آوری نمونه‌های اضافی یا درخواست انجام انواع بیشتر آنالیز در آزمایشگاه اقدام نماید. چنانچه نمونه‌های اضافی جمع‌آوری شوند یا انواع بیشتری از آنالیزها انجام شود، فدراسیون بین‌المللی یا سازمان برگزار کننده مسابقات بزرگ باید از این امر مطلع گردند.

۵,۳- نمونه‌گیری در رویداد ورزشی

۵,۳,۱- به جز مواردی که در ذیل آمده، تنها یک سازمان مستقل مسئول انجام نمونه‌گیری در محل و دوره زمانی برگزاری رویداد می‌باشد. در خصوص رویدادهای بین‌المللی که در ایران برگزار می‌شود، نهاد بین‌المللی حاکم برای آن رویداد، مسئول انجام نمونه‌گیری است. در رابطه با رویدادهای ملی که در ایران برگزار می‌شود، ایران نادو مسئول انجام نمونه‌گیری است. به درخواست نهاد حاکم بر یک رویداد، برای انجام هر گونه نمونه‌گیری که در طول دوره رویداد خارج از مکان‌های برگزاری رویداد انجام می‌شود باید با آن نهاد هماهنگ شود.

۵,۳,۲- چنانچه یک سازمان مبارزه با دوپینگ که صلاحیت انجام نمونه‌گیری را داشته ولی مسئولیت آغاز و مدیریت نمونه‌گیری در رویداد را بر عهده نداشته و تمایل به انجام نمونه‌گیری از ورزشکاران در حین رویداد در محل مسابقات را داشته باشد، ابتدا باید با نهاد اداره کننده رویداد جهت کسب اجازه و هماهنگی لازم برای انجام نمونه‌گیری مذاکره کند. اگر آن سازمان مبارزه با دوپینگ از پاسخ نهاد اداره کننده آن رویداد قانع نشود، می‌تواند بر اساس دستورالعمل ISTI، برای دریافت اجازه و تعیین چگونگی هماهنگی برای انجام چنین نمونه‌گیری‌هایی از وادا درخواست کند. وادا پیش از مشورت و مطلع ساختن نهاد اداره کننده رویداد، تایید انجام چنین نمونه‌گیری‌هایی را صادر نخواهد کرد. تصمیم وادا نهایی است و قابل استیناف نمی‌باشد. اگر صلاحیت قانونی برای انجام این تست صادر نشود، چنین تست‌هایی باید به عنوان تست‌های خارج از مسابقات در نظر گرفته شود. مدیریت نتایج این تست‌ها بر عهده سازمان مبارزه

با دوپینگی است که آن نمونه‌گیری را شروع نموده مگر آنکه در قوانین نهاد اداره کننده رویداد شرط دیگری آمده باشد.^{۲۹}

۵،۴- الزامات انجام نمونه‌گیری

۵،۴،۱- ایران نادو باید برنامه‌ریزی توزیع نمونه ها و نمونه‌گیری ها را طبق استاندارد بین‌المللی نمونه گیری و تحقیقات انجام می‌دهد.

۵،۴،۲- در صورت امکان، هماهنگی نمونه‌گیری باید از طریق ADAMS انجام شود تا اثربخشی تلاش های ترکیبی برای نمونه گیری به حداکثر برسد و از انجام نمونه‌گیری های غیر ضروری تکراری جلوگیری شود.

۵،۵- اطلاعات Whereabouts ورزشکار

۵،۵،۱- ایران نادو لیستی از ورزشکاران RTP^{۳۰} ایجاد کرده است که باید اطلاعات آدرس های خود را به مطابق استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات، ارائه دهند و در صورت تخلف بند ۲،۴ مطابق بند ۱۰،۳،۲، پیامدهایی را در بر خواهد داشت. ایران نادو باید برای شناسایی این ورزشکاران و جمع‌آوری اطلاعات Whereabouts ایشان با فدراسیون‌های بین‌المللی هماهنگی نماید.

۵،۵،۲- باید از طریق سیستم ADAMS فهرست ورزشکاران RTP را اعلان و مشخص کند کدام ورزشکاران در لیست ایران نادو قرار گرفته اند. در صورت لزوم ایران نادو باید مرتب معیارهای ورود ورزشکاران به بانک RTP را بررسی و به روز رسانی کند و در فواصل معین (اما نه کمتر از سه ماهه) فهرست ورزشکاران RTP را بررسی کند تا اطمینان حاصل کند که همه ورزشکاران RTP واجد معیارهای مربوطه هستند. ورزشکاران باید پیش از ورود به لیست و همچنین هنگام حذف از لیست RTP از موضوع مطلع شوند. اطلاع‌رسانی باید حاوی اطلاعات مندرج در استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات باشد.

۵،۵،۳- اگر ایران نادو بخواهد ورزشکاری از لیست RTP فدراسیون بین‌المللی را در لیست RTP ایران نادو وارد کند، باید با فدراسیون بین‌المللی مربوطه توافق کنند که کدام یک از آن دو باید پرونده ورزشکار

^{۲۹} [تفسیر بند ۵،۳،۲: وادا پیش از دادن مجوز آغاز و انجام نمونه گیری در یک رویداد بین‌المللی به ایران نادو، با سازمان بین‌المللی که نهاد اداره کننده آن رویداد مشورت خواهد کرد. وادا پیش از دادن مجوز آغاز و انجام نمونه گیری به یک فدراسیون بین‌المللی در یک رویداد ملی، با ایران نادو مشورت خواهد کرد. اگر سازمان مبارزه با دوپینگی که مسئول "آغاز و مدیریت نمونه گیری" است تمایل داشته باشد می‌تواند مسئولیت جمع‌آوری نمونه‌ها یا سایر جنبه‌های روند کنترل دوپینگ را بر اساس تفاهم نامه‌هایی که منعقد می‌سازد به شرکت ثالث طرف قرارداد اعطا کند.]

^{۳۰} Registered Testing Pool

RTP را بپذیرند. پرونده Whereabouts ورزشکار به هیچ وجه نمی تواند به بیش از یک متولی سپرده شود.

۵,۵,۴- مطابق استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات، هر ورزشکار RTP باید موارد زیر را انجام دهد: (الف) هر سه ماه یک بار (سالی ۴ نوبت) ایران نادو را از محل زندگی، تمرین، تحصیل و ... خود آگاه سازد. (ب) در صورت لزوم آن اطلاعات را به روز رسانی کند تا همیشه دقیق و کامل باشد و (ج) برای نمونه‌گیری در محل آدرس های ثبت شده در دسترس باشد.

۵,۵,۵- به منظور تحقق بند ۲,۴ عدم ثبت آدرس یا غیبت در محل آدرس ثبت شده برای نمونه‌گیری، تخطی از نیاز رعایت استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات، همان طور که شرایط مربوطه در ضمیمه B استاندارد بین‌المللی مدیریت نتایج بیان شده است، تلقی می‌شود.

۵,۵,۶- ورزشکاری که نامش در لیست RTP ثبت شده ایران نادو باشد، ملزم به رعایت الزامات ثبت Whereabouts خود مطابق استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات است مگر تا زمانی که (الف) ورزشکار کتباً به ایران نادو اعلام کند که بازنشسته شده است یا (ب) ایران نادو به وی اطلاع داده باشد که او دیگر از معیارهای کافی برای بودن در لیست RTP ایران نادو برخوردار نیست.

۵,۵,۷- اطلاعات Whereabouts که توسط ورزشکار ارائه و ثبت شده است از طریق سیستم ADAMS در دسترس وادا و سایر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ که طبق بند ۵,۲ مسئولیت انجام نمونه‌گیری از ورزشکار را بر عهده دارند خواهد بود. این اطلاعات همیشه به صورت کاملاً محرمانه حفظ و نگهداری خواهد شد و به طور انحصاری برای اهداف برنامه‌ریزی، هماهنگی یا انجام کنترل دوپینگ، مهیا کردن اطلاعات مربوط به پاسپورت بیولوژیکی ورزشکاران یا سایر نتایج آنالیز نمونه، برای حمایت از تحقیقات مرتبط با تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، یا حمایت از روند اقامه تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ بکار خواهد رفت و طبق استاندارد بین‌المللی پس از آنکه دیگر هیچ گونه ارتباطی با این اهداف نداشته باشد، به منظور حمایت از اطلاعات شخصی و محرمانه ورزشکار، از بین برده می شوند.

۵,۵,۸- مطابق با استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات، ایران نادو لیستی برای نمونه‌گیری از ورزشکارانی که در مقایسه با ورزشکاران لیست RTP ایران نادو، نیاز به سخت‌گیری کمتری در مورد ثبت آدرس های Whereabouts خود دارند، تحت عنوان Testing Pool ایجاد کرده است.

۵,۵,۹- پیش از وارد کردن نام ورزشکاران به لیست Testing Pool و نیز هنگام حذف نام از لیست، ایران نادو باید ورزشکاران را در جریان امر قرار دهد. این اطلاع رسانی، همان طور که در بند ۵,۵,۱۰ و ۵,۵,۱۱ بیان شده است، باید شامل الزامات ثبت آدرس های Whereabouts و پیامدهای ناشی از عدم رعایت آن الزامات باشد.

۵,۵,۱۰- ورزشکارانی که نامشان در لیست Testing Pool قرار دارد باید اطلاعات مربوط به آدرس های Whereabouts و اقامت خود شامل موارد زیر را در اختیار ایران نادو قرار دهند تا در نمونه‌گیری استفاده شوند:

(الف) آدرس محل اسکان شبانه

(ب) برنامه مسابقه/ رویداد، و

(ج) فعالیت‌های تمرینی منظم

اطلاعات مربوط به آدرس های Whereabouts باید در سیستم ADAMS ثبت شود تا امکان هماهنگی بهتر با سایر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ برای نمونه‌گیری فراهم شود.

۵,۵,۱۱- نتیجه کوتاهی ورزشکار در ثبت و ارائه اطلاعات آدرس های Whereabouts خود پیش از مهلت زمانی اعلام شده توسط ایران نادو یا عدم ارائه آدرس دقیق Whereabouts ورزشکار ، این خواهد بود که ایران نادو نام این ورزشکار را به لیست RTP اضافه کند.

۵,۵,۱۲- بر اساس استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات، ایران نادو می‌تواند اطلاعات Whereabouts ورزشکارانی را که در لیست RTP یا TP نیستند را هم جمع‌آوری کند. اگر قصد انجام این کار را داشته باشد، نتیجه کوتاهی ورزشکار در ارائه اطلاعات آدرس های مورد نظر پیش از مهلت زمانی اعلام شده، یا عدم ارائه آدرس دقیق Whereabouts ورزشکار این خواهد بود که ایران نادو نام این ورزشکار را به لیست RTP خود اضافه کند.

۵,۶- بازگشت ورزشکاران بازنشسته به مسابقات

۵,۶,۱- چنانچه ورزشکاری سطح ملی یا بین‌المللی در لیست RTP ایران نادو، بازنشسته شود و پس از بازنشستگی تمایل به بازگشت و حضور فعال در ورزش را داشته باشد، تا زمانی که در دوره ۶ ماهه پیش

از بازگشت بصورت کتبی، در دسترس بودن خود برای انجام نمونه گیری را به فدراسیون بین‌المللی یا ایران نادو اعلام نکرده باشد، نمی‌تواند در رویدادهای ملی یا بین‌المللی شرکت کند.

در مواردی که این سختگیری قانونی برای ورزشکار غیر منصفانه تلقی شود، وادا در مشورت با ایران نادو و فدراسیون بین‌المللی ورزشکار می‌تواند معافیتی از لزوم اعلام کتبی در دسترس بودن ۶ ماهه را برای ورزشکار صادر کند. این تصمیم طبق فصل ۱۳ قابل تجدیدنظر خواهد بود.

نتیجه رقابت‌هایی که بر اثر تخلف از بند ۵,۶,۱ به دست آید، فاقد اعتبار خواهد بود مگر اینکه ورزشکار بتواند با دلیل و مدرک ثابت کند که از ملی یا بین‌المللی بودن رویداد بی اطلاع بوده است.

۵,۶,۲- اگر ورزشکاری هنگامی که دوره محرومیتش را می‌گذراند از ورزش بازنشسته شود، باید بازنشسته شدنش را بطور کتبی به سازمان مبارزه با دوپینگ که برای او حکم محرومیت صادر کرده است اعلام کند. اگر ورزشکار پس از اعلام بازنشستگی، تمایل به برگشت و حضور فعال در ورزش را داشته باشد، تا زمانی که در دوره ۶ ماهه پیش از بازگشت (یا معادل ۶ ماه از محرومیتش از تاریخی که بازنشسته شده باقی مانده است، البته اگر این دوره طولانی‌تر از ۶ ماه باشد) بصورت کتبی، در دسترس بودن خود برای انجام نمونه گیری را به فدراسیون بین‌المللی یا ایران نادو اعلام نکرده باشد، نمی‌تواند در رویدادهای ملی یا بین‌المللی شرکت کند.

۵,۷- برنامه ناظر مستقل

ایران نادو و هر کمیته برگزار کننده رویدادهای ملی در ایران، باید مجوز برنامه ناظر مستقل برای چنین رویدادهایی را صادر کرده، روند آن را تسهیل کنند.

فصل ششم: آنالیز نمونه‌ها

نمونه‌ها باید براساس اصول زیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرند:

۶،۱- استفاده از آزمایشگاه‌های معتبر، دارای تاییدیه و سایر آزمایشگاه‌ها

۶،۱،۱- ثبت تخلف دوپینگ بر مبنای بند ۲،۱ صرفاً برای نمونه‌ای ممکن است که در آزمایشگاه‌های اکرديته وادا یا دیگر آزمایشگاه‌های دارای تاییدیه وادا، آنالیز شده باشد. انتخاب آزمایشگاه اکرديته یا مورد تایید وادا، برای آنالیز نمونه‌های ایران نادو، باید بصورت انحصاری توسط ایران نادو، انجام شود.^{۳۱}

۶،۱،۲- همان طور که در بند ۳،۲ آمده است، اثبات حقایق مربوط به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ با هر روش قابل اعتمادی ممکن است. به عنوان مثال این روش‌ها آزمایشگاه‌های قابل اعتماد یا سایر تست‌های پزشکی قانونی که بیرون از آزمایشگاه‌های اکرديته یا آزمایشگاه‌های مورد تایید وادا انجام شود را شامل می‌شود.

۶،۲- هدف از آنالیز نمونه‌ها و داده‌ها

نمونه‌ها و داده‌های آزمایشگاهی مربوطه یا اطلاعات کنترل دوپینگ باید برای کشف یا شناسایی مواد ممنوعه و روش‌های ممنوعه موجود در فهرست ممنوعه و همچنین دیگر موادی که ممکن است توسط وادا طبق برنامه مانیتورینگ مندرج در بند ۴،۵ کد وادا مشخص شده، یا برای کمک به ایران نادو در بررسی پارامترهای مربوط به ادرار، خون یا دیگر ماتریس‌ها شامل DNA یا نیم رخ ژنی یا برای هر گونه هدف منطقی مبارزه با دوپینگ، مورد آنالیز قرار گیرند.^{۳۲}

۶،۳- انجام پژوهش روی نمونه‌ها و داده‌ها

نمونه‌ها، داده‌های آزمایشگاهی مربوطه و اطلاعات کنترل دوپینگ می‌تواند برای اهداف تحقیقاتی مبارزه با دوپینگ استفاده شوند، اگرچه هیچ نمونه‌ای بدون رضایت کتبی ورزشکار برای تحقیق قابل استفاده نیست. نمونه‌ها، داده‌های آزمایشگاهی مربوطه و اطلاعات کنترل دوپینگ که برای اهداف تحقیقاتی استفاده می‌شوند، ابتدا باید

^{۳۱} [تفسیر بند ۶،۱: تخلفات بند ۲،۱ تنها بر اساس آنالیز نمونه توسط آزمایشگاه اکرديته یا هر آزمایشگاه مورد تایید وادا اثبات می‌شود. تخلفات سایر بندها می‌تواند با استفاده از نتایج به دست آمده از آنالیز در دیگر آزمایشگاه‌ها تا زمانی که نتایج معتبر باشند، نیز اثبات شود.]

^{۳۲} [تفسیر بند ۶،۲: برای مثال اطلاعات مربوط به کنترل دوپینگ می‌تواند برای هدایت و انجام نمونه‌گیری هدفمند یا حمایت و پشتیبانی در اثبات ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، طبق بند ۲،۲ یا هر دو مورد، استفاده شود.]

طوری پردازش شوند که از امکان نسبت داده شدن آنها به یک ورزشکار خاص جلوگیری شود. هر تحقیقی شامل نمونه‌ها، داده‌های آزمایشگاهی مربوطه و اطلاعات کنترل دوپینگ باید مطابق اصول مندرج در فصل ۱۹ کد وادا انجام شود.^{۳۳}

۶،۴- استانداردهای آنالیز آزمایشگاهی و گزارش‌دهی

بر اساس بند ۶،۴ کد وادا، ایران نادو باید از آزمایشگاه‌ها بخواهد نمونه‌ها را مطابق با استاندارد بین‌المللی آزمایشگاه‌ها و بند ۴،۷ استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری و تحقیقات تجزیه و تحلیل کنند.

آزمایشگاه‌ها با اختیار و هزینه خود یا بنا به درخواست ایران نادو می‌توانند برای کشف مواد ممنوعه یا روش‌های ممنوعه در نمونه‌ها از روش‌هایی خارج از منوی استاندارد آنالیز نمونه، استفاده کنند. نتایج حاصل از چنین آنالیزهایی باید به ایران نادو گزارش شود و اعتبار و پیامدهای مشابه سایر نتایج تحلیلی را دارا است.^{۳۴}

۶،۵، آنالیز بیشتر نمونه‌ها پیش یا حین مدیریت نتایج

پیش از اطلاع رسانی ایران نادو به ورزشکار در خصوص آن که طبق ماده ۲،۱ نتیجه آنالیز نمونه اش مبنای تخلف (ADRV) بوده است، آزمایشگاه اختیار کامل و بدون محدودیت انجام آنالیز مکرر یا اضافی روی نمونه‌ها را دارد. پس از اطلاع رسانی به ورزشکار اگر ایران نادو بخواهد آنالیز بیشتری روی آن نمونه انجام دهد، می‌تواند این کار را با کسب رضایت ورزشکار یا تایید شورای دادرسی انجام دهد.

۶،۶- آنالیز اضافه یک نمونه پس از آنکه نمونه منفی گزارش شده باشد یا به هر روی منجر به ثبت اتهام تخلف (ADRV) نشده باشد

پس از اینکه آزمایشگاه، نمونه‌ای را منفی اعلام کرد، یا تخلفی از قانون مبارزه با دوپینگ بر اساس آن نمونه ثبت نشد، آن نمونه می‌تواند ذخیره شود و با توجه به اهداف بند ۶،۲ در هر زمانی منحصراً به دستور وادا یا سازمان مبارزه با دوپینگ که جمع‌آوری نمونه را آغاز کرده است، مورد آنالیز بیشتر قرار گیرد. هر سازمان مبارزه با دوپینگ

^{۳۳} [تفسیر بند ۶،۳ : از آنجایی که این مورد در اکثر متون علمی یا پزشکی وجود دارد، استفاده از نمونه‌ها و اطلاعات مربوطه برای تضمین کیفیت، بهبود کیفیت، توسعه و بهبود روش یا اثبات جمعیت مرجع، تحت عنوان پژوهش در نظر گرفته نمی‌شود. نمونه‌ها و اطلاعات مربوطه که برای چنین اهداف غیر پژوهشی مجاز استفاده می‌شود نیز باید ابتدا طوری پردازش شوند که با توجه به اصول مندرج در فصل ۱۹ کد وادا و همچنین الزامات استاندارد بین‌المللی آزمایشگاه‌ها و استاندارد بین‌المللی حفظ حریم خصوصی و اطلاعات شخصی، از امکان نسبت دادن آنها به یک ورزشکار خاص جلوگیری شود.]

^{۳۴} [تفسیر بند ۶،۴ : هدف این بند ترویج اصل "نمونه‌گیری هوشمند" برای منوی آزمایشگاهی آنالیز نمونه‌ها است تا به موثرترین و کارآمدترین شکل ممکن دوپینگ شناسایی شود. مشخص شده است که منابع موجود برای مبارزه با دوپینگ محدود هستند و افزایش منوی آزمایشگاهی آنالیز نمونه‌ها، در برخی کشورها و رشته‌های ورزشی، تعداد نمونه‌هایی که می‌توانند آنالیز کنند را کاهش دهد.]

دیگری که صلاحیت نمونه‌گیری از ورزشکاران را دارد و بخواهد آنالیز بیشتری روی نمونه ذخیره شده انجام دهد، می‌تواند با اجازه سازمان مبارزه با دوپینگ که جمع‌آوری نمونه را آغاز و مدیریت کرده است، این کار را انجام دهد و مسئولیت پیگیری مدیریت نتایج آنالیز اضافه را بر عهده خواهد داشت. هر گونه ذخیره نمونه یا آنالیز بیشتر که توسط وادا یا سازمان مبارزه با دوپینگ دیگر انجام شده باشد با هزینه وادا یا آن سازمان خواهد بود. آنالیز بیشتر نمونه‌ها باید با الزامات استاندارد بین‌المللی آزمایشگاه‌ها مطابقت داشته باشد.

۶,۷- تقسیم نمونه A یا B

در مواردی که وادا، سازمان مبارزه با دوپینگ دارای اختیار مدیریت نتایج و یا یک آزمایشگاه اکر دیته وادا (با مجوز وادا یا سازمان مبارزه با دوپینگ دارای اختیار مدیریت نتایج) بخواهند یک نمونه A یا B را تقسیم کنند تا از قسمت اول نمونه تقسیم شده برای آنالیز نمونه A و از قسمت دوم آن برای تایید استفاده کنند، باید استاندارد بین‌المللی آزمایشگاه‌ها را رعایت کند.

۶,۸- حق وادا برای در اختیار گرفتن نمونه‌ها و داده‌ها

وادا می‌تواند، به انتخاب خود در هر زمان، با یا بدون اطلاع پیشین، مالکیت فیزیکی و داده یا اطلاعات آزمایشگاهی مربوط به هر نمونه ای که در اختیار آزمایشگاه یا سازمان مبارزه با دوپینگ دیگری قرار دارد را در اختیار بگیرد. در صورت درخواست وادا، آزمایشگاه یا سازمان مبارزه با دوپینگ که نمونه یا داده‌ها را در اختیار دارد، باید بلافاصله به وادا اجازه دسترسی و نیز در اختیار داشتن نمونه یا داده‌ها را بدهد. اگر وادا پیش از در اختیار گرفتن نمونه یا داده‌ها اطلاع رسانی نکرده باشد، پس از در اختیار گرفتن نمونه یا داده ها باید مراتب را در بازه زمانی معقولی به آزمایشگاه یا سازمان مبارزه با دوپینگ مربوطه اعلان کند. پس از آنالیز و هر گونه تحقیقی در مورد نمونه یا داده‌های ضبط شده، وادا می‌تواند از سازمان مبارزه با دوپینگ دیگری که صلاحیت نمونه‌گیری از ورزشکار را دارد بخواهد تا مسئولیت مدیریت نتایج در صورت کشف احتمالی تخلف (ADRV) را بر عهده بگیرد.^{۳۵}

^{۳۵} [تفسیر بند ۶,۸: مقاومت یا مخالفت با وادا در زمینه دادن اختیار فیزیکی نمونه‌ها یا داده‌ها می‌تواند به معنی دخالت، هم‌دستی در تخلف یا عدم رعایت مواردی که در استاندارد بین‌المللی کد توسط امضاکنندگان ارائه شده است، باشد و همچنین می‌تواند به عنوان تخلف از استاندارد بین‌المللی آزمایشگاه‌ها تعبیر شود. در صورت لزوم، آزمایشگاه و یا سازمان مبارزه با دوپینگ باید به وادا کمک کنند تا اطمینان حاصل شود که خروج داده‌ها یا نمونه‌های جمع‌آوری شده از کشور مورد نظر به تاخیر نمی‌افتد]

البته وادا به صورت یک جانبه و بدون دلیل موجه مربوط به احتمال بروز تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ، عدم تطبیق یک سازمان امضاء کننده تعهد به کد یا فعالیت‌های دوپینگ توسط شخص دیگر، نمونه یا داده‌های آزمایشگاهی را در اختیار نخواهد گرفت. با این حال تصمیم‌گیری در مورد وجود دلیل موجه به تشخیص و صلاحیت وادا بوده و قابل اعتراض نیست. وجود یا عدم وجود دلیل موجه، دفاعی در برابر بروز تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ یا پیامدهای آن نخواهد بود.

فصل هفتم : مدیریت نتایج: مسئولیت، بررسی اولیه، ابلاغ تخلف و تعلیق موقت

مدیریت نتایج در حیطه قوانین مبارزه با دوپینگ، فرآیندی را طراحی کرده که مسائل مربوط به تخلفات (ADRV) به روشی منصفانه، سریع و کارآمد حل و فصل شوند.

۷،۱- مسئولیت انجام مدیریت نتایج

۷،۱،۱- به استثنای آنچه در بندهای ۶،۶ و ۶،۸ و ۷،۱ کد وادا آمده است، مسئولیت مدیریت نتایج و هدایت آن بر عهده سازمان مبارزه با دوپینگ است که جمع‌آوری نمونه‌ها را شروع و هدایت می‌کند (یا چنانچه جمع‌آوری نمونه‌ای در میان نباشد سازمان مبارزه با دوپینگ که ابتدا ورزشکار یا شخص دیگر را از تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ مطلع نموده و سپس با جدیت این تخلف را دنبال می‌کند).

۷،۱،۲- در شرایطی که قوانین یک سازمان مبارزه با دوپینگ به آن سازمان ملی مبارزه با دوپینگ اختیار داشتن کنترل بر ورزشکار یا شخص دیگری که تابعیت، اقامت، دارنده گواهینامه یا عضویت سازمان ورزشی آن کشور را ندارد، نمی‌دهد یا سازمان مبارزه با دوپینگ چنین اختیاری را نمی‌پذیرد، مدیریت نتایج توسط فدراسیون بین‌المللی مربوطه یا شخص ثالثی با اختیار نسبت به ورزشکار یا شخص دیگر طبق قوانین فدراسیون بین‌المللی مربوطه انجام می‌شود.

۷،۱،۳- مدیریت نتایج مربوط به کوتاهی در الزامات Whereabouts (عدم ثبت آدرس یا غیبت در آدرس ثبت شده) بر اساس استاندارد بین‌المللی مدیریت نتایج باید توسط فدراسیون بین‌المللی یا ایران نادو که متولی اطلاعات Whereabouts ورزشکار هستند انجام شود. اگر ایران نادو تشخیص دهد که کوتاهی در الزامات اتفاق افتاده است، این اطلاعات را از طریق سیستم ADAMS به وادا ارسال می‌کند تا در دسترس سایر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ مربوطه قرار گیرد.

۷،۱،۴- سایر شرایطی که در آن ایران نادو مسئولیت مدیریت نتایج را در رابطه با تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ مربوط به ورزشکاران و سایر اشخاص تحت کنترل خود بر عهده می‌گیرد، با مراجعه به فصل ۷ کد وادا و طبق آن تعیین می‌شود.

۷،۱،۵- وادا می‌تواند در شرایط خاص مدیریت نتایج را به ایران نادو دستور دهد. اگر ایران نادو از انجام مدیریت نتایج در مهلت تعیین شده توسط وادا سرپیچی کند، چنین اقدامی به عنوان عدم رعایت استاندارد در نظر گرفته شود و وادا می‌تواند از سازمان مبارزه با دوپینگ دیگری، که بر ورزشکار یا شخص دیگر کنترل دارد و مایل به انجام این کار است، درخواست کند تا مسئولیت مدیریت نتایج را به جای ایران نادو بر عهده بگیرد. در صورتی که چنین سازمانی وجود نداشته باشد، هر سازمان مبارزه با دوپینگ دیگری که تمایل به انجام این کار دارد، این مسئولیت را بر عهده می‌گیرد. در چنین موردی، ایران نادو باید هزینه‌ها و حق‌الزحمه‌های رسیدگی پرونده و مدیریت نتایج را به سازمان مبارزه با دوپینگ دیگری که توسط وادا گمارده شده است را جبران نماید. عدم بازپرداخت این هزینه‌ها عدم رعایت استاندارد محسوب می‌شود.

۷،۲- بررسی و صدور ابلاغیه مربوط تخلف احتمالی از قانون مبارزه با دوپینگ

ایران نادو باید بررسی و صدور ابلاغیه مربوط به هرگونه تخلف احتمالی از قوانین مبارزه با دوپینگ و طبق استاندارد بین‌المللی مدیریت نتایج را انجام دهد.

۷،۳- شناسایی تخلفات پیشین از قوانین مبارزه با دوپینگ

پیش از ارسال ابلاغیه تخلف احتمالی از قوانین مبارزه با دوپینگ به ورزشکار یا هر شخص دیگری همانطور که در بالا گفته شد، ایران نادو جهت تعیین اینکه آیا فرد سابقه تخلف پیشین از قوانین مبارزه با دوپینگ را داشته یا خیر، با مراجعه به ADAMS و پرسش از وادا و سایر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ مربوطه کمک خواهد گرفت.

۷،۴- تعلیق‌های موقت^{۳۶}

۷،۴،۱- صدور تعلیق موقت اجباری بر اساس وجود یافته آزمایشگاهی یا یافته پاسپورت غیر طبیعی

اگر ایران نادو یافته آزمایشگاهی غیرطبیعی (AAF) یا یافته پاسپورت غیر طبیعی (پس از اتمام مراحل بررسی پاسپورت غیر طبیعی) برای یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه ای که ماده یا یک روش خاص

^{۳۶} [تفسیر بند ۷،۴: پیش از اینکه یک تعلیق موقت به صورت یک طرفه از طرف ایران نادو به اجرا گذاشته شود، ابتدا باید بررسی درون سازمانی همانطور که در این قوانین مبارزه با دوپینگ و استاندارد بین‌المللی مدیریت نتایج تعریف شده است، انجام شود.]

نیست را دریافت نماید، باید بلافاصله پس از بررسی و اطلاع رسانی به ورزشکار طبق بند ۷,۲ تعلیق موقت را برای ورزشکار صادر کند.

تعلیق موقت اجباری اگر: (۱) ورزشکار به شورای دادرسی ایران نادو ثابت کند که این تخلف احتمالا به دلیل یک محصول آلوده بوده است، یا (۲) تخلف بر اثر ماده مواد با کاربرد سوء مصرف بوده و ورزشکار طبق بند ۱۰,۲,۴,۱ اثبات کند استحقاق کاهش دوره محرومیت را دارد، می تواند منتفی شود.

تصمیم شورای دادرسی ایران نادو بر عدم ابطال حکم تعلیق موقت اجباری بر اساس ادعای ورزشکار در دخالت داشتند یک محصول آلوده، قابل تجدید نظر خواهی نیست.

۷,۴,۲- تعلیق موقت اختیاری بر اساس یافته آزمایشگاهی غیرطبیعی (AAF) برای مواد خاص، روش های خاص، محصولات آلوده یا سایر تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ

ایران نادو می تواند پیش از آنالیز نمونه B ورزشکار یا دادرسی نهایی که در فصل ۸ شرح داده شده است، برای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ که در بند ۷,۴,۱ پوشش داده نشده است، حکم تعلیق موقت صادر کند.

به انتخاب ایران نادو تعلیق موقت اختیاری می تواند در هر زمانی پیش از تصمیم شورای دادرسی ایران نادو مربوط به فصل ۸ لغو شود، مگر اینکه در استاندارد بین المللی مدیریت نتایج اقدام دیگری توصیه شده باشد.

۷,۴,۳- فرصت دادرسی یا استیناف

صرف نظر از بند ۷,۴,۱ و ۷,۴,۲ حکم تعلیق موقت نباید پیش از اینکه به ورزشکار یا شخص دیگر فرصت های زیر داده شود صادر گردد: (الف) داشتن فرصت شرکت در دادرسی موقت، پیش یا در زمان معینی پس از اعمال تعلیق موقت؛ یا (ب) داشتن فرصت برگزاری جلسه دادرسی فوری در فاصله زمانی مشخصی پس از صدور حکم تعلیق، بر اساس فصل ۸.

تصمیم گیری برای اعمال یا عدم اعمال تعلیق موقت، طبق بند ۱۳,۲ می تواند بنا به درخواست فرد از طریق برگزاری جلسه دادرسی فوری انجام شود.

۷,۴,۴- پذیرش داوطلبانه تعلیق موقت

ورزشکاران به اختیار خود می‌توانند به صورت داوطلبانه تعلیق موقت را بپذیرند اگر: (۱) پذیرش اختیاری تعلیق موقت پیش از انقضای مهلت ۱۰ روزه از گزارش نمونه B (که ورزشکار حق دارد از درخواست آنالیز نمونه B خود صرف نظر کند) یا پیش از انقضای مهلت ۱۰ روز از زمان ابلاغ سایر تخلفات (ADRV) (غیر مرتبط با نمونه م.) انجام شده باشد، یا (۲) ورزشکار داوطلبانه پس از دریافت ابلاغیه تخلف، تعلیق موقت اختیاری را قبول کند و از شرکت در اولین رقابت صرف نظر کند.

سایر افراد به اختیار خود اگر پذیرش تعلیق موقت را در مدت ۱۰ روزه پس از اطلاع یافتن تخلف (ADRV) انجام دهند می‌توانند به صورت داوطلبانه تعلیق موقت را بپذیرند.

با پذیرش داوطلبانه، تعلیق موقت اثر کامل خواهد داشت و روش برخورد مانند حالتی که تعلیق طبق بند ۷,۴,۱ یا ۷,۴,۲ صادر شود خواهد بود؛ با این حال، در هر زمان پس از پذیرش داوطلبانه تعلیق موقت، ورزشکار یا شخص دیگر می‌تواند از آن صرف نظر کند که در این صورت مدت زمانی که ورزشکار یا شخص دیگر در تعلیق موقت بوده است، دارای اعتبار نخواهد بود و جزو دوره محرومیت محسوب نمی‌شود.

۷,۴,۵- در صورتی که تعلیق موقت بر اساس گزارش یافته آزمایشگاهی غیرطبیعی (AAF) در نمونه A اعمال شود ولی آنالیز نمونه B (در صورتی که ورزشکار یا ایران نادو آن را درخواست کرده باشند) نتیجه آنالیز نمونه A را تایید نکند، تعلیق موقت ناشی از تخلف از بند ۲,۱ نباید بیش از این ادامه یابد. در مواردی که ورزشکار یا تیم ورزشی او بر اساس تخلف از بند ۲,۱ از ادامه رقابت‌ها منع شده باشند ولی آنالیز بعدی نمونه B، نتیجه آنالیز نمونه A را تایید نکند، چنانچه هنوز امکان برگشت به رقابت برای ورزشکار یا تیم وجود داشته باشد و بر رقابت‌ها تاثیر نگذارد، می‌تواند در مسابقات شرکت کند.

۷,۵- تصمیمات مدیریت نتایج

قضاوت‌های مدیریت نتایج یا احکام صادر شده توسط ایران نادو محدود به یک منطقه خاص جغرافیایی یا ورزش خاصی نیست و باید بدون محدودیت به بررسی موارد زیر بپردازد و تصمیم‌گیری کند که: (۱) آیا تخلف (ADRV) اتفاق افتاده و باید حکم تعلیق موقت صادر شود، حقایق واقعی برای این تصمیم، و قوانین مشخصی که نقض شده‌اند، (۲) کلیه پیامدهای ناشی از تخلف از قانون یا قوانین مبارزه با دوپینگ از جمله حکم عدم صلاحیت صادر

شده در فصل ۹ و بند ۱۰، ۱۰ هر گونه ضبط مدال یا جوایز، هر مدت دوره محرومیت (و تاریخ شروع آن) و هر گونه پیامد مالی.^{۳۷}

۷،۶- ابلاغ احکام مدیریت نتایج

ایران نادو احکام مدیریت نتایج را همان طور که در بند ۱۴، ۲ و در استاندارد بین المللی مدیریت نتایج بیان شده، به ورزشکاران، سایر افراد، متعهدین و وادا اطلاع می دهد.

۷،۷- بازنشسته شدن از ورزش^{۳۸}

اگر ورزشکار یا شخص دیگر در زمانی که روند مدیریت نتایج ایران نادو در حال انجام است، بازنشسته شود، اختیارات ایران نادو در روند مدیریت نتایج تا تکمیل فرایند ادامه خواهد یافت. اگر ورزشکار یا شخص دیگر پیش از شروع فرایند نتایج بازنشسته شده باشد، و ایران نادو در زمانی که ورزشکار مرتکب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ گردیده مسئولیت مدیریت نتایج را بر عهده داشته باشد، در این صورت ایران نادو اختیار انجام مدیریت نتایج را بر عهده دارد.

فصل هشتم : مدیریت نتایج : حق بهره مندی از دادرسی منصفانه و اعلان حکم دادرسی

ایران نادو باید در رابطه با هر شخصی که به ارتکاب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ متهم شده است، یک جلسه دادرسی منصفانه ای را ظرف مدت زمان منطقی توسط پنل دادرسی منصف، بی طرف و مستقل از نظر عملکردی مطابق با کد و استاندارد بین المللی مدیریت نتایج تشکیل دهد.

^{۳۷} [تفسیر بند ۷، ۵: احکام مدیریت نتایج شامل احکام تعلیق موقت هستند.

هر رای صادر شده توسط ایران نادو باید نشان دهد که آیا تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ صورت گرفته است یا خیر، و همه پیامدهای ناشی از این تخلف از جمله هر گونه محرومیت مربوط به بند ۱۰، ۱ (که بر عهده نهاد حاکم بر رویداد گذاشته شده است) را نیز مورد توجه قرار دهد. بر اساس فصل ۱۵، چنین حکم و پیامدهای حاصل از آن در همه رشته های ورزشی در همه کشورها به طور خودکار معتبر خواهد بود. به عنوان مثال، برای تشخیص اینکه یک ورزشکار بر اساس یک یافته غیر طبیعی آزمایشگاهی در نمونه گرفته شده در زمان مسابقات، از قانون مبارزه با دوپینگ تخلف کرده است، نتایج کسب شده در مسابقه توسط این ورزشکار طبق فصل ۹ باطل می شود و سایر نتایج کسب شده در رقابت توسط او از تاریخ جمع آوری نمونه در طول دوره عدم صلاحیت طبق بند ۱۰، ۱۰ باطل می شود. اگر یافته غیر طبیعی آزمایشگاهی از نمونه جمع آوری شده در یک رویداد باشد، این مسئولیت MEO یا سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ است که تصمیم گیرد آیا سایر نتایج فردی ورزشکار پیش از جمع آوری نمونه در آن رویداد نیز طبق ماده ۱۰، ۱ باطل خواهد شد یا خیر.

^{۳۸} [تفسیر بند ۷، ۷: رفتار و برخورد ورزشکار یا شخص دیگر پیش از اینکه آنها در قلمرو مسئولیت هر سازمان مبارزه با دوپینگ قرار گیرند، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب نمی شود ولی می تواند مبنای قانونی و مشروعی برای رد درخواست عضویت ورزشکار یا شخص دیگر در یک سازمان ورزشی باشد].

۸,۱ - دادرسی های منصفانه

۸,۱,۱ - شورای دادرسی منصف، بی طرف و مستقل از نظر کارکردی

۸,۱,۱,۱ - ایران نادو باید شورای دادرسی دارای صلاحیت دادرسی و تعیین اینکه آیا ورزشکار یا شخص دیگر، منوط به قوانین مبارزه با دوپینگ، مرتکب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ شده است یا خیر، را تشکیل دهد و در ادامه پیامدهای مرتبط با آن تخلف را اعمال نماید.

۸,۱,۱,۲ - ایران نادو باید تضمین کند که شورای دادرسی ایران نادو فاقد تعارض منافع است و اینکه ترکیب، مدت مأموریت، تجربه حرفه ای، استقلال کارکردی و بودجه کافی را مطابق با الزامات استاندارد بین المللی مدیریت نتایج دارا می باشد.

۸,۱,۱,۳ - اعضای هیئت رئیسه، کارکنان، اعضای کمیسیون، مشاورین و مقامات ایران نادو یا نهادهای آن، همچنین هر شخصی که در بررسی و داوری اولیه این موضوع درگیر بوده است، نمی توانند به عنوان عضو و یا کارمند (تا آنجا که چنین کارمندی در روند مشورت و یا تنظیم هرگونه حکمی دخیل باشد) شورای دادرسی ایران نادو منصوب گردد. به ویژه هیچ یک از اعضا نباید از قبل هرگونه ارتباط با پرونده شامل بررسی درخواست معافیت مصرف درمانی، صدور حکم مدیریت نتایج یا استیناف در همان پرونده مشخص را داشته باشند.

۸,۱,۱,۴ - شورای دادرسی ایران نادو شامل یک دبیر اجرایی مستقل و چهار عضو مستقل دیگر خواهد بود.

۸,۱,۱,۵ - هر یک از اعضا با در نظر گرفتن تجربه لازم در زمینه مبارزه با دوپینگ نظیر تخصص قانونی، ورزشی، پزشکی و یا علمی منصوب خواهند شد. هر یک از اعضا برای تنها یک دوره قابل تجدید ۳ ساله منصوب می گردند.

۸,۱,۱,۶ - شورای دادرسی ایران نادو در موقعیتی خواهد بود که دادرسی و روند تصمیم گیری را بدون مداخله ایران نادو یا هر شخص ثالثی انجام دهد.

۸،۱،۲- روند دادرسی

۸،۱،۲،۱- هنگامی که ایران نادو ابلاغیه ای را جهت آگاه نمودن ورزشکار یا شخص دیگر از یک تخلف بالقوه از قوانین مبارزه با دوپینگ ارسال می نماید و ورزشکار یا شخص دیگر بر اساس بند ۸،۳،۱ یا ۸،۳،۲ از دادرسی چشم پوشی نکند، در اینصورت پرونده به شورای دادرسی ایران نادو جهت بررسی و قضاوت ارجاع خواهد شد که این امر بر اساس اصول شرح داده شده در فصول ۸ و ۹ استاندارد بین المللی مدیریت نتایج انجام خواهد شد.

۸،۱،۲،۲- دبیر اجرایی، ۳ عضو را (که می تواند شامل دبیر اجرایی هم باشد) جهت دادرسی پرونده منصوب می نماید. در هنگام بررسی پرونده، یک عضو شورا باید وکیل واجد شرایطی باشد که تجربه حقوقی وی از ۳ سال کمتر نباشد و یک عضو هیئت باید پزشک واجد شرایطی باشد که تجربه پزشکی وی از ۳ سال کمتر نباشد.

۸،۱،۲،۳- به محض انتصاب اعضای شورای دادرسی ایران نادو از سوی دبیر اجرایی، هر یک از اعضا باید اظهار نامه ای را امضاء کند مبنی بر اینکه هیچ گونه واقعیت یا شرایط مشخصی که بتواند بی طرفی آنها را نسبت به هر یک از طرفین زیر سوال ببرد، به جز در شرایطی که در این اظهارنامه قید شده است وجود ندارد.

۸،۱،۲،۴- در صورتیکه شورای دادرسی ایران نادو مجاز بداند، دادرسی های مرتبط با پرونده ورزشکاران یا اشخاص دیگری که مشمول قوانین مبارزه با دوپینگ هستند، فرایند دادرسی ها می تواند بصورت فوری انجام شود.^{۳۹}

۸،۲،۱،۵- وادا، فدراسیون بین المللی و فدراسیون ملی ورزشکار یا شخص دیگر، می توانند به عنوان ناظر در جلسات دادرسی حضور یابند. در هر پرونده ای ایران نادو باید آنها را از وضعیت پرونده های در حال رسیدگی و نتیجه تمامی جلسات دادرسی کاملاً آگاه کند.

^{۳۹} [تفسیر بند ۸،۱،۲،۴: برای مثال یک دادرسی فوری می تواند شب پیش از یک رویداد بزرگ ورزشی، جایی که تصمیم گیری درباره تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ به منظور تعیین صلاحیت ورزشکار جهت شرکت در مسابقه ضروری است، یا در طول برگزاری یک مسابقه چنانچه تصمیم گیری بر اعتبار و درستی نتایج ورزشکار یا ادامه شرکت وی در مسابقه اثرگذار باشد، برگزار شود].

۸،۲ ، اعلان احکام

۸،۲،۱- در پایان جلسه دادرسی یا بلافاصله پس از آن، شورای دادرسی ایران نادو باید مطابق با فصل ۹ استاندارد بین المللی مدیریت نتایج حکمی کتبی صادر کند که دلایل کامل صدور حکم، طول دوره محرومیت، ابطال نتایج مطابق بند ۱۰،۱۰ و در صورت وجود، توجیه آنکه چرا حداکثر محرومیت ممکن صادر نشده را در برداشته باشد.

۸،۲،۲- ایران نادو باید حکم صادره را به ورزشکار یا شخص دیگر و سایر سازمان های مبارزه با دوپینگ دارای حق استیناف طبق بند ۱۳،۲،۳ اعلام نماید و فوراً آن را در سیستم ADAMS گزارش کند. طبق فصل ۱۳، این حکم می تواند مورد تجدید نظر قرار گیرد.

۸،۳- چشم پوشی از دادرسی

۸،۳،۱- ورزشکار یا شخص دیگری که اتهام تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ علیه او ادعا شده، می تواند به صراحت از دادرسی چشم پوشی کند و پیامدهای پیشنهادی ایران نادو را بپذیرد.

۸،۳،۲- چنانچه ورزشکار یا شخص دیگری که اتهام تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ علیه او ادعا شده، ظرف مدت ۲۰ روز یا در مهلت مقرر شده در ابلاغیه ارسالی از سوی ایران نادو، مخالفت خود را اعلام ننماید، این چنین تلقی می شود که از دادرسی صرف نظر نموده، تخلف را پذیرفته و پیامدهای پیشنهادی را نیز قبول کرده است.

۸،۳،۳- در مواردی که بند های ۸،۳،۱ یا ۸،۳،۲ صدق کند، تشکیل جلسه دادرسی نزد شورای دادرسی ایران نادو لزومی نخواهد داشت. در عوض ایران نادو باید بلافاصله حکمی کتبی را مطابق با فصل ۹ استاندارد بین المللی مدیریت نتایج شامل دلایل کامل صدور حکم، دوره محرومیت اعمال شده، ابطال نتایج طبق بند ۱۰،۱۰ و در صورت لزوم توجیه علت عدم صدور اشد پیامدهای بالقوه صادر نماید.

۸،۳،۴- ایران نادو باید حکم محرومیت صادره شده را به ورزشکار یا شخص دیگر و سایر سازمان های مبارزه با دوپینگ که دارای حق تقاضای تجدید نظر هستند را طبق بند ۱۳،۲،۳ اعلام نماید و بلافاصله آن را در سیستم ADAMS گزارش دهد. بر اساس بند ۱۴،۳،۲، ایران نادو باید حکم صادر شده را اعلام عمومی نماید.

۸،۴- یک نوبت دادرسی نزد CAS

تخلفات (ADRV) ادعا شده علیه ورزشکاران سطح بین المللی، ورزشکاران سطح ملی یا اشخاص دیگر بشرط رضایت ورزشکار یا شخص دیگر، ایران نادو (در جایی که طبق فصل ۷ مسئولیت مدیریت نتایج را بر عهده دارد) و وادا، می توانند در یک نوبت دادرسی مستقیماً نزد CAS مورد بررسی قرار گیرند.^{۴۰}

فصل نهم : ابطال خود به خودی نتایج انفرادی

اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در ورزش های انفرادی در رابطه با نمونه گیری های حین مسابقات، باعث ابطال مستقیم تمامی نتایج به دست آمده توسط ورزشکار در آن مسابقات و در نتیجه باز پس گیری مدال ها، امتیازات و جوایز از ورزشکار می شود.^{۴۱}

فصل دهم : محرومیت های فردی

۱۰،۱- ابطال نتایج در حین مسابقات در صورت احراز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ

۱۰،۱،۱- هنگامی که در حین یا در رابطه با یک مسابقه تخلفی از قوانین مبارزه با دوپینگ اتفاق بیافتد، براساس تصمیم شورای دادرسی مگر مواردی که در بند ۱۰،۱،۲ به آنها اشاره شده است، تمامی نتایج انفرادی به دست آمده توسط ورزشکار خاطی در آن مسابقه باطل شده در نتیجه مدال ها، امتیازات و جوایز حاصل از آن باز پس گرفته می شود.

^{۴۰} [تفسیر بند ۸،۴ : در برخی موارد، هزینه کلی برگزاری یک دادرسی مرحله اول در سطح ملی یا بین المللی، سپس دادرسی مجدد آن نزد CAS، می تواند بسیار زیاد باشد. در جایی که کلیه طرف های دعوی که در این بند مشخص گردیده، قبول داشته باشند که منافع آنها به شکل مطلوب در یک جلسه دادرسی حفظ می شود، نیازی نیست که ورزشکار یا سازمان های مبارزه با دوپینگ متحمل هزینه اضافی برای دو دادرسی شوند. سازمان مبارزه با دوپینگ می تواند به عنوان ناظر در دادرسی CAS شرکت کند. موارد مندرج در بند ۸،۴ مانع از این نیست که ورزشکار یا شخص دیگر و ایران نادو (در جایی که مسئولیت مدیریت نتایج را دارد) بواسطه توافق از حق خود برای تجدید نظر چشم پوشی نماید. با این حال، این چشم پوشی از حق تجدید نظر فقط برای طرفین توافق است و نه برای نهاد های دیگری که حق درخواست تجدیدنظر بر اساس کد را دارند.]

^{۴۱} [تفسیر فصل ۹ : در ورزش های تیمی هرگونه پاداشی که بازیکنان به صورت انفرادی دریافت می کنند باطل خواهد شد. با این وجود، محرومیت تیم صرفاً طبق مفاد فصل ۱۱ انجام خواهد شد. در ورزش هایی که تیمی نیستند، ولی جوایز به صورت تیمی اهدا می شود، در مواقعی که یک یا بیشتر از یک نفر از اعضای تیم مرتکب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ شده باشند محرومیت یا دیگر مجازات های انضباطی علیه تیم مطابق قوانین و مقررات فدراسیون بین المللی مربوطه انجام می شود.]

فاکتورهایی که برای ابطال سایر نتایج در یک رویداد باید در نظر گرفته شوند بعنوان مثال، عوامل دیگری مانند میزان جدیت تخلف ورزشکار از قوانین مبارزه با دوپینگ و اینکه تست ورزشکار در سایر مسابقات منفی بوده یا خیر هستند.^{۴۲}

۱۰,۱,۲- در صورتیکه ورزشکار اثبات نماید که در تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ کوتاهی یا خطایی مرتکب نشده است، نتایج فردی ورزشکار در دیگر رقابت ها باطل نمی گردد، مگر آنکه نتایج ورزشکار در دیگر رقابت ها غیر از آن رقابتی که تخلف در آن رخ داده است، احتمالاً از تخلف وی از قوانین مبارزه با دوپینگ متأثر شده باشد.

۱۰,۲- محرومیت به خاطر وجود، مصرف یا تلاش برای مصرف، یا همراه داشتن یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه

دوره محرومیت برای تخلف طبق بندهای ۱,۲,۲، ۲,۲ یا ۲,۶ به شرح ذیل خواهد بود مگر آنکه امکان کاهش یا تعلیق محرومیت بر اساس بندهای ۵,۱۰، ۶,۱۰ یا ۷,۱۰ وجود داشته باشد:

۱۰,۲,۱- در موارد زیر، بر اساس بند ۱۰,۲,۴ دوره محرومیت ۴ سال خواهد بود، اگر:

۱۰,۲,۱,۱- تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ ناشی از وجود یک ماده غیر خاص باشد، مگر آنکه ورزشکار یا هر شخص دیگر بتواند ثابت نماید که آن تخلف از روی آگاهی نبوده است.^{۴۳}

۱۰,۲,۱,۲- تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ ناشی از وجود یک ماده خاص باشد و ایران نادو بتواند اثبات کند که آن تخلف از روی آگاهی بوده است.

۱۰,۲,۲- اگر بند ۱۰,۲,۱ محقق نشود، بر اساس بند ۱۰,۲,۴,۱ دوره محرومیت ۲ سال خواهد بود.

۱۰,۲,۳- واژه "از روی آگاهی" بکار رفته در بند ۱۰,۲ برای شناسایی آن دسته از ورزشکاران یا اشخاص دیگری است که تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را با علم به آنکه اقدام ایشان مصداق تخلف است، یا

^{۴۲} [تفسیر بند ۱۰,۱,۱: براساس فصل ۹ نتایج اگر در یک مسابقه واحد که تست یک ورزشکار مثبت شده باشد، (به عنوان مثال، صد متر کرال پشت) این تست مثبت می تواند منجر به ابطال تمام نتایج در تمام مسابقات آن رویداد ورزشی (به عنوان مثال، مسابقات جهانی شنا) شود.]

^{۴۳} [تفسیر بند ۱۰,۲,۱,۱: در حالی که از نظر تئوری احتمال اثبات از روی آگاهی نبودن تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ از سوی ورزشکار یا شخص دیگر، بدون نشان دادن اینکه ماده ممنوعه چگونه وارد بدن وی شده است وجود دارد ولی در پرونده تخلف دوپینگ طبق بند ۲,۱ بسیار بعید است که ورزشکار بدون مشخص کردن منشأ ماده ممنوعه، بتواند از روی آگاهی نبودن اقدام خود را اثبات کند.]

اطلاع داشته که اقدامش می تواند با ریسک جدی بروز تخلف همراه باشد و از عواقب حاصل از آن مطلع بوده ولی آشکارا این خطر را نادیده گرفته اند. تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ ناشی از کشف یافته غیر طبیعی آزمایشگاهی ماده ای که تنها در مسابقات ممنوع است، در صورتیکه آن ماده ممنوعه خاص باشد و ورزشکار ثابت کند که ماده ممنوعه را خارج از مسابقات مصرف نموده، از نظر دادگاه واقعیت فرض می شود و می تواند بر آگاهانه نبودن آن اقدام دلالت کند. تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ ناشی از یافته های غیرطبیعی آزمایشگاهی (AAF) برای ماده ای که تنها در مسابقات ممنوع شده است، در صورتیکه ماده ممنوعه خاص نباشد و ورزشکار بتواند ثابت کند که ماده ممنوعه را خارج از مسابقات و در شرایطی غیر مرتبط با عملکرد ورزشی مصرف نموده است، هم آگاهانه محسوب نخواهد شد.^{۴۴}

۱۰,۲,۴- صرف نظر از سایر موارد بند ۱۰,۲، در مواردی که تخلف (ADRV) ناشی از یک ماده دارای کاربرد سوء مصرف باشد:

۱۰,۲,۴,۱- اگر ورزشکار ثابت نماید که خوردن یا استفاده از آن ماده خارج از مسابقات بوده و با عملکرد ورزشی هم ارتباطی نداشته، در اینصورت مدت دوره محرومیت ۳ ماه خواهد بود.

بعلاوه، در صورتیکه ورزشکار یا شخص دیگر دوره بازتوانی سوء مصرف مواد، مورد تایید ایران نادر را بطور رضایت بخش طی کند، مدت محرومیت محاسبه شده طبق بند ۱۰,۲,۴,۱ می تواند به یک ماه کاهش یابد. دوره محرومیت بیان شده در بند ۱۰,۲,۴,۱ براساس هیچیک از شرایط بند ۱۰,۶ نمی تواند کاهش یابد.^{۴۵}

۱۰,۲,۴,۲، اگر خوردن، استفاده یا همراه داشتن مواد حین مسابقات اتفاق افتاده باشد و ورزشکار بتواند ثابت کند که خوردن، استفاده یا مالکیت ماده ارتباطی با عملکرد ورزشی نداشته، در اینصورت خوردن، استفاده یا مالکیت بر اساس بند ۱۰,۲,۱ از روی آگاهی تلقی نشده و طبق بند ۱۰,۴ زمینه ساز در نظر گرفتن شرایط تشدید کننده مجازات نمی شود.

^{۴۴} [تفسیر بند ۱۰,۲,۳ : بند ۱۰,۲,۳ یک تعریف خاص برای از روی آگاهی ارائه می کند که فقط برای اهداف بند ۱۰,۲ بکار می رود.]

^{۴۵} [تفسیر بند ۱۰,۲,۴,۱ : تعیین اینکه برنامه درمانی مورد تایید است یا خیر یا اینکه ورزشکار یا شخص دیگر این برنامه را بطور رضایت بخشی کامل نموده است، تنها به تشخیص ایران نادر خواهد بود. این بند قصد دارد به ایران نادر آزادی عمل بدهد تا بر اساس نظر خود برنامه درمان بازتوانی مناسب، موجه کارآمد را از برنامه های بازتوانی فربیکارانه و غیر موثر تمایز دهد. هرچند، پیش بینی می شود که ویژگی برنامه های درمانی بازتوانی مناسب، موجه کارآمد خیلی متفاوت و در طول زمان متغیر باشد لذا برای وادامه ممکن نیست که معیارهای اجباری مشخصی را برای برنامه های درمانی قابل قبول اعلام کند.]

۱۰,۳- محرومیت برای سایر موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ

دوره محرومیت برای سایر موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، بغیر از مواردی که در بند ۱۰,۲ بیان شد، باید به صورت زیر باشد مگر آنکه بندهای ۱۰,۶ یا ۱۰,۷ مصداق داشته باشد:

۱۰,۳,۱- دوره محرومیت برای تخلف بند ۲,۳ (دستکاری یا تلاش برای دستکاری ورزشکار یا شخص دیگر در هر بخش از کنترل دوپینگ) یا بند ۲,۵ (فرار، امتناع یا کوتاهی ورزشکار از تن دادن به نمونه گیری)، ۴ سال خواهد بود مگر: (۱) در مورد کوتاهی ورزشکار از تن دادن به نمونه گیری، چنانچه ورزشکار بتواند ثابت کند که ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ از روی آگاهی نبوده است، در اینصورت دوره محرومیت ۲ سال خواهد بود؛ (۲) در تمامی موارد دیگر، اگر ورزشکار یا شخص دیگر بتواند وجود شرایط ویژه ای را ثابت کند که کاهش دوره محرومیت را توجیه نماید، دوره محرومیت با توجه به درجه خطای ورزشکار یا شخص دیگر بین ۲ تا ۴ سال خواهد بود؛ (۳) در مورد تخلف شخص Protected یا Recreational، با توجه به درجه خطای شخص دوره محرومیت بین حداکثر ۲ سال تا حداقل توبیخ کتبی، بدون دوره محرومیت خواهد بود.

۱۰,۳,۲ ، دوره محرومیت برای تخلف بند ۲,۴، کوتاهی از الزامات مربوط به در دسترس بودن ورزشکار، ۲ سال خواهد بود و کاهش این زمان به حداقل ۱ سال بستگی به درجه خطای ورزشکار دارد. انعطاف پذیری بین محرومیت ۲ سال و ۱ سال در این بند، در خصوص ورزشکارانی که Whereabouts خود را در دقیقه آخر تغییر می دهند یا شک و ظن نسبت به آنها وجود دارد که در تلاش برای پرهیز از حضور در نمونه گیری بوده اند، مصداق ندارد.

۱۰,۳,۳ ، دوره محرومیت برای تخلف بند ۲,۷ یا ۲,۸ ، بسته به شدت تخلف حداقل ۴ سال و حداکثر مادام العمر خواهد بود. ارتکاب به تخلف ۲,۷ یا ۲,۸ توسط شخص Protected تخلفی بسیار جدی است و اگر کارکنان پشتیبان ورزشکار در این امر دخالت داشته باشند و ماده مورد قاچاق ماده خاص نباشد، محرومیت کارکنان پشتیبان ورزشکار مادام العمر خواهد بود. بعلاوه تخلفات بندهای ۲,۷ یا ۲,۸ ، که بسیار

جدی تلقی می شوند می توانند قوانین و مقررات غیر ورزشی را هم نقض کنند که در این صورت باید به مراجع اداری، حرفه ای، یا قضایی ذیصلاح گزارش شوند.^{۴۶}

۱۰،۳،۴، دوره محرومیت برای تخلف بند ۲،۹ هم دستی و مشارکت، بسته به شدت تخلف حداقل ۲ سال تا محرومیت مادام العمر در نظر گرفته می شود.

۱۰،۳،۵، دوره محرومیت برای تخلف بند ۲،۱۰ مصرف یا تلاش برای مصرف ماده ممنوعه، ۲ سال خواهد بود. برای کاهش دوره محرومیت به حداقل ۱ سال، درجه خطای ورزشکار یا شخص دیگر و سایر شرایط پرونده در نظر گرفته می شوند.^{۴۷}

۱۰،۳،۶، دوره محرومیت برای تخلف بند ۲،۱۱ (اقدام ورزشکار یا شخص دیگر برای دلسرد کردن یا انتقام گرفتن در برابر گزارش دهنده) بسته به شدت تخلف ورزشکار یا شخص دیگر از ۲ سال تا محرومیت مادام العمر خواهد بود.^{۴۸}

۱۰،۴، شرایط تشدید کننده ای که ممکن است دوره محرومیت را افزایش دهد

چنانچه ایران نادو ثابت نماید که در یک پرونده خاص، تخلفی به غیر از تخلفات بندهای ۷،۲ (قاچاق یا تلاش برای قاچاق)، ۲،۸ (تجویز یا تلاش برای تجویز)، ۲،۹ (تبانی و همدستی)، ۲،۱۱ (اقدام ورزشکار یا شخص دیگر برای دلسرد کردن یا انتقام گرفتن در برابر گزارش دهنده) اتفاق افتاده باشد که با شرایط تشدید کننده ای همراه باشد و توجیه کند که دوره محرومیت باید از مجازات استاندارد بیشتر باشد، در این صورت، با توجه به شدت تخلف و ماهیت شرایط تشدید کننده اتفاق افتاده، مدت محرومیت اضافی تا ۲ سال به محرومیت اولیه اضافه خواهد شد،

^{۴۶} [تفسیر بند ۱۰،۳،۳: برای افرادی که با ورزشکاران دوپینگ در ارتباط هستند یا به نحوی سعی بر مخفی کردن دوپینگ افراد دارند، باید مجازات های جدی تری نسبت به مجازات ورزشکارانی که نمونه مثبت دارند منظور گردد. از آنجا که تسلط و اقتدار سازمان های ورزشی عموماً محدود به بی اعتبار نمودن اعتبارنامه، عضویت یا سایر عوایدی است که ورزشکاران بدست می آورند، گزارش تخلف افراد پشتیبان ورزشکار به مراجع ذیصلاح، گامی مهم در جلوگیری از دوپینگ است.]

^{۴۷} [تفسیر بند ۱۰،۳،۵: در صورتیکه "شخص دیگر" که در بند ۲،۱۰ بدان اشاره شده، یک نهاد حقوقی بوده و شخص حقیقی نباشد، این نهاد حقوقی همانطور که در فصل ۱۲ آمده، می تواند مورد تنبیهات انضباطی قرار گیرد.]

^{۴۸} [تفسیر بند ۱۰،۳،۶: رفتارهایی که منجر به هر دو تخلف بند ۲،۵ (دستکاری) و ۲،۱۱ (اقدامات ورزشکار یا شخص دیگر برای دلسرد کردن یا تلافی کردن در برابر گزارش دهی به مقامات) گردد، باید مطابق تخلفات دارای مجازات شدیدتر، محکوم شود.]

مگر آنکه ورزشکار یا شخص دیگر بتواند ثابت کند که ارتکاب به چنین تخلفی از قوانین مبارزه با دوپینگ آگاهانه نبوده است.^{۴۹}

۱۰،۵- حذف دوره محرومیت در صورت عدم وجود کوتاهی یا خطا

چنانچه ورزشکار یا شخص دیگری در یک مورد خاص ثابت کند که کوتاهی یا خطایی مرتکب نشده است، در این شرایط دوره محرومیتی که برای او صادر شده بود لغو می گردد.^{۵۰}

۱۰،۶- کاهش دوره محرومیت در صورت عدم وجود کوتاهی یا خطای قابل توجه

۱۰،۶،۱- کاهش مجازات در شرایط خاص برای تخلفات بند های ۲،۱ ، ۲،۲ ، یا ۲،۶.

کاهش مجازات ها طبق بند ۱۰،۶،۱ به گونه ای است که در هر پرونده تنها یک حالت صدق می کند و چند مورد با هم قابل تجمیع نیست.

۱۰،۶،۱،۱- مواد خاص یا روش های خاص

در صورتیکه تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ به دلیل مصرف یک ماده خاص (به جز مواد با کاربرد سوء مصرف) یا یک روش خاص باشد و ورزشکار یا فرد دیگر اثبات کند که کوتاهی یا خطای قابل توجهی مرتکب نشده است، در این صورت دوره محرومیت بسته به درجه خطای

^{۴۹} [تفسیر بند ۱۰،۴: هر یک از موارد تخلف بندهای ۲،۷ (قاچاق یا تلاش برای قاچاق)، ۲،۸ (مدیریت یا تلاش برای مدیریت)، ۲،۹ (تبانی و همدستی یا تلاش برای تبانی) و ۲،۱۱ (اعمال ورزشکار یا شخص دیگر برای دلسرد کردن یا انتقام گرفتن در برابر گزارش دهی به مسئولین) از کاربردهای بند ۱۰،۴ نیستند زیرا مجازات اینگونه تخلفات به این شکل هم اختیار کافی برای صدور رای محرومیت مادام العمر برای شرایط تشدید کننده را در نظر گرفته است.]

^{۵۰} [تفسیر بند ۱۰،۵: این بند و بند ۱۰،۶،۲ تنها برای تحمیل محرومیت ها کاربرد دارد، نه برای تعیین اینکه تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ رخ داده است یا خیر. این بندها تنها در شرایط استثنایی قابل استناد هستند، به عنوان مثال در مورد ورزشکاری که بتواند ثابت کند که علیرغم تمام مراقبت های لازم، خرابکاری عمدی رقیب در مورد وی صورت گرفته است. بالعکس، عدم ارتکاب کوتاهی یا خطا در شرایط ذیل به کار برده نمی شود: (الف) زمانی که مثبت شدن نمونه به علت برچسب اشتباه یا آلودگی مکمل غذایی یا ویتامین ها باشد. (براساس بند ۲،۱ ورزشکاران مسئولیت موادی را که می خورند برعهده دارند و هشدارهای لازم را در مورد امکان آلوده بودن مکمل ها دریافت نموده اند)؛ (ب) مواد ممنوعه توسط پزشک شخصی ورزشکار و یا پرستار ورزشی او بدون اطلاع ورزشکار داده شده باشد (ورزشکاران مسئولیت انتخاب پرسنل کادر پزشکی خود را برعهده دارند و باید به پرسنل پزشکی خود یادآوری کنند که نباید هیچ ماده ممنوعه ای را به او بدهند)؛ (ج) دستکاری مواد غذایی و آشامیدنی ورزشکار توسط همسر، مربی، یا سایر افراد در بین حلقه همراهان ورزشکار (ورزشکاران مسئولیت آنچه را که مصرف می کنند برعهده دارند و باید در انتخاب افرادی که به مواد غذایی و آشامیدنی آنها دسترسی دارند دقت کنند)؛ با این وجود با توجه به حقایق ویژه هر مورد خاص، هر کدام از مثال ها و توضیحات اشاره شده بند ۱۰،۶ براساس عدم ارتکاب کوتاهی یا خطای قابل توجه می تواند به کاهش محرومیت منجر شود.]

ورزشکار یا فرد دیگر ، حداقل یک توبیخ کتبی بدون دوره محرومیت و حداکثر ۲ سال خواهد بود.

۱۰,۶,۱,۲- فرآورده های آلوده

چنانچه ورزشکار یا فرد دیگر بتواند ثابت کند کوتاهی یا خطایی مرتکب نشده و ماده ممنوعه کشف شده (به جز مواد با کاربرد سوء مصرف) ناشی از فرآورده های آلوده بوده است، در اینصورت بسته به درجه خطای ورزشکار یا فرد دیگر دوره محرومیت، حداقل یک توبیخ کتبی بدون دوره محرومیت و حداکثر ۲ سال خواهد بود.^{۵۱}

۱۰,۶,۱,۳- افراد Protected یا ورزشکاران Recreational

در شرایطی که شخص Protected یا ورزشکار Recreational تخلف (ADRV) با موادی بجز مواد با کاربرد سوء مصرف را مرتکب شود و شخص Protected یا ورزشکار Recreational بتواند ثابت کند که کوتاهی یا خطایی قابل توجهی مرتکب نشده است، بسته به درجه خطای فرد محرومیت حداقل یک توبیخ کتبی بدون دوره محرومیت تا حداکثر ۲ سال خواهد بود.

۱۰,۶,۲- کاربرد عدم ارتکاب کوتاهی یا خطایی قابل توجه فرای کاربرد بند ۱۰,۶,۱

اگر ورزشکار یا شخص دیگری در یک پرونده مشخص که بند ۱۰,۶,۱ قابل اجرا نیست ثابت کند که مرتکب کوتاهی یا خطایی قابل توجهی نشده است، کاهش یا حذف دوره محرومیتش می تواند مطابق بند ۱۰,۷ انجام شود. دوره محرومیت بسته به درجه خطای ورزشکار یا شخص دیگر می تواند کاهش یابد، اما

^{۵۱} [تفسیر ماده ۱۰,۶,۲,۱: جهت بدست آوردن کمک این بند ، ورزشکار یا فرد دیگر باید ثابت کند نه تنها ماده ممنوعه کشف شده ناشی از یک فرآورده آلوده بوده، بلکه باید به طور جداگانه ثابت کند که کوتاهی یا خطای قابل توجهی رخ نداده است.

لازم به ذکر است که ورزشکاران باید توجه داشته باشند که پذیرش خطر خوردن مکمل های غذایی بر عهده خودشان است. کاهش محرومیت بر اساس اینکه کوتاهی یا خطای قابل توجهی رخ نداده باشد به ندرت در مورد فرآورده آلوده اتفاق افتاده است مگر در مواردی که ورزشکار پیش از مصرف فرآورده آلوده، احتیاط زیادی به خرج داده باشد. در ارزیابی اینکه آیا ورزشکار می تواند منشأ ماده ممنوعه را مشخص کند یا خیر خیلی اهمیت دارد، برای مثال برای تعیین اینکه آیا ورزشکار واقعاً فرآورده آلوده استفاده کرده است، مهم است که این ورزشکار استفاده از محصول را در فرم کنترل دوپینگ اعلام کرده باشد و متعاقباً مشخص شود که آلوده بوده است.

این بند برای محصولاتی فراتر از آنها که تولیدشان مراحل متعددی دارد قابل تعمیم نیست. در شرایطی که یافته غیرطبیعی آزمایشگاهی از آلودگی محیطی یک "Non-product" مانند آب لوله کشی یا آب دریاچه ناشی می شود در شرایطی که هیچ فرد معقولی انتظار خطر تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ را ندارد، در شرایط معمول طبق بند ۱۰,۵ کوتاهی یا خطای قابل توجهی رخ نداده است.]

محرومیت کاهش یافته نمی تواند کمتر از نیمی از دوره محرومیت اولیه باشد. چنانچه دوره محرومیت اولیه مادام العمر باشد، دوره کاهش یافته نمی تواند کمتر از ۸ سال باشد.^{۵۲}

۱۰،۷- حذف، کاهش یا تعلیق دوره محرومیت یا سایر پیامدها بنا بر دلایلی غیر از خطا

۱۰،۷،۱- همکاری اساسی در کشف و یا اثبات موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ.^{۵۳}

۱۰،۷،۱،۱- ایران نادو پیش از صدور رای شورای استیناف طبق فصل ۱۳ یا پس از پایان مهلت زمانی درخواست استیناف، می تواند بخشی از پیامدهای در نظر گرفته شده (به جز Disqualification و اعلام عمومی اجباری) برای ورزشکار یا شخص دیگری که همکاری اساسی را به سازمان مبارزه با دوپینگ، مسئولین قضایی و نهادهای انضباطی حرفه‌ای در یک پرونده مجزا ارائه نموده است را در صورتی که منجر به نتایج زیر شود به حالت تعلیق درآورد: (۱) سازمان مبارزه با دوپینگ، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ شخص دیگری را کشف یا دنبال کند، یا (۲) نهاد های قضایی یا انضباطی، تخلف قضایی یا زیرپا گذاشتن قوانین حرفه ای صورت گرفته توسط شخص دیگر را کشف یا دنبال نمایند و اطلاعات ارائه شده توسط فردی که همکاری اساسی را انجام داده، در دسترس ایران نادو یا سایر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ با مسئولیت مدیریت نتایج، قرار گیرد، یا (۳) باعث شود وادا بدلیل ناهماهنگی و عدم رعایت کد وادا، IS یا TDSSA بر علیه متعهدین، آزمایشگاه‌های اکر دیته وادا یا APMU (مطابق ISL) اقدامی را آغاز کند، یا (۴) با تایید وادا یک کمیته انضباطی یا کمیته جنایی بدلیلی بجز دوپینگ بخاطر عدم رعایت قوانین جنایی یا ورزشی بخاطر بروز تخلفات Sport Integrity اعلام جرم کند. پس از صدور حکم استیناف براساس فصل ۱۳ یا پس از پایان مهلت زمانی درخواست استیناف، ایران نادو تنها می تواند بخشی از پیامدهای قابل اجرا (حکم صادره) را منوط به کسب نظر موافق وادا و فدراسیون بین المللی مربوطه به حالت تعلیق درآورد.

^{۵۲} [تفسیر ماده ۱۰،۶،۲: این بند برای تمامی موارد تخلف از قانون مبارزه با دوپینگ، بجز در خصوص مواردی که نیت (intent) اساس تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ هست (مثل بند ۲،۵، ۲،۷، ۲،۸، ۲،۹ یا ۲،۱۱) یا جزئی از یک Particular sanction (مثل بند ۱۰،۲،۱) یا طیفی از محرومیت ها در بند مربوطه متناسب با درجه خطای ورزشکار یا فرد دیگر بیان شده کاربرد دارد]

^{۵۳} [تفسیر ماده ۱۰،۷،۱ : همکاری ورزشکاران، کارکنان پشتیبان ورزشکار و سایر اشخاصی که اشتباه خود را می پذیرند و مایلند سایر تخلفات از قانون مبارزه با دوپینگ را آشکار کنند برای وجود ورزش پاک ضروری است.]

میزان مدتی از دوره محرومیت اولیه که می تواند به حالت تعلیق درآید، بر اساس اهمیت و شدت تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ ورزشکار یا شخص دیگر و همچنین میزان اهمیتی که همکاری اساسی ورزشکار یا شخص دیگر در تلاش برای ریشه کنی دوپینگ در ورزش، عدم رعایت کد و یا تخلفات Sport integrity داشته است تعیین می گردد. بر این اساس هیچ گاه مدت محرومیت نمی تواند بیشتر از سه چهارم مدت محرومیت اولیه تعلیق شود. در صورتیکه مدت محرومیت اولیه مادام العمر بوده شده باشد مقداری از مدت محرومیت که بر اساس این بند به تعلیق در نیامده و باقی مانده است نباید از ۸ سال کمتر باشد. برای ادای حق مطالب این پاراگراف، دوره محرومیت رای داده شده، دوره محرومیتی را که بر اساس بند ۲، ۳، ۹، ۱۰ قوانین مبارزه با دوپینگ می تواند افزوده شود را شامل نخواهد بود.

اگر چنین چیزی توسط ورزشکار یا شخص دیگری که تلاش برای همکاری اساسی می کند، درخواست شود، ایران نادر به ورزشکار یا شخص دیگر اجازه خواهد داد بدون هرگونه توافق مغرضانه اطلاعات لازم را در اختیار آنها قرار دهد.

اگر ورزشکار یا شخص دیگری که به دنبال ارائه همکاری اساسی است اینگونه درخواست کرده باشد ایران نادر باید اجازه دهد تا ورزشکار یا شخص دیگر اطلاعات را ارائه کند و براساس توافقنامه ایران نادر نمی تواند از آن اطلاعات علیه خود فرد استفاده نماید.

اگر ورزشکار یا شخص دیگری در ارائه همکاری اساسی ناموفق باشد و نتواند اطلاعات کامل و موثقی را فراهم کند، ایران نادر حکم صادر شده اولیه را بر می گرداند. اگر ایران نادر تصمیم به برگرداندن یا بر نگرداندن پیامدهای تعلیق شده داشته باشد این تصمیم می تواند توسط کسانی که براساس فصل ۱۳ حق تقاضای تجدید نظر را دارند مورد استیناف قرار گیرد.

۱، ۲، ۷، ۱۰- برای تشویق بیشتر ورزشکاران و سایر اشخاص به همکاری اساسی با سازمان های مبارزه با دوپینگ، بنا به درخواست ایران نادر، درخواست ورزشکار یا شخص دیگری که مرتکب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ یا تخلفات دیگری از کد وادا شده است، وادا در هر مرحله از روند مدیریت نتایج حتی مطابق فصل ۱۳، پس از صدور حکم نهایی شورای استیناف، می تواند موافقت کند تا برای حکم محرومیت و سایر پیامدهای صادر شده علیه فرد تعلیق مناسبی در نظر گرفته شود. وادا می تواند برای همکاری های اساسی دارای شرایط استثنایی، با تعلیق بخش

بسیار بیشتری نسبت به آنچه در این بند آمده است موافقت کند و حتی از اعمال دوره محرومیت، اعلام عمومی الزام آور و یا پس دادن جایزه نقدی یا پرداخت جریمه و هزینه ها صرف نظر کند. تأیید واد می تواند به برگرداندن پیامدها به وضعیت سابق همانطور که از جهات دیگر در این بند توضیح داده شده است باشد. به رغم آنچه در فصل ۱۳ گفته شد، تصمیمات وادا در قالب آنچه در بند ۱۰،۷،۱،۲ آمده نمی تواند مورد استیناف قرار گیرد.

۱۰،۷،۱،۳- چنانچه ایران نادو بدلیل همکاری اساسی هر بخشی از مجازات های صادر شده را تعلیق نماید، در اینصورت باید نامه ای شامل دلایل توجیه کننده اخذ چنین تصمیمی را به سایر سازمان های مبارزه با دوپینگ که طبق بند ۱۳،۲،۳ حق تقاضای تجدید نظر دارند به همان گونه ای که در بند ۱۴،۲ توضیح داده شده است، تهیه و ارسال نماید. در شرایط استثنایی در صورتیکه وادا تصمیم بگیرد که این اقدام بهترین منافع را برای مبارزه با دوپینگ دارد، وادا می تواند به ایران نادو اختیار لازم جهت عقد موافقت نامه های محرمانه مناسب را بدهد تا افشای موضوع قرارداد همکاری اساسی یا ماهیت همکاری اساسی انجام شده را محدود کرده یا به تأخیر بیندازد.

۱۰،۷،۲- پذیرش تخلف (ADRV) در غیاب شواهد و مستندات دیگر

هر گاه ورزشکار یا شخص دیگر پیش از دریافت ابلاغیه جمع آوری نمونه که می توانسته منجر به اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ وی شود، بطور داوطلبانه به ارتکاب تخلف (ADRV)، اعتراف نموده و آن را قبول کند (یا در موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ به غیر از بند ۲،۱ پیش از دریافت اولین ابلاغ بر اساس فصل ۷، تخلف را قبول کند) و اینکه تنها مدرک و شاهد معتبر مبنی بر تخلف در زمان قبول تخلف، فقط همان پذیرش یا قبول ارتکاب به دوپینگ باشد، مدت محرومیت می تواند کاهش یابد ولی نباید کمتر از نصف مدت محرومیت قابل اجرای اولیه باشد.^{۵۴}

^{۵۴} [تفسیر بند ۱۰،۷،۲: این بند در مواقعی بکار می رود که یک ورزشکار یا شخص دیگر پیش قدم شده و در شرایطی که هیچ سازمان مبارزه با دوپینگ از ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ وی آگاه نبوده است، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را می پذیرد. این بند در شرایطی که ورزشکار یا شخص دیگر پس از این که متوجه می شود که دارد گیر می افتد و ارتکاب به تخلف را می پذیرد، نباید اعمال شود. میزان کاهش محرومیت باید بر اساس این احتمال که ورزشکار یا شخص دیگر هنگامی که گیر افتاده اعتراف کرده یا بصورت داوطلبانه حاضر شده است، محاسبه شود.]

۱۰,۷,۳- کاربرد موضوعات چند گانه برای کاهش مجازات

در مواردیکه ورزشکار یا شخص دیگری اثبات نماید که مطابق بیش از یکی از بندهای ۱۰,۵، ۱۰,۶ یا ۱۰,۷ مستحق کاهش مجازات است، پیش از اعمال هرگونه کاهش یا تعلیق محرومیت طبق بند ۱۰,۷، ابتدا باید مدت محرومیت مربوطه، براساس بندهای ۱۰,۲، ۱۰,۳، ۱۰,۵ و ۱۰,۶ تعیین گردد. اگر ورزشکار یا شخص دیگر ثابت کند بر اساس بند ۱۰,۷ استحقاق کاهش یا تعلیق مدت محرومیت را دارد در اینصورت، دوره محرومیت وی ممکن است مشمول کاهش یا تعلیق قرار گیرد ولی این مدت نباید کمتر از یک چهارم از کل محرومیت اولیه باشد.

۱۰,۸- توافق نامه های مدیریت نتایج

۱۰,۸,۱- یک سال کاهش برای برخی از تخلفات (ADRV) براساس پذیرش اولیه و قبول مجازات

در صورتیکه ورزشکار یا شخص دیگر، پس از ابلاغ ارتکاب تخلفی از قوانین مبارزه با دوپینگ توسط ایران نادو که می تواند باعث محرومیت ۴ ساله یا بیشتر او گردد (شامل هر دوره ای از محرومیت که طبق ماده ۱۰,۴ اعلام شود)، در مدت کمتر از ۲۰ روز از دریافت ابلاغیه، تخلف را بپذیرد و دوره قطعی محرومیت را قبول کند، ورزشکار یا شخص دیگر می تواند از یک سال کاهش دوره محرومیت تعیین شده از سوی ایران نادو بهره مند گردد. چنانچه ورزشکار یا شخص دیگر یک سال کاهش در دوره قطعی محرومیت را طبق بند ۱۰,۸,۱ را دریافت نماید، مجاز نخواهد بود از هیچ بند دیگری برای کاهش بیشتر دوره قطعی محرومیت استفاده کند.^{۵۵}

۱۰,۸,۲- توافق نامه برای حل و فصل پرونده

در صورتیکه ورزشکار یا شخص دیگر تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را پس از مواجهه با تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ از سوی ایران نادو بپذیرد و پیامدهای قابل قبول برای ایران نادو و وادا را بنا به انتخاب خود قبول نماید، در این صورت: الف) ورزشکار یا شخص دیگر می تواند کاهش دوره محرومیت براساس

^{۵۵} [تفسیر بند ۱۰,۸,۱: به عنوان مثال، چنانچه ایران نادو اعلام نماید که ورزشکاری طبق بند ۲,۱ به خاطر استفاده از آنابولیک استروئید تخلف نموده است و دوره محرومیت وی ۴ سال است، در اینصورت ورزشکار می تواند با پذیرش تخلف و قبول ۳ سال دوره محرومیت در مهلت زمانی تعیین شده در این بند، بطور یک جانبه دوره محرومیت را به ۳ سال کاهش دهد اما هیچگونه کاهش دوره محرومیت دیگری مجاز نمی باشد. این پرونده بدون نیاز به جلسه دادرسی حل و فصل می شود.]

ارزیابی ایران نادو و وادا با استفاده از بند های ۱۰,۱ لغایت ۱۰,۷ در خصوص تخلفات ادعا شده از قوانین مبارزه با دوپینگ، شدت تخلف، درجه خطای ورزشکار یا شخص دیگر و زمان پذیرش تخلف از سوی ورزشکار یا شخص دیگر را دریافت نماید؛ و ب) دوره محرومیت می تواند از زمان زودتری مثل تاریخ نمونه گیری یا تاریخی که آخرین تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ رخ داده، آغاز گردد. در هر صورت، وقتی این بند بکار رود، ورزشکار یا شخص دیگر باید حداقل نیمی از دوره محرومیت توافق شده را از تاریخ نزدیکتر، از روز قبول اتهام یا از روزی که ورزشکار یا شخص دیگر تعلیق موقت را پذیرفته بود، سپری کرده باشد. تصمیم وادا و ایران نادو بر اجرایی شدن یا نشدن توافق نامه حل و فصل پرونده، میزان کاهش و زمان شروع دوره محرومیت، موضوعاتی نیستند که تعیین یا بررسی آنها به شورای دادرسی سپرده شود و طبق فصل ۱۳ هم قابل استیناف نمی باشند.

چنانچه ورزشکار یا شخص دیگر درخواست ورود به توافق نامه حل پرونده طبق این بند را داشته باشد، ایران نادو به ورزشکار یا شخص دیگر اجازه خواهد داد تا پذیرش تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را منوط به توافق عدم استفاده علیه او به بحث بگذارد.^{۵۶}

۱۰,۹- تخلفات چندگانه (تکرار جرم)

۱۰,۹,۱- دومین یا سومین تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ

۱۰,۹,۱,۱- در رابطه با دومین تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ برای ورزشکار یا شخص دیگر، دوره محرومیت باید بیشتر باشد از :

الف) ۶ ماه دوره محرومیت؛ یا

ب) دوره محرومیتی بین:

(۱) مجموع دوره محرومیت در نظر گرفته شده برای اولین تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ به علاوه دوره محرومیت قابل اجرا برای دومین تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ به نحوی که تخلف صورت گرفته تخلف نوبت اول فرض شود، و

^{۵۶} [تفسیر بند ۱۰,۸: هر گونه عوامل کاهش دهند یا تشدید کننده ای که در فصل ۱۰ بیان شده است، باید در تصمیم گیری درباره پیامدهای بیان شده در توافق نامه حل و فصل پرونده در نظر گرفته شود و کاربردی فراتر از شرایط این موافقت نامه نخواهند داشت]

(۲) دو برابر مدت محرومیت در نظر گرفته شده برای دومین تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ به نحوی که تخلف صورت گرفته تخلف نوبت اول فرض شود.

دوره محرومیت در این محدوده بر اساس تمام شرایط و درجه خطای ورزشکار یا شخص دیگر برای دومین تخلف تعیین خواهد شد.

۱۰,۹,۱,۲- سومین تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ همیشه به جز در مواردی که سومین تخلف، شرایط حذف یا کاهش دوره محرومیت بر اساس بند ۱۰,۵ یا ۱۰,۶ را دارا بوده و یا تخلف، مربوط به بند ۲,۴ باشد منجر به محرومیت مادام العمر می گردد. در این موارد خاص مدت محرومیت باید از ۸ سال تا مادام العمر تعیین شود.

۱۰,۹,۱,۳- دوره محرومیت تعیین شده در بند های ۱۰,۹,۱,۱ و ۱۰,۹,۱,۲ براساس بند ۱۰,۷ می تواند بیشتر کاهش یابد.

۱۰,۹,۲- در تخلفی از قوانین مبارزه با دوپینگ که ورزشکار یا شخص دیگری ثابت کرده باشد مرتکب کوتاهی یا خطا نشده، به عنوان تخلف مرتبط با اهداف بند ۱۰,۹ در نظر گرفته نخواهد شد. علاوه بر این، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ که طبق بند ۱۰,۲,۴,۱ محکوم شده باشد به عنوان تخلف مرتبط با بند ۱۰,۹ در نظر گرفته نخواهد شد.

۱۰,۹,۳- مقررات بیشتر برای برخی تخلفات چندگانه احتمالی

۱۰,۹,۳,۱- به منظور اعمال مجازاتها براساس بند ۱۰,۹، بجز آنچه در بند های ۱۰,۹,۳,۲ و ۱۰,۹,۳,۳ آمده، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ تنها هنگامی دومین تخلف در نظر گرفته می شود که ایران نادو بتواند ثابت کند ورزشکار یا شخص دیگر پس از دریافت ابلاغ برای ارتکاب به تخلف اول براساس فصل ۷، یا پس از اینکه ایران نادو تلاش کافی جهت دادن ابلاغیه برای اولین تخلف را به عمل آورده، دومین تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را مرتکب شده است؛ اگر ایران نادو نتواند این موضوع را ثابت کند، تخلفات باید یکجا به عنوان اولین تخلف واحد در نظر گرفته شود و مجازات اعمال شده بر اساس تخلفی باشد که مجازات شدید تری دارد، از جمله به کار

بردن شرایط تشدید کننده. نتایج تمام مسابقاتی که به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ زودتر مرتبط بوده که مطابق بند ۱۰,۱۰ باطل می شوند.^{۵۷}

۱۰,۹,۳,۲- چنانچه ایران نادو ثابت کند که ورزشکار یا شخص دیگر پیش از دریافت ابلاغیه، تخلف اضافه ای در رابطه با قوانین مبارزه با دوپینگ را مرتکب شده است و آن تخلف اضافه طی ۱۲ ماه یا بیشتر، پیش یا پس از تخلفی که اولین بار متوجه آن شده اند اتفاق افتاده است، در اینصورت دوره محرومیت برای تخلف اضافه به گونه ای محاسبه می شود که آن تخلف اضافه، اولین تخلف مستقل بوده و این دوره محرومیت باید یکی پس از دیگری و نه همزمان با دوره محرومیت اعمال شده برای تخلفی که زودتر برای آن ابلاغیه صادر شده سپری گردد. در صورتیکه بند ۱۰,۹,۳,۲ صدق کند، تخلفاتی که با هم رخ داده اند روی هم رفته طبق بند ۱۰,۹,۱ تخلفی واحد محسوب می شوند.

۱۰,۹,۳,۳ ، چنانچه ایران نادو ثابت نماید که ورزشکار یا شخص دیگری که تخلف بند ۲,۵ را در ارتباط با فرایند کنترل دوپینگ برای اتهام تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ مرتکب شده است، تخلف بند ۲,۵ به گونه ای در نظر می شود که اولین تخلف مستقل بوده و دوره محرومیت برای چنین تخلفی، اگر دوره محرومیتی برای تخلف زمینه ساز اعمال شود باید یکی پس از دیگری و نه همزمان سپری گردد. در صورتیکه بند ۱۰,۹,۳,۳ صدق کند، تخلفاتی که با هم رخ داده اند روی هم رفته بر اساس بند ۱۰,۹,۱ تخلفی واحد محسوب می شوند.

۱۰,۹,۳,۴- چنانچه ایران نادو ثابت نماید که شخص دومین یا سومین تخلف (ADRV) را حین یک دوره محرومیت مرتکب شده، دوره های محرومیت برای تخلفات چندگانه باید یکی پس از دیگری و نه همزمان سپری گردد.

^{۵۷} [تفسیر بند ۱۰,۹,۳,۱: جایی که پس از صدور حکم محرومیت ایران نادو حقایقی مبنی بر بروز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، پیش از صدور ابلاغیه برای اولین تخلف را کشف کند، همان قانون صدق می کند. به عنوان مثال ایران نادو باید محرومیت را بر اساس میزان مجازاتی که ممکن بود در صورت بروز دو تخلف در زمانی واحد برای ورزشکار صادر می شد را تعیین و اعمال نماید که شامل کاربرد شرایط تشدید کننده می شود.]

۱۰,۹,۴- تخلفات چندگانه از قوانین مبارزه با دوپینگ در یک دوره ۱۰ ساله

جهت اجرای اهداف بند ۱۰,۹ هر یک از موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، باید در طول همان دوره ۱۰ ساله رخ داده باشد، تا در زمره تخلفات چند گانه محسوب شود.

۱۰,۱۰- ابطال نتایج در مسابقات به دنبال نمونه گیری یا ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ

علاوه بر غیر معتبر شدن خود به خودی نتایج مسابقاتی که نمونه گیری انجام شده در حین آن مسابقات مثبت شده است، براساس فصل ۹، کلیه نتایج بدست آمده توسط ورزشکار پس از تاریخی که نمونه مثبت (داخل یا خارج از مسابقات) جمع آوری شده یا سایر موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ رخ داده، تا آغاز هر دوره تعلیق موقت یا هر دوره محرومیتی، مگر آنکه اصول عدالت طور دیگری اقتضا کند، غیر معتبر خواهد بود و کلیه پیامدهای حاصل از بی اعتبار شدن شامل باز پس دادن مدال‌ها، امتیازات و جوایز را همراه خواهد داشت،^{۵۸}.

۱۰,۱۱- مصادره شدن جوایز نقدی

چنانچه ایران نادو جوایز نقدی مصادره شده ناشی از تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را بدست گیرد، باید به نحو قابل قبولی آنرا بین ورزشکارانی که اگر ورزشکار متخلف در مسابقات شرکت نکرده بود مقامی بدست می آوردند و مستحق دریافت جوایز نقدی بودند تخصیص داده و توزیع نماید.^{۵۹}

۱۰,۱۲- پیامدهای مالی

۱۰,۱۲,۱- جایی که ورزشکار یا شخص دیگر مرتکب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ شود، ایران نادو به انتخاب خود و با رعایت تناسب می تواند (الف) هزینه های مرتبط با تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را از ورزشکار یا شخص دیگر، بدون توجه به دوره محرومیت اعمال شده طلب کند و یا (ب) تنها در مواردی

^{۵۸} [تفسیر بند ۱۰,۱۰: در قوانین مبارزه با دوپینگ هیچ چیز نمی تواند مانع از تعقیب قضایی حقوق از دست رفته ورزشکاران پاک و یا اشخاص دیگری که بخاطر ارتکاب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ شخصی دیگر متحمل شده اند بشود و اگر لازم باشد آنها می توانند خسارت خود را از شخص متخلف بگیرند]

^{۵۹} [تفسیر بند ۱۰,۱۱: هدف این بند تحمیل وظیفه تایید شده ای برای ایران نادو به شکل اقدام فعال برای جمع آوری جوایز نقدی ضبط شده نمی باشد. اگر ایران نادو نخواهد اقدامی جهت جمع آوری جوایز نقدی ضبط شده بعمل آورد، می تواند حق باز پس گیری چنین پولی را به ورزشکار (یا ورزشکارانی) که به هر حال این مبلغ جایزه را دریافت می کردند، واگذار نماید. اقدامات مناسبی که به منظور تخصیص و توزیع این جوایز نقدی انجام شود می تواند شامل بکارگیری پول جایزه ضبط شده بدست آمده بر اساس توافقی باشد که ایران نادو با ورزشکاران دارد]

که حداکثر دوره محرومیت قابل صدور از قبل صادر شده باشد ورزشکار یا شخص دیگر می تواند تا سقف مبلغ ۱۰۰۰۰ یورو جریمه شود.

۱۰،۱۲،۲- اعمال مجازات مالی یا جبران هزینه های ایران نادو نباید بعنوان راهی برای کاهش مجازات یا دوره محرومیتی که طبق قوانین مبارزه با دوپینگ قابل اجرا هستند در نظر گرفته شود.

۱۰،۱۳- آغاز دوره محرومیت

در صورتیکه ورزشکار به دلیل تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در حال سپری کردن یک دوره محرومیت باشد، هر دوره محرومیت جدیدی از اولین روز پس از اتمام دوره محرومیت فعلی شروع خواهد شد. در غیر اینصورت، به غیر از آنچه در زیر آمده است، دوره محرومیت باید از تاریخ صدور حکم نهایی شورای دادرسی آغاز شود یا اگر ورزشکار از حق دادرسی خود صرف نظر کرده باشد یا دادرسی انجام نشود محرومیت از تاریخ پذیرش محرومیت یا به شکلی که حکم شده آغاز می گردد.

۱۰،۱۳،۱- موارد تاخیر غیر قابل انتساب به ورزشکار یا شخص دیگر

هر گاه در روند دادرسی و یا دیگر جنبه های کنترل دوپینگ تاخیری جدی و طولانی رخ دهد و ورزشکار یا شخص دیگری بتواند ثابت کند که چنین تاخیری به او ارتباطی نداشته است، ایران نادو یا شورای دادرسی ایران نادو هر کدام درگیر پرونده باشند، می تواند شروع دوره محرومیت را از تاریخ زودتری، یعنی از زمان نمونه گیری و یا در مورد ارتکاب به دیگر موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ از تاریخ وقوع آخرین تخلف تعیین کند. کلیه نتایج بدست آمده در طول دوره محرومیت، شامل محرومیت رترواکتیو از اعتبار ساقط خواهد شد.^{۶۰}

۱۰،۱۳،۲- اعتبار قائل شدن برای تعلیق موقت یا دوره محرومیت گذرانده شده

۱۰،۱۳،۲،۱- اگر ورزشکار یا شخص دیگر تعلیق موقت را قبول کند، بعداً برای این دوره تعلیق موقت برای ورزشکار یا شخص دیگر اعتبار گرفته و برای هر مدت محرومیتی که در نهایت برای

^{۶۰} [تفسیر بند ۱۰،۱۳،۱: در مواردی از تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ به غیر از بند ۲،۱ زمان مورد نیاز یک سازمان مبارزه با دوپینگ جهت کشف و یافتن واقعیت های کافی برای اثبات تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ می تواند طولانی شود، بویژه اگر ورزشکار یا شخص دیگر از نفوذ خود برای جلوگیری از شناسایی استفاده کرده باشد. در این موارد، انعطافی که در این بند برای شروع زودتر مجازات آمده است نباید بکار گرفته شود.].

وی صادر شود، محاسبه می گردد. اگر ورزشکار یا شخص دیگر دوره تعلیق موقت را محترم نشمرد، اعتباری نمی گیرد و دوره تعلیق موقت سپری شده به حساب نمی آید. اگر دوره ای از محرومیت برای حکمی که مورد استیناف قرار گرفته است سپری شده باشد، در اینصورت ورزشکار یا شخص دیگر برای آن دوره محرومیت گذرانده شده برای محرومیتی که در نهایت پس از استیناف حکم می شود، اعتبار کسب می کند.

۱۰،۱۳،۲،۲- اگر ورزشکار یا شخص دیگر داوطلبانه تعلیق موقت ایران نادو را به صورت کتبی بپذیرد و به آن دوره تعلیق موقت را محترم بشمرد، برای چنین دوره تعلیق موقت داوطلبانه ای در مقابل هر مدت محرومیتی که در نهایت برای وی صادر می شود، اعتباری را دریافت می نماید. یک رونوشت از متن پذیرش داوطلبانه تعلیق موقت ورزشکار یا شخص دیگر باید بلافاصله به هر کسی که بر اساس بند ۱۴،۱ حق دارد از اتهام تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ مطلع شود، ارسال گردد.^{۶۱}

۱۰،۱۳،۲،۳- برای دوره زمانی پیش از تاریخ شروع تعلیق موقت یا تعلیق موقت داوطلبانه، بدون توجه به اینکه انتخاب خود ورزشکار بوده در مسابقه شرکت نکند یا تیم او را تعلیق کرده بوده، اعتباری در نظر گرفته نمی شود.

۱۰،۱۳،۲،۴- در ورزش های تیمی، اگر دوره ای از محرومیت برای یک تیم صادر شده باشد، مگر آنکه جهت حفظ عدالت حکم دیگری صادر شود، شروع دوره محرومیت از تاریخ شورای دادرسی نهایی، یا اگر از دادرسی صرف نظر شده باشد، از تاریخی که محرومیت پذیرفته شده یا به هر شکلی صادر می شود خواهد بود. هر دوره تعلیق موقت برای تیم (اجباری یا داوطلبانه پذیرفته شده باشد) برای کل دوره محرومیت اعمال شده، محاسبه شده و اعتبار خواهد داشت.

^{۶۱} [تفسیر بند ۱۰،۱۳،۲،۲: قبول داوطلبانه تعلیق موقت توسط ورزشکار به منزله اعتراف یا پذیرش جرم نیست و به هیچ عنوان نباید از آن بر علیه ورزشکار استفاده شود.]

۱۰،۱۴- وضعیت ورزشکار در دوره محرومیت یا تعلیق موقت

۱۰،۱۴،۱- ممنوعیت شرکت در مسابقات در دوران محرومیت یا تعلیق موقت

ورزشکار یا شخص دیگری که حکم محرومیت یا تعلیق موقت دارد، به هیچ عنوان در مدت محرومیت یا تعلیق موقت، نمی تواند در هر سمتی در یک رقابت یا فعالیت (مگر در برنامه های آموزش مبارزه با دوپینگ و یا برنامه های بازتوانی) که توسط هر یک از متعهدین کد وادا، سازمان های عضو متعهدین کد یا یک باشگاه یا دیگر سازمان عضو ارگانی از عضو متعهد کد وادا مجوز گرفته یا برگزار می شود یا در مسابقات لیگ حرفه ای یا هر رقابت سطح ملی و بین المللی یا در هر فعالیت ورزشی سطح ملی یا حرفه ای که از سوی سازمان دولتی حمایت مالی می شود شرکت کند.

ورزشکار یا شخص دیگری که به محرومیتی به مدت بیش از ۴ سال محکوم شده است، پس از گذشت ۴ سال از این دوره محرومیت، می تواند به عنوان ورزشکار در رویدادهای ورزشی محلی در رشته ورزشی دیگری که در آن محرومیت ندارد یا در رویداد های ورزشی که زیر نظر متعهد کد وادا یا عضو متعهد کد وادا برگزار می شود شرکت کند، ولی فقط تا جایی که رویداد ورزشی محلی در سطحی نباشد که به صورت مستقیم یا غیر مستقیم (یا با جمع آوری امتیاز) به رقابت یا شرکت ورزشکار یا شخص دیگر در مسابقات قهرمانی ملی یا رقابت های بین المللی منجر شود، این ورزشکار یا شخص دیگر نباید به هیچ شکلی با افراد Protected سر و کار داشته باشد.

ورزشکار یا شخص دیگری که به دوره ای از محرومیت محکوم شده است همچنان مورد آزمایش یا نمونه گیری کنترل دوپینگ قرار می گیرد و ملزم به رعایت همه دستورات ایران نادو در ارتباط با ارائه اطلاعات محل سکونت و تمرین است.^{۶۲}

^{۶۲} [تفسیر بند ۱۰،۱۴،۱: به عنوان مثال، نظر به بند ۱۰،۱۴،۲، ورزشکار محروم شده نمی تواند در اردوی آمادگی، نمایشی یا تمرینی که توسط فدراسیون ملی خود برگزار می شود، یا باشگاهی که عضو آن فدراسیون ملی بوده یا توسط یک سازمان دولتی حمایت مالی می گردد، شرکت کند. بعلاوه، ورزشکار محروم نمی تواند در لیگ های حرفه ای سازمانی که متعهد به کد نیست نیز شرکت کند (مثلاً در لیگ ملی هاکی، اتحادیه ملی بسکتبال و غیره)، همچنین این ورزشکاران نمی توانند در مسابقاتی که توسط سازمان های بین المللی غیر متعهد کد برگزار می شوند یا رقابت های ملی که توسط سازمان های غیر متعهد کد برگزار می گردند، بدون ایجاد پیامد های مندرج در بند ۱۰،۱۴،۳ شرکت نمایند. واژه فعالیت به عنوان مثال فعالیت های اداری مانند ارائه خدمات به عنوان کارمند، مدیر، مامور، مستخدم یا داوطلب یک سازمان توصیف شده در این ماده است. عدم صلاحیت صادر شده در یک ورزش توسط سایر رشته های ورزشی نیز قابل تشخیص خواهد بود (رجوع به بند ۱۵،۱ معتبر شناختن خود به خودی احکام). ورزشکار یا شخص دیگری که در حال گذراندن دوره محرومیت است از مربیگری یا خدمت به عنوان شخص حامی ورزشی در هر سمت دیگری، در هر زمان در حین دوره محرومیت منع گردیده، و در صورت انجام چنین عملی به تخلف بند ۲،۱۰ ورزشکار دیگر منتج می شود. هر استاندارد عملکردی که در طی دوره محرومیت حاصل شود، توسط ایران نادو یا فدراسیون های ملی در ایران به هر منظوری به رسمیت شناخته نمی شود.]

۱۰,۱۴,۲- بازگشت به تمرین

به عنوان یک مورد استثنا در بند ۱۰,۱۴,۱ ورزشکار می تواند جهت تمرین با یک تیم یا برای استفاده از تسهیلات یک باشگاه یا سایر سازمان های عضو ایران نادو یا سایر سازمان های عضو امضاء کننده تعهد به کد، از: (۱) دو ماه آخر دوره محرومیت ورزشکار، یا (۲) یک چهارم آخر دوره محرومیتی که به آن محکوم شده، هر کدام که کوتاه تر باشد به تمرین بازگردد.^{۶۳}

۱۰,۱۴,۳- نقض ممنوعیت شرکت در مسابقات در دوران محرومیت یا تعلیق موقت

هر گاه ورزشکار یا شخص دیگری که به محرومیتی محکوم شده است، ممنوعیت شرکت در مسابقات در طول دوره محرومیت که در بند ۱۰,۱۴,۱ توصیف شده است را نقض کند، بدنبال شرکت در مسابقات نتایج حاصله باطل تلقی شده و دوره محرومیت جدیدی برابر با طول مدت اولین محرومیت، به پایان اولین دوره محرومیت اضافه می شود. دوره محرومیت جدید، شامل توبیخ بدون دوره محرومیت، ممکن است براساس درجه خطای ورزشکار یا شخص دیگر و سایر شرایط پرونده تعدیل یابد. تعیین اینکه ورزشکار یا شخص دیگر ممنوعیت شرکت در مسابقات را نقض کرده و اینکه آیا تعدیل در میزان محرومیت مناسب است یا خیر، باید توسط سازمان مبارزه با دوپینگ انجام شود که مسئولیت مدیریت نتایج دوره محرومیت اولیه را بر عهده داشته است. بر اساس فصل ۱۳ این حکم می تواند مورد استیناف قرار گیرد.

ورزشکار یا شخص دیگری که ممنوعیت شرکت مسابقات را حین یک تعلیق موقت توصیف شده در بند ۱۰,۱۴,۱ را نقض کند، هیچ اعتباری برای دوره تعلیق موقت گذرانده شده دریافت نمی کند و نتایج آن مسابقات هم بی اعتبار خواهد شد.

در صورتی که کارکنان پشتیبان ورزشکار یا شخص دیگر، ورزشکار را در انجام تخلف و نقض ممنوعیت شرکت در مسابقات در طول دوره محرومیت یا دوره تعلیق موقت کمک کنند، ایران نادو برای ارتکاب به تخلف بند ۲,۹ علیه او حکم صادر می کند.

^{۶۳} [تفسیر بند ۱۰,۱۴,۲: در بسیاری از ورزش های تیمی و برخی ورزش های انفرادی (نظیر پرش با اسکی و ژیمناستیک)، ورزشکاران نمی توانند خود به تنهایی به شکل موثری که بتوانند برای رقابت در پایان دوره محرومیت آماده باشند تمرین کنند. در طول دوره تمرینی که در این فصل بیان شده، یک ورزشکار محروم نمی تواند رقابت کند یا در هر فعالیتی بجز تمرین به شرحی که در بند ۱۰,۱۴,۱ آمده مشغول شود.]

۱۰,۱۴,۴- متوقف کردن حمایت مالی در دوران محرومیت

بعلاوه، جهت هر یک از موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ که بر اساس بند ۱۰,۵ یا ۱۰,۶ مشمول کاهش دوره محرومیت نباشد، بخشی یا تمام حمایت های مالی یا دیگر مزایای مرتبط با ورزش را که چنین شخصی دریافت می کند، از سوی ایران نادو، دولت ایران، کمیته ملی المپیک ایران، کمیته ملی پارالمپیک ایران و فدراسیون های ملی نیز قطع خواهد شد.

۱۰,۱۵- انتشار عمومی خودکار خبر مجازات ها

بخشی اجباری از هر مجازاتی اعلام عمومی و انتشار خودکار خبر محرومیت طبق آنچه در بند ۱۴,۳ آمده است، می باشد.

فصل یازدهم: پیامدهای تیمی

۱۱,۱- نمونه گیری از ورزش های تیمی

هر گاه بیش از یک نفر از اعضای تیم در یک ورزش تیمی بر اساس فصل ۷، ابلاغیه تخلف (ADRV) را در رابطه با یک رویداد یا مسابقه ورزشی دریافت کند، هیئت اداره کننده مسابقات باید نمونه گیری هدفمند مناسبی را جهت افراد تیم، در حین مسابقات به اجرا بگذارد.

۱۱,۲- پیامدها برای ورزش های تیمی

هر گاه مشخص شود که بیش از دو نفر از اعضای یک تیم، در یک رشته تیمی، در زمان مسابقات مرتکب تخلف (ADRV)، شده اند، هیئت اداره کننده مسابقات باید مجازات مناسبی (مثلاً گرفتن امتیازات، محرومیت از یک مسابقه یا رویداد یا دیگر موارد محرومیت) علاوه بر هرگونه پیامد اعمال شده را در مورد افرادی که مرتکب تخلف (ADRV) شده اند، را برای تیم در نظر بگیرد و به اجرا کند.

۱۱,۳- نهاد اداره کننده مسابقات، می تواند پیامدهای شدید تری را برای ورزش های تیمی وضع نماید

نهاد اداره کننده مسابقات می تواند به انتخاب خود مقرراتی را برای ورزش های تیمی تصویب نماید که پیامدهای شدید تری نسبت به آنچه در بند ۱۱,۲ آمده است را تحمیل کند.^{۶۴}

فصل دوازدهم: مجازات های ایران نادو علیه سایر نهاد های ورزشی

هنگامی که ایران نادو متوجه شود یک فدراسیون ملی در ایران یا هر نهاد ورزشی دارای اختیار در ایران نتوانسته درون سازمان یا حوزه تحت کنترل خود قوانین مبارزه با دوپینگ را مراعات، اجرا، حمایت و تقویت کند، ایران نادو می تواند از کمیته ملی المپیک ایران، دولت ایران یا فدراسیون های بین المللی درخواست کند تا اقدامات بیشتر انضباطی زیر را انجام دهند، یا در جایی که خود کنترل و قدرت لازم را دارد، اقدامات انضباطی اضافی زیر را انجام دهد:

۱۲,۱- محروم کردن همه، یا برخی گروه ها، اعضای آن نهاد یا سازمان از رویداد های آتی مشخص شده یا همه رویداد های انجام شده در مدت زمانی مشخص.

۱۲,۲- انجام اقدامات انضباطی اضافی با توجه به شناخت آن سازمان یا نهاد، محرومیت اعضای آن برای شرکت در فعالیت های ایران نادو، و/یا جریمه کردن آن سازمان یا نهاد بر اساس :

۱۲,۲,۱- ارتکاب چهار یا بیش از چهار تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ (بجز تخلفات مربوط به بند ۲,۴) توسط ورزشکاران یا اشخاص دیگر وابسته به آن سازمان یا نهاد در طول یک دوره ۱۲ ماهه. در چنین شرایطی: (الف) همه یا برخی از اعضای آن سازمان یا نهاد ممکن است برای مدت حداکثر ۲ سال از شرکت در هرگونه فعالیت های ایران نادو منع شوند و/یا (ب) آن سازمان یا نهاد می تواند تا مبلغ ۱۰۰۰۰ یورو جریمه شود.

۱۲,۲,۲- ارتکاب چهار یا بیش از چهار تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ (بجز تخلفات مربوط به بند ۲,۴) علاوه بر تخلفات شرح داده شده در بند ۱۲,۲,۱ توسط ورزشکاران

^{۶۴} [تفسیر بند ۱۱,۳: برای مثال کمیته بین المللی المپیک می تواند مقرراتی را تصویب کند که حذف یک تیم از بازی های المپیک، حتی با تعداد کمتری از موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ حین دوره بازی ها اتفاق بیافتد.]

یا اشخاص دیگر وابسته به آن سازمان یا نهاد در طول یک دوره ۱۲ ماهه. در چنین شرایطی آن سازمان یا نهاد ممکن است برای مدت حداکثر ۴ سال به حالت تعلیق درآید.

۱۲,۲,۳- بیش از یک ورزشکار یا شخص دیگر وابسته به آن سازمان یا نهاد در یک رویداد بین المللی مرتکب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ شوند. در چنین شرایطی، آن سازمان یا نهاد می تواند تا مبلغ ۱۰۰۰۰ یورو جریمه شود.

۱۲,۲,۴- آن سازمان یا نهاد پس از دریافت درخواست ایران نادو برای اطلاع یافتن از Whereabouts ورزشکار تلاش جدی برای آگاه سازی ایران نادو انجام دهد. در چنین شرایطی، آن سازمان یا نهاد علاوه بر الزام در جبران کلیه هزینه هایی که ایران نادو برای تست ورزشکاران آن سازمان یا نهاد متقبل شده است، می تواند تا مبلغ ۱۰۰۰۰ یورو برای هر ورزشکار جریمه شود.

۱۲,۳- پرداخت بخشی از کل یا کل بودجه یا سایر حمایت های مالی و غیر مالی به آن سازمان یا نهاد آن را متوقف کند .

۱۲,۴- آن سازمان یا نهاد را ملزم نماید کلیه مخارج (شامل هزینه های آزمایشگاهی، هزینه های دادرسی و سفر، ولی نه محدود به این موارد) مربوط به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ ورزشکار یا شخص دیگر وابسته به آن سازمان یا نهاد پرداخت شده را به ایران نادو بازپرداخت نماید.

فصل سیزدهم : مدیریت نتایج : استیناف^{۶۵}

۱۳,۱- احکام مشمول تجدید نظر

احکام یا تصمیماتی که بر اساس کد وادا یا قوانین مبارزه با دوپینگ ایران اتخاذ می شوند، می توانند همانطور که در بند های ۱۳,۲ لغایت ۱۳,۷ یا موارد دیگری که در قوانین مبارزه با دوپینگ، کد وادا یا

^{۶۵} [تفسیر فصل ۱۳: هدف کد، حل و فصل موضوعات مرتبط با مبارزه با دوپینگ بصورت عادلانه و با فرایندهای درونی شفاف در استیناف نهایی است. احکام صادره برای تخلفات دوپینگ از سوی سازمان های مبارزه با دوپینگ در فصل ۱۴ به روشنی بیان شده اند. به افراد و سازمان های مشخص از جمله وادا، این فرصت داده می شود تا نسبت به این احکام صادره، دادخواست بازنگری ارائه دهند. لازم به ذکر است که تعریف سازمان ها و افراد ذینفعی که طبق فصل ۱۳ حق استیناف نسبت به این احکام را دارند ورزشکاران، یا فدراسیون های آنها که ممکن است از حذف دیگر رقابت کننده نفع ببرند، را شامل نمی شود.]

استاندارد های بین المللی بیان شده، مورد درخواست تجدید نظر قرار گیرند. این احکام تا زمانی که مورد تجدید نظر قرار گیرند و شورای تجدید نظر حکم دیگری صادر کند به قوت خود باقی خواهند ماند.

۱۳،۱،۱- حوزه بازبینی بدون محدودیت

حوزه بازبینی نسبت به استیناف شامل کلیه مسائل مربوط به پرونده و صراحتاً محدود به موارد یا حوزه بازبینی قضایا و احکام پیش از دادرسی ابتدایی نیست. هر یک از طرفین استیناف می توانند اسناد و مدارک، ادعاها و استدلال های حقوقی را که در اولین دادرسی مطرح نشده است تا وقتی که از همان علت اقدام یا همان حقایق کلی یا شرایطی که در دادرسی اولیه عنوان شده است نشأت گرفته است را ارائه دهند.^{۶۶}

۱۳،۱،۲- جلسه دادگاه CAS برای یافته های در حال تجدید نظر به تعویق نخواهد افتاد.

هنگام صدور حکم، CAS الزامی ندارد رای صادر شده توسط نهادی که تصمیمش مورد تجدید نظر قرار دارد را بپذیرد.^{۶۷}

۱۳،۱،۳- وادا الزامی ندارد تا اتمام روند دادرسی های داخلی منتظر بماند

در مواردیکه وادا براساس فصل ۱۳ حق درخواست تجدید نظر یا استیناف را دارد و هیچ طرف دیگری نسبت به حکم نهایی صادر شده در روند ایران نادو درخواست استینافی مطرح ننموده باشد، وادا می تواند در مورد چنین احکامی بدون نیاز به اتمام روند دادرسی در ایران نادو، مستقیماً برای استیناف به دادگاه CAS ارجاع دهد.^{۶۸}

^{۶۶} [تفسیر ۱۳،۱،۱: هدف از کلام تجدید نظر شده ایجاد یک تغییر اساسی نسبت به کد ۲۰۱۵ نیست، بلکه روشن نمودن مطلب است. به عنوان مثال، در صورتیکه یک ورزشکار در اولین دادرسی بدلیل دستکاری نمونه محکوم شود، اما همان اقدام می توانسته باعث مشارکت در جرم هم تلقی گردد، طرف درخواست کننده استیناف می تواند هر دو اتهام دستکاری و مشارکت در جرم را بر علیه ورزشکار دادخواست دهد].

^{۶۷} [تفسیر بند ۱۳،۱،۲: اقدامات CAS انجام دوباره دادرسی است. اقدامات پیشین، شواهد یا اهمیت و تاثیر دادرسی را نزد CAS محدود نمی کند].

^{۶۸} [تفسیر بند ۱۳،۱،۳: در مواقعی که حکم پیش از مرحله نهایی روند دادرسی ایران نادو صادر شود (برای مثال: دادرسی اولیه) و هیچیک از طرفین دعوی درخواست تجدید نظر نسبت به آن تصمیم در مرحله بعدی روند دادرسی ایران نادو را مطرح نکرده باشد، در اینصورت وادا می تواند مراحل باقیمانده در فرایند داخلی ایران نادو را دور زده مستقیماً درخواست تجدید نظر را در CAS مطرح کند].

۱۳،۲- استیناف نسبت به احکام صادر شده برای تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ، پیامدها، تعلیق موقت، اجرای احکام و اختیارات

صدور رای به ارتکاب یک تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، صدور رای در مورد اجرا یا عدم اجرای حکم مربوط به پیامدهای ناشی از تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، یا صدور رای به عدم ارتکاب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ؛ صدور رای در مواردی که بنا به دلایل اجرایی (از جمله برای مثال، تجویز) امکان پیشبرد روند دادرسی یک تخلف وجود نداشته باشد؛ حکم وادا به عدم استثنا قائل شدن به الزام اعلان ۶ ماهه برای بازگشت به مسابقات یک ورزشکار بازنشسته طبق بند ۵،۶،۱؛ حکم وادا در خصوص واگذاری مدیریت نتایج براساس بند ۷،۱ کد؛ حکم ایران نادو بر عدم پیگیری یافته غیرطبیعی آزمایشگاهی (AAF) یا یافته آتیپیک (ATF) به عنوان تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، یا حکم عدم پیگیری تخلف ادعا شده بر اساس بررسی تحقیقات مطابق استاندارد مدیریت نتایج، حکم صادر شده مبنی بر اعمال یا رفع یک تعلیق بر اساس رای دادرسی موقت، عدم موفقیت ایران نادو در رعایت بند ۷،۴ حکمی مبنی بر آن که ایران نادو اختیار قانونی برای اجرای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ یا پیامدهای آن را ندارد، حکم به تعلیق یا عدم تعلیق، برگرداندن یا عدم برگرداندن رای درباره دوره محرومیت، پیامدها طبق بند ۱۰،۷،۱؛ عدم موفقیت ایران نادو در رعایت بندهای ۷،۱،۴ و ۷،۱،۵ کد؛ عدم موفقیت ایران نادو در رعایت بند ۱۰،۸،۱؛ حکم صادر شده طبق بند ۱۰،۱۴،۳؛ حکم ایران نادو مبنی بر عدم اجرای حکم صادر شده توسط سازمان مبارزه با دوپینگ دیگر بر اساس فصل ۱۵؛ و رای صادر شده طبق بند ۲۷،۳ کد صرفاً آنطور که در بند ۱۳،۲ توضیح داده شده است می تواند مورد استیناف قرار گیرد.

۱۳،۲،۱- موارد استیناف مربوط به ورزشکاران سطح بین المللی یا رویدادهای بین المللی

احکام در پرونده هایی برگرفته از شرکت در یک رویداد بین المللی یا مربوط به ورزشکاران سطوح بین المللی می تواند فقط در CAS تجدید نظر شود.^{۶۹}

۱۳،۲،۲- موارد استیناف مربوط به سایر ورزشکاران یا اشخاص دیگر

در مواردیکه بند ۱۳،۲،۱ صدق نمی کند، حکم صادره می تواند در شورای استیناف ایران نادو مورد تجدید نظر قرار گیرد. فرایند دادخواست باید براساس استاندارد بین المللی مدیریت نتایج انجام شود.

^{۶۹} [تفسیر بند ۱۳،۲،۱: احکام CAS نهایی و غیر قابل استیناف هستند مگر مواردی که طبق قانون جاری، بازبینی جهت لغو یا تایید رای هیات داور الزامی باشد].

۱۳,۲,۲,۱- دادرسی ها نزد شورای استیناف ایران نادو

۱۳,۲,۲,۱,۱- شورای استیناف ایران نادو متشکل از یک دبیر اجرایی مستقل و چهار عضو مستقل دیگر می باشد.

۱۳,۲,۲,۱,۲- هر یک از اعضا با در نظر گرفتن تجربه لازم در زمینه مبارزه با دوپینگ نظیر تخصص حقوقی، ورزشی، پزشکی و یا علمی انتخاب خواهند شد. هر عضو برای یک دوره ۳ ساله قابل تجدید، منصوب می شود.

۱۳,۲,۲,۱,۳- اعضای منتخب باید از نظر عملکردی و سازمانی مستقل باشند. اعضای هیئت رئیسه، کارکنان، کمیسیون، مشاورین و مقامات ایران نادو یا وابسته های آن (نظیر شرکت ثالث طرف قرارداد) و هر شخصی که در بازرسی ها، داوری های اولیه یا مدیریت نتایج پرونده، به ویژه هر عضوی که قبلا در جلسات صدور معافیت مصرف درمانی (TUE)، حکم مدیریت نتایج نمونه اول یا دادخواستی در رابطه با همان ورزشکار یا شخص دیگر دخالت داشته است نمی توانند به عنوان اعضا و یا منشی شورای استیناف ایران نادو منصوب شوند.

۱۳,۲,۲,۱,۴- شورای استیناف ایران نادو باید در موقعیتی باشد که بدون مداخله ایران نادو یا هر شخص دیگری فرایند تصمیم گیری و دادرسی را انجام دهد.

۱۳,۲,۲,۱,۵- اگر یکی از اعضای منتصب از سوی دبیر اجرایی پرونده به هر دلیلی تمایل یا توانایی انجام دادرسی را نداشته باشد، دبیر اجرایی می تواند فرد دیگری را منصوب یا شورای دادرسی جدیدی را جایگزین نموده نماید.

۱۳,۲,۲,۱,۶- شورای استیناف ایران نادو اختیار دارد به تشخیص مطلق خود می جهت کمک یا مشاوره به شورا کارشناسی را منصوب نماید.

۱۳,۲,۲,۱,۷- فدراسیون بین المللی، فدراسیون ملی مربوطه، کمیته ملی المپیک، چنانچه خود طرف درگیر پرونده نباشند، و وادا هر یک حق دارند به عنوان ناظر در جلسات دادرسی شورای استیناف ایران نادو حضور یابند.

۱۳,۲,۲,۱,۸- جلسات دادرسی مطابق با این بند باید با حداکثر سرعت ممکن تکمیل شوند. جلسات دادرسی مربوط به رویدادها می توانند به صورت فوری انجام شوند.

۱۳,۲,۲,۲- اقدامات شورای استیناف ایران نادو

۱۳,۲,۲,۲,۱- در انجام روند قضایی شورای استیناف، ایران نادو باید اصول شرح داده شده در فصول ۸، ۹ و ۱۰ استاندارد بین المللی مدیریت نتایج رعایت شود.

۱۳,۲,۲,۲,۲- دبیر اجرایی ۳ عضو را (که می تواند شامل دبیر اجرایی باشد) جهت رسیدگی به استیناف منصوب می نماید. هنگام دادرسی استیناف، یکی از اعضای شورا باید وکیلی واجد شرایط با تجربه حقوقی حداقل ۳ سال و یک عضو باید پزشکی واجد شرایط با تجربه پزشکی مرتبط حداقل ۳ سال باشد.

۱۳,۲,۲,۲,۳- پس از انتصاب اعضای شورای استیناف ایران نادو توسط دبیر، هر یک از اعضا باید اظهارنامه‌ای را امضاء کنند مبنی بر اعلام اینکه بجز شرایطی که در اظهار نامه قید شده است هیچ واقعیت یا شرایط مشخص شناخته نشده‌ای که بتواند بی طرفی آنها نزد هر یک از طرفین را زیر سوال ببرد را ندارند.

۱۳,۲,۲,۲,۴- استیناف دهنده پرونده خود را ارائه می دهد و طرف یا طرفین پاسخگو هم پاسخ های خود را ارائه خواهند داد.

۱۳,۲,۲,۲,۵- چنانچه هر یک از طرفین یا نماینده آنها پس از دریافت ابلاغیه نتوانند در دادرسی حضور یابد، جلسه دادرسی به هر ترتیب برگزار می شود.

۱۳,۲,۲,۲,۶- هر یک از طرفین حق دارند در جلسه دادرسی به هزینه خودشان وکیلی آنها را نمایندگی کند.

۱۳,۲,۲,۲,۷- هر یک از طرفین حق دارند در جلسه دادرسی به هزینه خود با مترجم داشته باشند.

۱۳,۲,۲,۲,۸- هریک از طرفین روند پرونده، حق دسترسی و ارائه مدارک و شواهد مرتبط، ارایه مطالب کتبی و شفاهی و فراخوان و پرسش از شاهدان را دارند.

۱۳,۲,۲,۳- تصمیمات شورای استیناف ایران نادو

۱۳,۲,۲,۳,۱- در پایان جلسه دادرسی یا بلافاصله پس از آن، شورای استیناف ایران نادو باید حکمی کتبی، دارای تاریخ و امضاء را با رعایت اصول فصل ۹ استاندارد بین المللی مدیریت نتایج را صادر کند.

۱۳,۲,۲,۳,۲- این حکم باید بطور مشخص دلایل کامل تصمیم برای هر دوره محرومیت اعمال شده، از جمله (در صورت وجود) شامل توجیهی برای عدم صدور حداکثر بالقوه مجازات باشد.

۱۳,۲,۲,۳,۳- ایران نادو باید این حکم را به ورزشکار یا شخص دیگر، فدراسیون ملی مربوطه و طبق بند ۱۳,۲,۳ به سازمان های مبارزه با دوپینگ دارای حق استیناف، ابلاغ نموده، بلافاصله در ADAMS گزارش کند.

۱۳,۲,۲,۳,۳- حکم صادره طبق بند ۱۳,۲,۳ می تواند مورد استیناف قرار گیرد و طبق بند ۱۴,۳ اعلان عمومی گردد.

۱۳,۲,۳- اشخاص دارای حق درخواست تجدید نظر

۱۳,۲,۳,۱- تجدیدنظر یا استیناف مربوط به ورزشکاران بین المللی یا رویدادهای بین المللی

براساس بند ۱۳,۲,۱ طرف های زیر حق درخواست تجدید نظر نزد CAS را دارند: (الف) ورزشکار یا شخص دیگری که حکم مورد استیناف در ارتباط با او است؛ (ب) طرف دیگری از پرونده که حکم در مورد او صادر شده باشد؛ (ج) فدراسیون بین المللی مربوطه؛ (د) ایران نادو (و در صورت متفاوت بودن) سازمان ملی مبارزه با دوپینگ کشور محل اقامت شخص یا کشوری که شخص ملیت آن یا گواهی اقامت آن را دارد؛ (ه) کمیته بین المللی المپیک یا پارالمپیک اگر صدق کند جایی که حکم بر بازی های المپیک یا پارالمپیک تاثیری داشته باشد، شامل تصمیمات مربوط به صلاحیت شرکت در بازی های المپیک یا پارالمپیک؛ (و) وادا.

۱۳,۲,۳,۲- تجدید نظر یا استیناف مربوط به سایر ورزشکاران یا اشخاص

براساس بند ۱۳,۲,۲ طرفین زیر حق درخواست تجدید نظر را دارند : (الف) ورزشکار یا شخص دیگری که حکم مورد استیناف در ارتباط با او است ؛ (ب) طرف دیگری از پرونده که حکم در مورد او صادر شده باشد؛ (ج) فدراسیون بین المللی مربوطه؛ (د) ایران نادو (و در صورت متفاوت بودن) سازمان ملی مبارزه با دوپینگ کشور محل اقامت شخص یا کشوری که شخص ملیت آن یا گواهی اقامت آن را دارد؛ (ه) کمیته بین المللی المپیک یا پارالمپیک اگر صدق کند جایی که حکم بر بازی های المپیک یا پارالمپیک تأثیری داشته باشد، شامل تصمیمات مربوط به صلاحیت شرکت در بازی های المپیک یا پارالمپیک؛ (و) وادا.

براساس بند ۱۳,۲,۲ وادا، کمیته بین المللی المپیک، کمیته بین المللی پارالمپیک و فدراسیون بین المللی مربوطه، حق دارند رای صادر شده توسط شورای استیناف ایران نادو را برای استیناف به CAS ارایه دهند.

هریک از طرفین دعوی که تقاضای تجدید نظر را مطرح کرده باشد، مستحق دریافت همکاری CAS برای دریافت تمام اطلاعات مربوطه از سازمان مبارزه با دوپینگ است که حکم و تصمیم وی مورد استیناف یا تجدید نظر قرار گرفته است و در صورت دستور CAS، این اطلاعات باید ارائه گردد.

۱۳,۲,۳,۳- وظیفه ابلاغ نمودن

طرفین درگیر در هر پرونده مورد استیناف و تجدید نظر نزد CAS باید تضمین کنند که وادا و تمامی طرفین دارای حق درخواست تجدید نظر، ابلاغیه استیناف را به موقع دریافت نمایند.

۱۳,۲,۳,۴- درخواست تجدید نظر بر اجرای حکم تعلیق موقت

برعکس تمامی مقررات بیان شده در اینجا، تنها شخصی که می تواند بر اجرای حکم تعلیق موقت، درخواست تجدید نظر کند، ورزشکار یا شخص دیگری است که تعلیق موقت علیه او صادر شده است.

۱۳,۲,۳,۵- درخواست تجدید نظر بر احکام صادره طبق فصل ۱۲

برای تجدید نظر بر احکام صادر شده توسط ایران نادو بر اساس فصل ۱۲، فدراسیون ملی یا سایر سازمان ها می توانند درخواست خود را صرفاً به CAS ارجاع نمایند.

۱۳،۲،۴- Cross Appeal و درخواست های استیناف بعدی مجاز می باشند.

استیناف های متقابل (طرفی که علیه او تقاضای تجدید نظر شده به CAS علیه درخواست دهنده استیناف اولیه، تقاضای تجدید نظر دهد) و سایر درخواست های استینافی که ناشی از استیناف متقابل طرف دیگر پیش می آید در مواردیکه طبق کد وادا به CAS ارجاع شوند، صریحاً مجاز می باشند. هر طرفی که طبق این فصل ۱۳ دارای حق استیناف است باید تقاضای تجدید نظر متقابل یا متعاقب خود را در مهلت تعیین شده در پاسخ طرف مربوطه ارائه کند.^{۷۰}

۱۳،۳- کوتاهی در صدور به موقع حکم توسط ایران نادو

هر گاه ، ایران نادو در مهلت مناسب تعیین شده توسط وادا حکم مربوط به ارتکاب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در مورد پرونده خاص را صادر ننماید، با تصور اینکه ایران نادو رای به برائت از تخلف داده است، وادا می تواند تقاضای تجدید نظر خود را مستقیماً به CAS ارسال نماید. در صورتیکه شورای دادرسی CAS مشخص کند که ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ صورت گرفته است و وادا در ارائه درخواست تجدید نظر دارای حق بوده و درست عمل کرده، در این صورت ایران نادو باید هزینه های وادا و حق الوکاله وکیل وادا که استیناف را دنبال کرده است را باز پرداخت نماید.^{۷۱}

۱۳،۴- استیناف مرتبط با معافیت مصرف درمانی (TUEs)

احکام مربوط به معافیت مصرف درمانی صرفاً همانگونه که در بند ۴،۴ آمده است، می توانند مورد استیناف قرار گیرند.

۱۳،۵- ابلاغ احکام استیناف

^{۷۰} [تفسیر بند ۱۳،۲،۴: این شرط ضروری است زیرا از سال ۲۰۱۱، قوانین CAS اجازه استیناف متقابل برای ورزشکار هنگامی که یک سازمان مبارزه با دوپینگ پس از انقضای زمان ورزشکار درخواست استیناف را ارائه می کند، نداده است. این بند دادرسی کامل برای طرفین را ممکن می کند].

^{۷۱} [تفسیر بند ۱۳،۳: با در نظر گرفتن شرایط متفاوت بررسی و فرایند مدیریت نتایج هر پرونده تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، امکان تعیین یک مهلت زمانی ثابت جهت تصمیم گیری و صدور حکم از سوی ایران نادو، پیش از اینکه وادا مستقیماً درخواست تجدید نظر نزد CAS را مطرح کند، وجود ندارد. پیش از انجام چنین کاری وادا با ایران نادو مشورت خواهد کرد و به ایران نادو فرصت می دهد تا دلیل آنکه هنوز رای صادر نشده است را ارائه دهد].

ایران نادو باید بلافاصله رای استیناف را به ورزشکار یا شخص دیگر و سایر سازمان های مبارزه با دوپینگ دارای حق استیناف طبق بند ۱۳,۲,۳ همانطور که در بند ۱۴,۲ آمده است، ارائه کند.

۱۳,۶- زمان برای تقاضای تجدید نظر^{۷۲}

۱۳,۶,۱- تقاضای تجدید نظر نزد CAS

مهلت زمانی طرح درخواست تجدیدنظر نزد CAS، ۲۱ روز از تاریخ دریافت رای توسط طرف درخواست کننده استیناف خواهد بود. صرف نظر از مطلب بالا، موارد زیر می توانند در مهلت های زیر در ارتباط با تقاضای تجدید نظر طرف دارای حق استیناف اقدام کنند، ولی نه طرفی که پیگیری هایش موجب تقاضای تجدید نظر به رای شده بوده:

(الف) ظرف ۱۵ روز از زمان ابلاغ رای، طرف (بین) حق دارند از سازمان مبارزه با دوپینگ که مدیریت نتایج را در اختیار داشته بخواهند کپی کامل پرونده مربوط به تصمیم را ارسال کند؛

(ب) اگر درخواست ارسال کپی پرونده در مدت ۱۵ روز داده شود، طرف متقاضی کپی پرونده از تاریخی که پرونده را دریافت می کند ۲۱ روز فرصت دارد تا تقاضای تجدید نظر را به CAS ارائه دهد.

صرف نظر از مطلب بالا، مهلت درخواست تجدید نظر توسط وادا به شرح زیر خواهد بود:

(الف) ۲۱ روز پس از آخرین روزی که طرف دیگر دارای حق استیناف می توانسته تقاضای تجدید نظر خود را ارسال کند.

(ب) ۲۱ روز پس از روزی که وادا پرونده کامل مربوط به رای را دریافت می کند.

۱۳,۶,۲- درخواست های استیناف طبق بند ۱۳,۲,۲

مهلت زمانی طرح درخواست تجدیدنظر نزد CAS، ۲۱ روز از تاریخ دریافت رای توسط طرف درخواست کننده استیناف خواهد بود. صرف نظر از مطلب بالا، موارد زیر می توانند در مهلت

^{۷۲} [تفسیر بند ۱۳,۶: در صورتیکه قوانین CAS یا قوانین مبارزه با دوپینگ حکم فرما باشند، روزشمار مهلت هر طرف برای استیناف تا زمانی که حکم دریافت نشده باشد آغاز نمی شود. به همین دلیل تا وقتی که طرف رای را دریافت نکرده باشد هیچگونه انقضایی برای ارسال درخواست استیناف وجود ندارد.]

های زیر در ارتباط با تقاضای تجدید نظر طرف دارای حق استیناف اقدام کنند، ولی نه طرفی که پیگیری هایش موجب صدور رای شده که موضوع تجدید نظر است:

(الف) ظرف ۱۵ روز از زمان ابلاغ رای، طرف (ین) حق دارند از سازمان مبارزه با دوپینگ که مدیریت نتایج را در اختیار داشته بخواهند کپی کامل پرونده مربوط به تصمیم را ارسال کند؛

(ب) اگر درخواست ارسال کپی پرونده در مدت ۱۵ روز داده شود، طرف متقاضی کپی پرونده از تاریخی که پرونده را دریافت می کند ۲۱ روز فرصت دارد تا تقاضای تجدید نظر را به CAS ارائه دهد.

صرف نظر از مطلب بالا، مهلت درخواست تجدید نظر توسط وادا به شرح زیر خواهد بود:

(الف) ۲۱ روز پس از آخرین روزی که طرف دیگر دارای حق استیناف می توانسته تقاضای تجدید نظر خود را ارسال کند.

(ب) ۲۱ روز پس از روزی که وادا پرونده کامل مربوط به رای را دریافت می کند.

فصل چهاردهم : راز داری و اطلاع رسانی

۱۴,۱- اطلاعات مربوط به یافته های غیر طبیعی آزمایشگاهی و یافته های آنتیپک و

سایر تخلفات اثبات شده از قوانین مبارزه با دوپینگ

۱۴,۱,۱- ابلاغ تخلفات (ADRV) به ورزشکار و یا اشخاص دیگر

ابلاغ تخلفات (ADRV) ادعا شده بر علیه آنها به ورزشکاران و یا دیگر اشخاص همانطور که در فصل های ۷ و ۱۴ شرح داده شده، انجام می شود.

اگر در هر زمانی در حین مدیریت نتایج تا محکوم شدن به تخلف (ADRV)، ایران نادو تصمیم بگیرد که موضوع را پیش نبرد، باید ورزشکار یا شخص دیگر را آگاه کند (مشروط بر اینکه ورزشکار یا شخص دیگر از پیش از مدیریت نتایج در حال انجام آگاه شده باشند).

۱۴,۱,۲- اعلام تخلفات (ADRV) به سازمان های ملی مبارزه با دوپینگ، فدراسیون های بین المللی و وادا

ابلاغ اثبات تخلف (ADRV) به سازمان ملی مبارزه با دوپینگ ورزشکار یا شخص دیگر، در صورتیکه با ایران نادو متفاوت باشد، فدراسیون بین المللی و وادا همانطور که در فصل های ۷ و ۱۴ آمده، به طور همزمان با ابلاغ به ورزشکار یا شخص دیگر عمل می کنند.

اگر در هر زمانی در حین مدیریت نتایج تا محکوم شدن به تخلف (ADRV)، ایران نادو تصمیم گرفت که این مسئله را پیگیری نکند، باید طبق بند ۱۳,۲,۳ به سازمان های مبارزه با دوپینگ با حق درخواست تجدید نظر (با ذکر دلایل عدم پیگیری) اطلاع دهد.

۱۴,۱,۳- محتوای ابلاغیه ی تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ

ابلاغیه تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ باید شامل موارد زیر باشد: نام ورزشکار، کشور، رشته و ماده ورزشی، سطح رقابتی ورزشکار، نوع نمونه گیری حین مسابقات یا خارج از مسابقات بوده، تاریخ نمونه گیری، گزارش آزمایشگاه از نتایج آنالیز آزمایشگاهی و سایر اطلاعاتی که در استاندارد بین المللی نمونه گیری ISTI و استاندارد بین المللی مدیریت نتایج لازم می باشند.

ابلاغ تخلفات (ADRV) غیر از بند ۲,۱ باید شامل موضوع تخلف و اساس ادعای تخلف هم باشد.

۱۴,۱,۴- گزارش وضعیت پرونده

سازمان ملی مبارزه با دوپینگ متولی ورزشکار یا شخص دیگر (در صورتیکه ایران نادو نباشد)، باید به صورت منظم آخرین وضعیت و یافته های هر گونه بازبینی یا اقداماتی که براساس فصول ۷، ۸ یا ۱۳ انجام شده را، بجز موارد مرتبط با تحقیقاتی که طبق بند ۱۴,۱,۱ به احراز ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ منجر نشده، به فدراسیون بین المللی و وادا گزارش نماید و فوراً بصورت کتبی با ذکر دلایل لازم یا رای صادره درباره حل و فصل شدن موضوع را ارائه نماید.

۱۴,۱,۵- راز داری

سازمان های دریافت کننده اطلاعات مربوط به موارد تخلف (ADRV)، تا زمانی که ایران نادو مطابق آنچه در بند ۱۴,۳ مجاز شمرده شده اقدام به اعلام عمومی نماید، نباید این اطلاعات را در اختیار افراد دیگری بجز اشخاصی که باید مطلع شوند (شامل کارکنان مسئول در کمیته ملی المپیک، فدراسیون ملی و افراد تیم در ورزش تیمی) قرار دهند.

۱۴,۱,۶- محافظت کارمند یا نماینده ایران نادو از اطلاعات محرمانه

ایران نادو باید تضمین کند که اطلاعات مربوط به یافته های غیرطبیعی آزمایشگاهی (AAF)، یافته های آتیپیک و سایر تخلفات (ADRV) اثبات شده، تا زمانی که این اطلاعات بر اساس بند ۱۴,۳ اعلام عمومی شوند، محرمانه باقی می ماند. ایران نادو باید تضمین کند که کارکنان (دائم یا موقت)، پیمان کاران، نمایندگان، مشاوران و شرکت های ثالث طرف قرارداد او، مشمول رعایت قرارداد و رعایت وظیفه محرمانه بودن هستند و اقدامات الزام آور اجرایی مناسبی را برای تحقیقات و برخورد انضباطی با موارد افشای نامناسب و یا غیر مجاز اطلاعات محرمانه انجام خواهد داد.

۱۴,۲- ابلاغ تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، تخلفات مربوط به محرومیت، تعلیق موقت و

درخواست پرونده ها

۱۴,۲,۱- رای صادر شده برای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ یا آراء مرتبط با تخلفات عدم رعایت محرومیت یا تعلیق موقت منطبق با بندهای ۷,۶ ، ۸,۲ ، ۱۰,۵ ، ۱۰,۶ ، ۱۰,۷ ، ۱۰,۱۴,۳ یا ۱۳,۵ باید دربردارنده دلائل کاملی برای صدور چنین حکمی باشد، از جمله اینکه، چنانچه صدق کند، توجیه علت اینکه چرا حداکثر ممکن مجازات صادر نشده است. در صورتیکه رای صادره به زبان انگلیسی یا فرانسه نباشد، ایران نادو باید خلاصه ای از رای به همراه دلائل حمایت کننده آن را به زبان های انگلیسی یا فرانسه تهیه کند.

۱۴,۲,۲- سازمان مبارزه با دوپینگ که حق استیناف نسبت به رای دریافتی را مطابق بند ۱۴,۲,۱ دارد، می تواند ظرف ۱۵ روز از دریافت رای، داشتن یک نسخه از کل پرونده مربوط به رای را درخواست نماید.

۱۴,۳- اعلام عمومی

۱۴,۳,۱- پس از اطلاع رسانی براساس استاندارد بین المللی مدیریت نتایج به ورزشکاران یا اشخاص دیگر و اطلاع رسانی مطابق با بند ۱۴,۱,۲ به سازمان های مبارزه با دوپینگ، هویت هر ورزشکار یا شخص دیگری که ابلاغیه تخلف بالقوه از قوانین مبارزه با دوپینگ را دریافت کرده، مواد یا روش های ممنوعه استفاده شده، ماهیت تخلفی که مرتکب شده و اینکه آیا ورزشکار یا شخص دیگر در معرض تعلیق موقت هست یا نه، می تواند بطور علنی افشا و به اطلاع عموم برسد.

۱۴,۳,۲- ظرف مدت حداکثر ۲۰ روز از زمانی که شورای استیناف مطابق بندهای ۱۳,۲,۱ یا ۱۳,۲,۲ رای قطعی خود را صادر کرده، یا در صورتیکه ورزشکار براساس فصل ۸ از حق خود برای برگزاری جلسه دادرسی صرف نظر کرده باشد، یا در موعد مقرر نسبت به ادعای ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ اقدامی نکرده باشد، یا موضوع براساس بند ۱۰,۸ حل و فصل شده باشد، یا رای مبنی بر دوره جدیدی از محرومیت یا توبیخ کتبی مطابق بند ۱۰,۱۴,۳ صادر شده باشد، ایران نادو باید روش برخورد متداول با موضوع مبارزه با دوپینگ، شامل رشته ورزشی، نوع تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، نام ورزشکار یا شخص دیگری که مرتکب تخلف شده، نوع ماده ممنوعه یا روش ممنوعه ای که استفاده شده است و (در صورت وجود) پیامدهای اعمال شده را بطور علنی افشا و به اطلاع عموم برساند. بعلاوه ایران نادو باید طی ۲۰ روز رای شورای استیناف درباره تخلفات (ADRV) را، شامل مواردی که در بالا شرح داده شده را بطور علنی افشا و به اطلاع عموم برساند.^{۷۳}

^{۷۳} | تفسیر بند ۱۴,۳,۲: در صورتیکه انجام اعلان عمومی مطابق بند ۱۴,۳,۲، منجر به نقض سایر قوانین اجرایی گردد، در اینصورت قصور عدم اعلان عمومی ایران نادو به تلقی عدم رعایت قوانین کد، همانطور که در بند ۴,۱ استاندارد بین المللی محافظت از اطلاعات شخصی و خصوصی تصریح شده است، نخواهد شد.].

۱۴,۳,۳- پس از آنکه رای شورای استیناف طبق بند ۱۳,۲,۱ یا ۱۳,۲,۲ ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را تایید کرد یا در صورتی که از درخواست استیناف صرف نظر شده باشد، یا در یک دادرسی براساس فصل ۸ یا در صورتی که از دادرسی صرف نظر شده باشد، یا در موعد مقرر به ادعای ارتکاب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ اعتراض نشده باشد، یا موضوع براساس بند ۱۰,۸ حل و فصل شده باشد، ایران نادو می تواند چنین تصمیم یا حکمی را به اطلاع عموم رسانده و درباره موضوع بصورت علنی نظر دهد.

۱۴,۳,۴- وقتی پس از دادرسی یا استیناف در هر پرونده ای، مشخص گردد که ورزشکار یا شخص دیگر، مرتکب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ نشده است، موضوع درخواست استیناف برای چنین رای می تواند بطور عمومی افشا شود. با این وجود، خود رای و واقعیت های مربوط به آن بجز با رضایت ورزشکار یا شخص دیگری که رای مربوط به او بوده، نمی تواند بطور علنی فاش شود. ایران نادو می تواند با روش های معقول نسبت به کسب رضایت فرد اقدام کند و در صورت کسب رضایت، آن حکم می تواند بطور تمام و کمال یا به شکلی که ورزشکار یا شخص دیگر تایید کرده بطور علنی فاش گردد.

۱۴,۳,۵- انتشار اخبار باید حداقل به شکل قراردادن اطلاعات لازم بر روی وب سایت ایران نادو و باقی گذاردن آنها به مدت یک ماه بیشتر از دوره محرومیت یا در سراسر دوره محرومیت شود انجام شود. پس از انقضای مشخص شده، خبر مربوطه بلافاصله برداشته خواهد شد.

۱۴,۳,۶- به استثنای موارد ارائه شده در بندهای ۱۴,۳,۱ و ۱۴,۳,۳، هیچ یک از سازمان های مبارزه با دوپینگ، فدراسیون ملی یا آزمایشگاه های معتبر وادا، یا اعضای رسمی آنها یا هر هیئت مشابهی، نباید بطور علنی در مورد حقایق خاص در هر پرونده در حال بررسی (همانطور که با توصیف کلی فرآیند و علم در تقابل است) اظهار نظر کنند، بجز در پاسخ به نظرات عمومی یا اطلاعات فراهم شده توسط ورزشکار یا شخص دیگری از بین نمایندگان ایشان نسبت داده شده است.

۱۴,۳,۷- افشای اجباری اطلاعات به عموم طبق بند ۱۴,۳,۲ در مواردی که ورزشکار یا شخص متهم به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ زیر سن قانونی، شخص Protected

یا ورزشکار Recreational باشد، الزامی نیست. هرگونه افشای اختیاری اطلاعات در مورد افراد زیر سن قانونی، Protected یا ورزشکار Recreational باید متناسب با حقایق و شرایط پرونده انجام شود.

۱۴،۴- گزارش آماری

ایران نادو باید حداقل سالانه یک گزارش آماری کلی از فعالیت‌های کنترل دوپینگ خود را به طور علنی منتشر نماید و یک نسخه از آن را به وادا ارسال کند. همچنین ایران نادو می‌تواند گزارش‌هایی شامل نام ورزشکارانی که مورد آزمایش قرار گرفتند و تاریخ نمونه‌گیری آنها را منتشر نماید.

۱۴،۵- پایگاه اطلاعاتی کنترل دوپینگ و نظارت بر رعایت استانداردها

برای آنکه نقش نظارتی وادا بر رعایت استانداردها تضمین استفاده موثر از منابع و در به اشتراک گذاشتن اطلاعات مرتبط با کنترل دوپینگ در بین سازمان‌های مبارزه با دوپینگ، ایران نادو باید اطلاعات مرتبط با کنترل دوپینگ خود شامل موارد زیر را از طریق ADAMS به وادا گزارش کند:

(الف) اطلاعات پاسپورت بیولوژیک ورزشکاران سطح ملی و بین‌المللی

(ب) اطلاعات Whereabouts شامل ورزشکارانی که در لیست RTP هستند.

(ج) احکام مربوط به معافیت مصرف درمانی (TUE)

(د) احکام مدیریت نتایج

مطابق با آنچه در استاندارد‌های بین‌المللی مربوطه آمده است.

۱۴،۵،۱- به منظور تسهیل برنامه‌ریزی هماهنگ توزیع نمونه‌گیری‌ها، جلوگیری از دوباره کاری‌های غیر ضروری در نمونه‌گیری، توسط سازمان‌های مختلف مبارزه با دوپینگ و به منظور اطمینان از اینکه پرونده‌های پاسپورت بیولوژیکی ورزشکار به روز باشند، ایران نادو موظف است نمونه‌گیری‌های حین و خارج از مسابقات را با ثبت کردن فرم‌های کنترل دوپینگ در ADAMS طبق الزامات و جدول زمانی تعیین شده در استاندارد بین‌المللی نمونه‌گیری ISTI، به وادا گزارش کند.

۱۴،۵،۲- به منظور تسهیل حق استیناف و نظارت وادا بر معافیت‌های مصرف دارویی (TUES)، ایران نادو باید کلیه درخواست‌های TUE، احکام و مستندات دلالت

کننده بر نیاز به تجویز دارو را مطابق الزامات و زمان بندی ISTUE در سایت ADAMS گزارش کند.

۱۴,۵,۳- به منظور تسهیل حق استیناف و نظارت وادا بر مدیریت نتایج، ایران نادو باید اطلاعات زیر را مطابق الزامات و زمان بندی شده در استاندارد بین المللی مدیریت نتایج در سایت ADAMS گزارش کند: (الف) ابلاغیه های مربوط به تخلفات (ADRV) و احکام مربوط به یافته های غیرطبیعی آزمایشگاهی (AAF)؛ (ب) ابلاغیه ها و احکام مرتبط با سایر تخلفات (ADRV) بغیر از یافته های غیرطبیعی آزمایشگاهی (AAF)؛ (ج) Whereabouts failure؛ و (د) هرگونه رایبی مبنی بر صدور، رفع یا بازگرداندن مجدد تعلیق موقت.

۱۴,۵,۴- اطلاعات شرح داده شده در این فصل در صورت مناسب و مطابق بودن با قوانین قابل تعمیم به ورزشکار، سازمان ملی مبارزه با دوپینگ و ورزشکار و فدراسیون بین المللی و هر سازمان های مبارزه با دوپینگ که بتواند از ورزشکار نمونه گیری کند قابل استفاده خواهند بود.

۱۴,۶- محرمانه بودن اطلاعات

۱۴,۶,۱- ایران نادو می تواند اطلاعات شخصی ورزشکاران و سایر اشخاص را در صورت نیاز برای هدایت فعالیت های مبارزه با دوپینگ طبق کد، استانداردهای بین المللی (بویژه شامل استاندارد بین المللی حفاظت از اطلاعات محرمانه و خصوصی اشخاص)، این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ و با رعایت قانون مربوطه، جمع آوری، ذخیره، تهیه یا افشا نماید.

۱۴,۶,۲- بدون محدودیت در موارد مذکور، ایران نادو باید:

(الف) اطلاعات شخصی را تنها براساس زمینه قانونی معتبر مورد بررسی قرار دهد.
(ب) هر شرکت کننده یا شخصی که قوانین مبارزه با دوپینگ او را شامل می شود را به شیوه ای مطابق با قوانین اجرایی و استاندارد بین المللی محافظت از اطلاعات شخصی و خصوصی افراد، آگاه کند که ممکن است اطلاعات شخصی ایشان با هدف اجرای قوانین مبارزه با دوپینگ توسط ایران نادو و سایر اشخاص مورد بررسی قرار گیرد.

(ج) تضمین کند هر یک از عوامل ثالث (از جمله نماینده شرکت ثالث طرف قرارداد/ستاد) که ایران نادو اطلاعات شخصی شرکت کننده یا شخص دیگری را با آنها به اشتراک می گذارد بواسطه قرارداد و روش های مناسب از نظر حفاظت از محرمانه بودن و حریم خصوصی چنین اطلاعاتی مورد کنترل هستند.

فصل پانزدهم: اجرای احکام

۱۵،۱- احکام صادر شده توسط سازمان های مبارزه با دوپینگ امضاء کننده تعهد به

کد، خودبخود برای همه کشورهای عضو الزام آور هستند

۱۵،۱،۱- حکمی که برای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ توسط یک سازمان مبارزه با دوپینگ متعهد پیمان، شورای استیناف (مطابق بند ۱۳،۲،۲ کد) یا CAS صادر می شود پس از اطلاع رسانی به طرفین دادرسی، خودبخود برای گروه هایی فرای طرفین پرونده یعنی ایران نادو و هر فدراسیون ملی در ایران، برای هر رشته ورزشی و در هر کشور امضاء کننده تعهد به کد، با تاثیراتی که در زیر آمده است، الزام آور خواهد بود:

۱۵،۱،۱،۱- هر تصمیم یا حکمی مبنی بر اعمال تعلیق موقت توسط هر یک از هیئت های فوق الذکر صادره شود (پس از آنکه دادرسی موقت انجام شده یا ورزشکار یا شخص دیگر تعلیق موقت را پذیرفته و یا از حق دادرسی موقت صرف نظر کرده، دادرسی یا تجدید نظر سریع توصیه شده براساس بند ۷،۴،۳ انجام شده باشد) بصورت خودکار ورزشکار یا شخص دیگر را در حین تعلیق موقت از مشارکت (مطابق با آنچه در بند ۱۰،۱۴،۱ آمده است) در تمامی رشته های ورزشی زیر نظر هر یک از امضاء کنندگان پیمان منع می کند.

۱۵،۱،۱،۲- هر تصمیم یا حکمی مبنی بر اعمال دوره ای از محرومیت توسط هر یک از هیئت های فوق الذکر صادره شود (پس از آنکه دادرسی انجام شده یا از آن صرف نظر شده باشد) بصورت خودکار ورزشکار یا شخص دیگر را در حین دوره محرومیت از مشارکت (مطابق با آنچه در بند ۱۰،۱۴،۱ آمده است) در تمامی رشته های ورزشی زیر نظر هر یک از امضاء کنندگان پیمان منع می کند.

۱۵,۱,۳- هر تصمیم یا حکم صادره توسط هر یک از هیئت های فوق الذکر که تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را پذیرفته باشد، بصورت خودکار توسط کلیه متعهدین معتبر شناخته می شود.

۱۵,۱,۴- هر تصمیم یا حکمی مبنی بر مردود شمرده شدن نتایج یک دوره مشخص، طبق بند ۱۰,۱۰ بصورت خودکار، تمام نتایج بدست آمده در آن دوره مشخص در حوزه مسئولیت هر یک از امضاء کنندگان پیمان امضاء را بی اعتبار می کند.

۱۵,۱,۲- ایران نادو و هر فدراسیون ملی ایران باید مطابق با بند ۱۵,۱,۱ حکم صادره و اثرات آن را بدون هیچگونه اقدام اضافی، از تاریخی که ایران نادو ابلاغیه واقعی حکم را دریافت نموده یا تاریخی که حکم در سیستم ADAMS قرار می گیرد، هر کدام زودتر باشد، به رسمیت شناخته و اجرا نماید.

۱۵,۱,۳- هر تصمیم یا حکم صادر شده توسط سازمان مبارزه با دوپینگ، شورای استیناف یا CAS مبنی بر تعلیق، یا لغو پیامدها باید بدون هیچگونه اقدام اضافی توسط ایران نادو، و هر فدراسیون ملی در ایران، از تاریخی که ایران نادو ابلاغیه واقعی حکم را دریافت نموده یا تاریخی که حکم در سیستم ADAMS قرار می گیرد، هر کدام زودتر باشد، به رسمیت شناخته و اجرا نماید.

۱۵,۱,۴- بدون در نظر گرفتن شرایط بند ۱۵,۱,۱ حکم تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگی که توسط برگزارکننده مسابقات بزرگ (MEO) حین یک رویداد با فرآیندی سریع صادر شده، برای ایران نادو یا فدراسیون های ملی ایران الزام آور نیست مگر اینکه قوانین برگزارکننده مسابقات بزرگ فرصتی در جهت درخواست تجدیدنظر تحت مراحل عادی (غیر فوری) را برای ورزشکار یا شخص دیگر در نظر گرفته باشد.^{۷۴}

۱۵,۲- اجرای سایر احکام صادر شده توسط سازمان های مبارزه با دوپینگ

ایران نادو و هر فدراسیون ملی در ایران می تواند جهت اجرایی کردن سایر احکام مبارزه با دوپینگ صادر شده توسط سازمان های مبارزه با دوپینگی که در بند ۱۵,۱,۱ نیامده است، مانند

^{۷۴} [تفسیر بند ۱۵,۱,۴: به عنوان مثال، در صورتیکه قوانین MEO (سازمان برگزارکننده مسابقات بزرگ) به ورزشکار یا شخص دیگر امکان انتخاب درخواست تجدیدنظر سریع به CAS یا CAS appeal طی فرایند عادی CAS را بدهد، تصمیم یا حکم نهایی یا داوری توسط سازمان برگزار کننده مسابقات بزرگ برای سایر امضاکنندگان بدون توجه به اینکه ورزشکار یا شخص دیگر گزینه درخواست سریع را انتخاب نموده یا خیر، الزام آور خواهد بود.]

تعلیق موقت پیش از دادرسی موقت یا پذیرش توسط ورزشکار یا شخص دیگر، تصمیم گیری نماید.^{۷۵}

۱۵,۳- اجرای احکام صادر شده توسط هیئتی که از متعهدین نمی باشد

چنانچه ایران نادو متوجه شود که حکم صادر شده توسط هیئتی که جزو متعهدین این کد نیست ولی حکم صادره در حوزه اختیارات و قوانین مبارزه با دوپینگ آن هیئت مطابق با کد وادا صادر شده باشد، در این صورت آن حکم باید توسط ایران نادو و هر فدراسیون ملی در ایران اجرایی و عملی شود.^{۷۶}

فصل شانزدهم : قانون محدودیت ها

بر علیه ورزشکار یا شخص دیگر هیچ اقدامی در رابطه با تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ نمی تواند آغاز شود مگر همانطور که در فصل ۷ آمده است، ظرف مدت ۱۰ سال از تاریخ وقوع تخلف مورد ادعا، فرد از اتهام تخلف مطلع شده باشد یا تلاش کافی برای اطلاع رسانی به وی انجام شده باشد.

فصل هفدهم : آموزش

ایران نادو باید در راستای الزامات بند ۱۸,۲ کد و استاندارد بین المللی آموزش، نسبت به برنامه ریزی، اجرا، ارزیابی و ترویج آموزش اقدام کند.

فصل هجدهم : سایر وظایف و مسئولیت های فدراسیون های ملی

^{۷۵} [تفسیر بندهای ۱۵,۱ و ۱۵,۲ : احکام صادره توسط سازمان مبارزه با دوپینگ طبق بند ۱۵,۱ بصورت خودکار توسط سایر امضاکنندگان بدون نیاز به هرگونه تصمیم یا اقدامی فراتر از سوی امضاکنندگان، اجرا می شوند. به عنوان مثال، هنگامیکه یک سازمان ملی مبارزه با دوپینگ تصمیم به تعلیق موقت یک ورزشکار می گیرد، آن حکم بصورت خودکار در سطح فدراسیون بین المللی اجرایی می گردد. جهت شفاف سازی، رای همان حکمی است که توسط سازمان ملی مبارزه با دوپینگ صادر گردیده، قرار نیست رای دیگری توسط فدراسیون بین المللی صادر شود. از این رو، ورزشکاری که ادعا دارد تعلیق موقت به نادرستی برای وی صادر گردیده، صرفا باید ادعای خود را در مقابل سازمان ملی مبارزه با دوپینگ اثبات کند. اجرای احکام صادره از سازمان های مبارزه با دوپینگ طبق بند ۱۵,۲ منوط به اختیار هر یک از امضاکنندگان است. اجرای هر تصمیم یا حکمی از طرف امضاکنندگان طبق بند ۱۵,۱ یا ۱۵,۲ بطور جداگانه از هر درخواست تجدیدنظر اصلی قابل تجدیدنظر نمی باشد. میزان اعتبار احکام TUE نزد سایر سازمان های مبارزه با دوپینگ توسط بند ۴,۴ و استاندارد بین المللی معافیت مصرف درمانی تعیین می شود].

^{۷۶} [تفسیر بند ۱۵,۳ : در صورتیکه حکم صادر شده توسط هیاتی که کد را نپذیرفته است، در برخی جوانب مطابق با رعایت کد و در برخی موارد مغایر آن باشد، امضاکنندگان باید تلاش نمایند تا حکم را هماهنگ با اصول کد بکار ببندند. به عنوان مثال، اگر در یک فرایند مطابق با کد، یکی از غیر متعهدین به کد، اتهام ارتکاب به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ بدلیل وجود ماده ممنوعه در بدن ورزشکار را وارد کرده، اما دوره محرومیت اعمال شده کوتاه تر از دوره محرومیت توصیه شده در کد باشد، بنابراین تمامی امضاکنندگان باید یافته تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را به رسمیت بشناسند و سازمان ملی مبارزه با دوپینگ ورزشکار باید جهت تعیین اینکه آیا دوره طولانی تر محرومیت طبق توصیه کد باید حکم شود یا خیر، مطابق فصل ۸ یک دادرسی انجام دهد. اجرا یا عدم اجرای یک حکم توسط هر یک از امضاکنندگان، طبق بند ۱۵,۳ براساس فصل ۱۳ قابل تجدید نظر است.]

۱۸،۱- کلیه فدراسیون های ملی ایران و اعضای آنها باید کد، استانداردهای بین المللی، و قوانین مبارزه با دوپینگ را رعایت کنند و باید در سیاست ها، قوانین و برنامه های خود، اقدامات لازم جهت به رسمیت شناختن اختیار و مسئولیت ایران نادر برای اجرای برنامه ملی مبارزه با دوپینگ ایران و تقویت قوانین مبارزه با دوپینگ (از جمله انجام نمونه گیری) در رابطه با ورزشکاران و سایر اشخاص در حوزه اختیارات مبارزه با دوپینگ ایران نادر را بطور مستقیم همانطور که در مقدمه به این مجموعه قوانین (بخش حوزه قوانین مبارزه با دوپینگ) اشاره شده است، منظور نمایند.

۱۸،۲- هر فدراسیون ملی ایران باید ذات و شرایط برنامه های ملی مبارزه با دوپینگ ایران و قوانین مبارزه با دوپینگ را به عنوان پیش شرط دریافت حمایت مالی و یا سایر کمک ها از دولت ایران و/یا کمیته ملی المپیک ایران پذیرفته و از آنها پیروی نماید.^{۷۷}

۱۸،۳- هر فدراسیون ملی ایران باید این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ را مستقیماً یا با رجوع مطالب به آنها در اسناد، اساسنامه و/یا قوانین خود به عنوان بخشی از قوانین ورزشی آن فدراسیون بگنجاند، قوانینی که اعضای فدراسیون ملزم به رعایت آنها باشند و فدراسیون ملی بتواند خود، آن قوانین را در رابطه با ورزشکاران و سایر اشخاص در حیطه اختیار مبارزه با دوپینگ خود لازم الاجرا نماید.

۱۸،۴- فدراسیون های ملی با تصویب قوانین مبارزه با دوپینگ و گنجاندن آنها در اسناد و قوانین حاکم بر خود، باید در این حوزه عملکرد با ایران نادر همکاری و از آن حمایت کنند. همچنین آنها باید احکام صادر شده مطابق با قوانین مبارزه با دوپینگ، از جمله احکام مربوط به اعمال مجازات و تحریم افراد تحت اختیار را به رسمیت شناخته، از آن پیروی کرده و اجرا کنند.

۱۸،۵- کلیه فدراسیون های ملی ایران باید اقدامات لازم برای رعایت کد، استاندارد های بین المللی و قوانین مبارزه با دوپینگ را اجباری دانسته و انجام دهند از جمله:

- (۱) انجام نمونه گیری تنها تحت اختیار مستدل فدراسیون بین المللی خود و استفاده از ایران نادر یا سایر مراجع نمونه گیری برای گردآوری نمونه ها مطابق با استاندارد بین المللی نمونه گیری و بررسی.
- (۲) به رسمیت شناختن اختیار ایران نادر مطابق با بند ۵،۲،۱ کد و کمک کردن متناسب ایران نادر برای اجرای برنامه ملی نمونه گیری برای آن رشته.

^{۷۷} [تفسیر بند ۱۸،۲: ایران نادر باید با همکاری متقابل دولت و کمیته ملی المپیک، اطمینان یابد که به رسمیت شناخته شدن ایران نادر و پذیرش و اجرای قوانین مبارزه با دوپینگ توسط فدراسیون های ملی شرط و پیش شرطی برای پرداخت هرگونه کمک های مالی و/یا سایر کمک ها از دولت و/یا کمیته ملی المپیک به فدراسیون ملی است.]

(۳) تجزیه و تحلیل همه نمونه های جمع آوری شده با استفاده از یک آزمایشگاه معتبر یا تایید شده وادا مطابق با بند ۶,۱؛

(۴) تضمین اینکه پرونده های تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ کشف شده در سطح ملی از سوی فدراسیون های ملی توسط یک شورای دادرسی مستقل عملیاتی مطابق با بند ۸,۱ و استاندارد بین المللی مدیریت نتایج قضاوت و داوری می شوند.

۱۸,۶- کلیه فدراسیون های ملی باید قوانینی را وضع کنند تا تمامی ورزشکارانی که برای شرکت در یک مسابقه یا فعالیت مجاز یا سازمان یافته از سوی فدراسیون ملی یا یکی از سازمان های عضو آن آماده می شوند و همه کارکنان پشتیبان مرتبط با چنین ورزشکارانی را ملزم نماید تا موافقت و پایبندی خود به پیروی از قوانین مبارزه با دوپینگ و پذیرش اختیار مدیریت نتایج سازمان مبارزه با دوپینگ مطابق با کد را به عنوان پیش شرط مشارکت در ورزش ابراز نمایند.

۱۸,۷- کلیه فدراسیون های ملی باید هرگونه اطلاعات دال بر بروز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ یا اطلاعات مرتبط با آن را به ایران نادو و فدراسیون بین المللی خود گزارش کنند و با هر سازمان مبارزه با دوپینگ دارای اختیار انجام تحقیقات در زمینه دوپینگ و تحقیقات مرتبط همکاری نمایند.

۱۸,۸- کلیه فدراسیون های ملی باید قوانین انضباطی مناسبی را بکار گیرند تا کارکنان پشتیبانی که بدون توجیه معتبر از مواد ممنوعه یا روش های ممنوعه استفاده می کنند نتوانند بعنوان پشتیبان ورزشکار در کنار ورزشکاران تحت اختیار ایران نادو یا فدراسیون ملی فعالیت کنند.

۱۸,۹- کلیه فدراسیون های ملی باید آموزش مبارزه با دوپینگ را با هماهنگی ایران نادو اجرا کنند.

فصل نوزدهم: دیگر وظایف و مسئولیت های ایران نادو

۱۹,۱- علاوه بر وظایف و مسئولیتهای سازمان های ملی مبارزه با دوپینگ شرح داده شده در بند ۲۰,۵ کد، ایران نادو باید گزارشی از رعایت الزامات کد و استاندارد های بین المللی مطابق با بند ۲۴,۱,۲ کد، را به وادا ارایه دهد.

۱۹,۲- تمامی اعضای هیئت رئیسه، مدیران، مامورین و کارکنان ایران نادو (و افراد منصوب به شرکت ثالث طرف قرارداد)، که در هر بخش از کنترل دوپینگ دخالت دارند، باید بر اساس قانون اجرایی، مطابق با بند ۲۰,۵,۱۰ کد، به عنوان اشخاصی که طبق کد مسئول مستقیم اقدام و هر سوء رفتار آگاهانه خود هستند، فرم موافقت و پایبندی به این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ را امضاء نمایند.

۱۹,۳- بر اساس قانون اجرایی، مطابق با بند ۲۰,۵,۱۱ کد، هر یک از کارکنان ایران نادو که در کنترل دوپینگ (به غیر از برنامه های رسمی آموزش مبارزه با دوپینگ یا توانبخشی) دخالت دارند باید بیانیه ارائه شده از سوی ایران نادو، تایید کننده اینکه در تعلیق موقت یا مشمول یک دوره محرومیت نیستند و ظرف ۶ سال گذشته به طور مستقیم یا از روی آگاهی مرتکب اقدام منجر به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ نشده اند و قوانین کد برای این اشخاص قابل اجرا است را امضاء نمایند.

فصل بیستم: دیگر وظایف و مسئولیت های ورزشکاران

- ۲۰,۱- داشتن آگاهی کافی و پیروی از این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ.
- ۲۰,۲- در دسترس بودن و آمادگی برای ارایه نمونه در هر زمان.^{۷۸}
- ۲۰,۳- قبول مسئولیت، در زمینه مبارزه با دوپینگ، در برابر هر آنچه می خورند یا استفاده می کند.
- ۲۰,۴- مطلع نمودن پرسنل پزشکی از اجبار به عدم مصرف داروها و روش های ممنوعه (توسط ورزشکار) و قبول مسئولیت حصول اطمینان از آنکه درمان پزشکی که برای ایشان انجام می شود، قوانین مبارزه با دوپینگ را نقض نکند.
- ۲۰,۵- مطلع نمودن ایران نادو و فدراسیون بین المللی مربوطه از هر گونه حکمی که بخاطر اتهام تخلف ورزشکار از قوانین مبارزه با دوپینگ در ۱۰ سال گذشته توسط هیاتی غیر متعهد به کد صادر شده باشد.
- ۲۰,۶- همکاری با سازمان های مبارزه با دوپینگ که تحقیقات درباره تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ را در دست اجرا دارند.
- عدم همکاری کامل ورزشکار در تحقیقاتی که سازمان های مبارزه با دوپینگ جهت بررسی تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ انجام می دهند، طبق قوانین کمیته انضباطی ایران نادو می تواند به متهم شدن ورزشکار به سوء رفتار منجر شود.
- ۲۰,۷- ورزشکار باید در پاسخ به درخواست ایران نادو، فدراسیون ملی یا هر سازمان دیگر مبارزه با دوپینگ دارای مسئولیت و اختیار نسبت به ورزشکار، اطلاعات هویتی پرسنل پشتیبان خود را ارائه کنند.
- ۲۰,۸- رفتار توهین آمیز ورزشکار نسبت به یک مقام رسمی کنترل دوپینگ یا شخص دیگری که در کنترل دوپینگ دخالت دارد، حتی اگر مصداق Tampering نباشد، طبق قوانین کمیته انضباطی ایران نادو می تواند به متهم شدن ورزشکار به سوء رفتار منجر شود.

^{۷۸} [تفسیر بند ۲۰,۲: با احترام به حقوق بشر و حریم خصوصی ورزشکار، گاهی ملاحظات قانونی مبارزه با دوپینگ ایجاب می کند که نمونه گیری ها در اواخر شب یا صبح زود انجام شود. به عنوان مثال مشخص شده که برخی از ورزشکاران دوزهای پایین EPO را در این ساعات استفاده می کنند که تا صبح دیگر قابل کشف نخواهد بود.]

فصل بیست و یکم : دیگر وظایف و مسئولیت های کارکنان پشتیبان ورزشکار

۲۱،۱- داشتن آگاهی کافی و پیروی از این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ.

۲۱،۲- همکاری با برنامه نمونه گیری از ورزشکاران.

۲۱،۳- استفاده از نفوذ و تاثیر خود بر رفتار و ارزش های ورزشکار برای پیشبرد و تقویت نگرش و انگیزه های مبارزه با دوپینگ

۲۱،۴- مطلع کردن ایران نادو و فدراسیون بین المللی مربوطه از هر گونه حکمی که بخاطر اتهام تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در ۱۰ سال گذشته توسط هیاتی غیر متعهد به کد برای ایشان صادر شده باشد.

۲۱،۵- همکاری با سازمان های مبارزه با دوپینگ که تحقیقات درباره تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ را در دست اجرا دارند.

عدم همکاری کامل پرسنل پشتیبان در تحقیقاتی که سازمان های مبارزه با دوپینگ جهت بررسی تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ انجام می دهند، طبق قوانین کمیته انضباطی ایران نادو می تواند به متهم شدن به سوء رفتار منجر شود.

۲۱،۶- کارکنان پشتیبان ورزشکار نباید بدون توجیه معتبر مواد یا روش های ممنوعه را در اختیار داشته یا مصرف نمایند.

هرگونه مصرف یا همراه داشتن مواد ممنوعه طبق قوانین کمیته انضباطی ایران نادو می تواند به متهم شدن فرد به سوء رفتار منجر شود.

۲۱،۷- رفتار توهین آمیز کارکنان پشتیبان ورزشکار نسبت به یک مقام رسمی کنترل دوپینگ یا شخص دیگری که در کنترل دوپینگ دخالت دارد، حتی اگر مصداق Tampering نباشد، طبق قوانین کمیته انضباطی ایران نادو می تواند به متهم شدن کارکنان پشتیبان ورزشکار به سوء رفتار منجر شود.

فصل بیست و دوم: دیگر وظایف و مسئولیت های اشخاص مشمول قوانین مبارزه با دوپینگ

۲۲،۱- داشتن آگاهی کافی و پیروی از این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ.

۲۲,۲- مطلع کردن ایران نادو و فدراسیون بین المللی مربوطه از هر گونه حکمی که بخاطر اتهام تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در ۱۰ سال گذشته توسط هیاتی غیر متعهد به کد برای ایشان صادر شده باشد.

۲۲,۳- همکاری با سازمان های مبارزه با دوپینگ که تحقیقات درباره تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ را در دست اجرا دارند.

عدم همکاری کامل این اشخاص در تحقیقاتی که سازمان های مبارزه با دوپینگ جهت بررسی تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ انجام می دهند، طبق قوانین کمیته انضباطی ایران نادو می تواند به متهم شدن فرد به سوء رفتار منجر شود.

۲۲,۴- این اشخاص نباید بدون توجیه معتبر مواد یا روش های ممنوعه را در اختیار داشته یا مصرف نمایند.

۲۲,۵- رفتار توهین آمیز این اشخاص نسبت به یک مقام رسمی کنترل دوپینگ یا شخص دیگری که در کنترل دوپینگ دخالت دارد، حتی اگر مصداق Tampering نباشد، طبق قوانین کمیته انضباطی ایران نادو می تواند به متهم شدن کارکنان پشتیبان ورزشکار به سوء رفتار منجر شود.

فصل بیست و سوم: تفسیر کد

۲۳,۱- متن رسمی کد توسط وادا نگهداری می شود و به ۲ زبان انگلیسی و فرانسه منتشر می گردد. در صورت هر گونه اختلاف یا تناقض بین متن انگلیسی و فرانسه، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

۲۳,۲- توضیحات بند های مختلف کد، برای درک بهتر و تفسیر کد ارائه می شود.

۲۳,۳- این کد به عنوان متنی مستقل و خودمختار، مورد تفسیر قرار می گیرد و به قوانین موجود یا لوايح متعهدین یا دولت ها رجوع نمی کند.

۲۳,۴- عناوین بکار رفته برای بخش های مختلف و بندهای کد تنها جهت سهولت کار می باشند و نباید به عنوان بخشی از اساس کد در نظر گرفته شوند یا به هر طریقی بر متن بندها و مقرراتی که به آنها اشاره می شود تاثیر بگذارند.

۲۳,۵- هر گاه در کد یا استاندارد بین المللی از واژه روز استفاده شده باشد، منظور روزهای تقویمی است مگر اینکه منظوری متفاوت مشخص گردد.

۲۳,۶- قوانین کد برای تخلفاتی که پیش از تاریخ پذیرش و اجرای کد توسط متعهد اعلام شده باشد، صدق نمی کند. با این حال، به منظور تعیین محرومیت برای موارد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ پس

از پذیرش کد، براساس فصل ۱۰، تخلفات قبلی پیش از پذیرش کد به عنوان اولین تخلف یا دومین تخلف شمرده می شوند.

۲۳,۷- هدف، دامنه و سازماندهی برنامه جهانی مبارزه با دوپینگ و کد و ضمیمه ۱، تعاریف و ضمیمه ۲، نمونه هایی از کاربرد فصل ۱۰، به عنوان جز لاینفک از کد در نظر گرفته می شوند.

فصل بیست و چهارم : مقررات نهایی

۲۴,۱- هر گاه در کد یا استاندارد بین المللی از واژه روز استفاده شده باشد، منظور روزهای تقویمی است مگر اینکه منظوری متفاوت مشخص گردد.

۲۴,۲- این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ به عنوان متنی مستقل و خودمختار، مورد تفسیر قرار می گیرد و به قوانین موجود یا لوایح متعهدین یا دولت ها رجوع نمی کند.

۲۴,۳- این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ طبق مقررات مرتبط در کد و استانداردهای بین المللی پذیرفته شده اند و به گونه ای مطابق با مقررات مرتبط در کد و استانداردهای بین المللی، تفسیر خواهند شد. کد و استانداردهای بین المللی به عنوان بخش های جدایی ناپذیر این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ در نظر گرفته خواهند شد و در صورت هر گونه اختلاف، ملاک خواهند بود.

۲۴,۴- مقدمه و ضمیمه ۱ به عنوان بخش های جدایی ناپذیر این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ در نظر گرفته خواهند شد.

۲۴,۵- جایی که توضیحات کد در این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ گنجانده شده است: توضیحات درباره مفاد مختلف این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ جهت درک بهتر و تفسیر این قوانین مبارزه با دوپینگ ارایه شده است.

۲۴,۶- این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ از اول ژانویه ۲۰۲۱ (تاریخ رسمیت یافتن کد) به مرحله اجرا درخواهد آمد. این قوانین همه نسخ پیشین قوانین مبارزه با دوپینگ ایران نادو را غیر معتبر می کند.

۲۴,۷- این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ برای مواردی که پیش از تاریخ رسمیت یافتن کد اعلام شده باشد، صدق نمی کند. هرچند:

۲۴،۷،۱- به منظور تعیین میزان محرومیت برای تخلف های بعدی پس از تاریخ رسمیت یافتن کد ، براساس فصل ۱۰، تخلفاتی (ADRV) که پیش از تاریخ رسمیت یافتن کد اتفاق افتاده باشد به عنوان اولین تخلف یا دومین تخلف شمرده خواهند شد.

۲۴،۷،۲- هر پرونده تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ مربوط به پیش از تاریخ رسمیت یافتن کد که رسیدگی حقوقی آن کامل نشده و هر مورد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ که پس از تاریخ رسمیت یافتن کد بررسی می شود ولی مربوط به تخلفی پیش از رسمیت یافتن کد بوده، باید براساس قوانین حاکم در زمان وقوع تخلف مورد نظر و نه طبق قوانین اساسی مبارزه با دوپینگ که در این مجموعه آمده حل و فصل شود، مگر اینکه شورای دادرسی پرونده تشخیص دهد که اصل Lex Mitior (برخورداری از مجازات سبک تر بخاطر بروز تخلف پیش از رسمیت یافتن کد)، براساس شرایط پرونده، جایز بوده و مصداق دارد. برای این منظور، دوره های مربوط به پرونده های گذشته ای که تخلفات قبلی طبق بند ۱۰،۹،۴ تخلفات متعدد در نظر گرفته شده و مدت اعتبار قانونی ، تعیین شده در فصل ۱۶، قوانین مورد استفاده معمول و نه قوانین اساسی هستند و باید طبق این قوانین مبارزه با دوپینگ در مورد پرونده های قبلی به همراه سایر قوانین معمول بکار گرفته شوند (فصل ۱۶ تنها در صورتی به پرونده های قبلی عطف می شود که مدت اعتبار قانونی آن پیش از تاریخ رسمیت یافتن کد منقضی نشده باشد).

۲۴،۷،۳- هرگونه تخلف Whereabouts failure، بند ۲،۴ (مطابق با شرایط تعریف شده در استاندارد بین المللی مدیریت نتایج برای هر یک از موارد عدم ثبت آدرس یا غیبت در نمونه گیری) پیش از تاریخ رسمیت یافتن کد، و پیش از دوره انقضاء، باید مطابق با استاندارد بین المللی مدیریت نتایج پیگیری شود و می توان به آن استناد شود ، اما الزاما باید ۱۲ ماه پس از وقوع آن تخلف خاتمه یافته تلقی شود.

۲۴،۷،۴- در ارتباط با پرونده هایی که حکم نهایی در ارتباط با تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ آنها پیش از تاریخ رسمیت یافتن کد صادر شده است، ولی ورزشکار یا شخص دیگر در از تاریخ رسمیت یافتن هنوز دوران محرومیت خود را طی می کند، در چنین مواردی ورزشکار یا شخص دیگر می تواند از ایران نادو یا سایر سازمان های مبارزه با دوپینگ مسئول مدیریت نتایج رسیدگی تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ درخواست نماید که با استناد به این قوانین جدید مبارزه با دوپینگ، دوران محرومیت وی را کاهش دهند. چنین درخواستی باید پیش از پایان دوره محرومیت ارائه شود. چنین حکمی می تواند براساس بند ۱۳،۲ مورد استیناف قرار گیرد. این

قوانین مبارزه با دوپینگ نباید در مورد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ که حکم نهایی آنها صادر و مدت محرومیت سپری شده است، بکار برده شوند.

۲۴,۷,۵- در ارزیابی دوره محرومیت بر اساس بند ۱۰,۹,۱ برای دومین تخلف، در مواردی که مجازات اولین تخلف طبق قوانین اجرایی قبلی پیش از تاریخ رسمیت یافتن کد جدید، تعیین شده باشد، دوره محرومیتی که برای تخلف اول ارزیابی شده در صورتی که این قوانین مبارزه با دوپینگ، قابل اجرا باشند، باید بر همین اساس معین شود.^{۷۹}

۲۴,۷,۶- تغییرات فهرست مواد ممنوعه و اسناد فنی TD مرتبط با مواد یا روش های فهرست ممنوعه قابل تعمیم به تخلفات گذشته نیست مگر اینکه بصورت مشخص حالت دیگری معین گردد. البته به عنوان استثنا زمانی که یک ماده یا یک روش ممنوعه از فهرست جدید داروها و روش های ممنوعه حذف شود، ورزشکار یا شخص دیگری که بخاطر مصرف آن ماده یا روش ممنوعه ای که از لیست خارج شده در حال گذراندن دوره محرومیتی است، می تواند از ایران نادو یا سایر سازمان مبارزه با دوپینگ که مسئولیت مدیریت نتایج تخلفات از قوانین مبارزه با دوپینگ را بر عهده دارند، درخواست کند تا با توجه به خارج شدن آن ماده یا روش از لیست ممنوعه کاهشی برای مدت دوره محرومیت صادر شده قبلی در نظر بگیرند.

ضمیمه اول : تعاریف^{۸۰}

سامانه اجرایی و مدیریت مبارزه با دوپینگ / ADAMS: سامانه اجرایی و مدیریت مبارزه با دوپینگ، ابزاری مدیریتی برپایه شبکه اطلاعات مبتنی بر وب است که جهت ورود، ذخیره، اشتراک گذاری و گزارش اطلاعات، با تکیه بر حفاظت از آنها طراحی شده است تا انجام امور و برنامه های مبارزه با دوپینگ واد و دیگر اعضا را تسهیل نموده و به آنها کمک نماید.

تجویز / Administration: شامل فراهم کردن، تامین، نظارت، تسهیل یا به هر شکل همکاری در مصرف یا تلاش برای مصرف یک ماده یا روش ممنوعه توسط شخص دیگر است، با این وجود، این تعریف عملکرد خالصانه کارکنان پزشکی درگیر با مواد ممنوعه یا روش ممنوعه بکار برده شده برای اهداف درمانی و مشروع یا سایر

^{۷۹} [تفسیر بند ۲۴,۷,۵: به غیر از شرایط شرح داده شده در بند ۲۴,۷,۵ اگر پیش از رسمیت یافتن کد، حکم نهایی مربوط به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ و دوره محرومیت صادر شده به طور کامل طی شده باشد، این قوانین مبارزه با دوپینگ برای توصیف مجدد تخلف پیشین نمی تواند استفاده گردد.]

^{۸۰} [تفسیر تعاریف: اصطلاحات تعریف شده شامل فرم های جمع (Pleural) و ملکی (Possessive) آنها، و همچنین عباراتی است که در بخش های دیگر گفتار استفاده شده می باشد.]

توجیهات قابل قبول را شامل نخواهد شد و همچنین دربرگیرنده اقدامات مربوط به مواد ممنوعه ای که در نمونه گیری خارج از مسابقات ممنوع نیستند مگر در شرایطی که مشخص شود چنین مواد ممنوعه ای برای اهداف درمانی قانونی و درست بکار نرفته و یا برای ارتقاء عملکرد ورزشی مورد استفاده قرار گرفته باشد، نیست.

یافته غیر طبیعی آزمایشگاهی / Adverse Analytical Finding: گزارشی از سوی یک آزمایشگاه مورد تأیید واد یا دیگر نهادهای تأیید شده توسط وادا که براساس استاندارد بین المللی آزمایشگاهی، وجود ماده ممنوعه یا مواد حاصل از سوخت و سازها یا نشانگرهای آن یا شواهد استفاده از یک روش ممنوعه را در یک نمونه تأیید می کند.

یافته غیر طبیعی در پاسپورت / Adverse Passport Finding: گزارشی است موبد یک یافته غیرطبیعی پاسپورت که در استاندارد های بین المللی توضیح داده شده است.

شرایط تشدید کننده / Aggravation Circumstances: شرایط یا اقداماتی است که در صورت انجام آنها توسط ورزشکار یا سایر افراد موجب صدور رای محرومیتی، خیلی بیشتر از مجازات استاندارد برای آن تخلف را توجیه می کند. چنین شرایط یا اقداماتی شامل موارد زیر البته نه تنها محدود به آنها خواهد بود: استفاده یا مالکیت چندین ماده ممنوعه یا روش ممنوعه توسط ورزشکار یا شخص دیگر، استفاده یا مالکیت یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه در چندین موقعیت یا ارتکاب چندین تخلف (ADRV) دیگر؛ یک فرد عادی ممکن است صرف نظر از دوره محرومیت قابل اجرا، از تأثیرات افزایش عملکرد تخلف (یا تخلفات) از قوانین مبارزه با دوپینگ لذت ببرد؛ ورزشکار یا شخص درگیر در انجام رفتار فریبکارانه یا مختل کننده کشف تخلف یا روند داوری تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ؛ یا ورزشکار یا شخص دیگری که به دستکاری در مدیریت نتایج مشارکت داشته است. برای جلوگیری از هر گونه شبهه، مثال هایی از شرایط و اقدامات شرح داده شده در اینجا، همه موارد نیستند و سایر شرایط یا اقدامات مشابه می توانند صدور حکم با دوره محرومیت طولانی تر را توجیه کنند.

فعالیت های مبارزه با دوپینگ / Anti-Doping Activities: آموزش و اطلاعات مربوط به مبارزه با دوپینگ، برنامه ریزی توزیع نمونه گیری، حفظ و نگهداری RTP، مدیریت پاسپورت های بیولوژیک ورزشکار، انجام نمونه گیری، انجام تجزیه تحلیل نمونه ها، گردآوری اطلاعات و انجام تحقیقات، انجام مراحل مختلف کاربردهای TUE، مدیریت نتایج، نظارت و پذیرش هر گونه پیامد اعمال شده، و کلیه فعالیت های مرتبط با مبارزه با دوپینگ که توسط یا از طرف یک سازمان مبارزه با دوپینگ انجام شود، همانگونه که در کد و/یا استانداردهای بین المللی آمده است.

سازمان مبارزه با دوپینگ / Anti-Doping Organization: وادا یا یک سازمان متعهد که مسئولیت آغاز کردن پذیرش و رعایت قوانین، اجرا و تقویت هریک از بخش های مراحل کنترل دوپینگ را برعهده دارد. برای مثال، کمیته بین المللی المپیک، کمیته بین المللی پارالمپیک، سایر سازمان های برگزارکننده مسابقات بزرگ که نمونه گیری ها در مسابقات خود را انجام می دهند، فدراسیون های بین المللی و سازمان های ملی مبارزه با دوپینگ می باشند.

ورزشکار / Athlete: هر شخصی که در رشته ورزشی در سطح بین المللی (که توسط هر فدراسیون بین المللی تعیین می شود) یا سطح ملی (که توسط سازمان ملی مبارزه با دوپینگ، تعیین می شود) به رقابت می پردازد. یک سازمان مبارزه با دوپینگ اختیار دارد تا قوانین مبارزه با دوپینگ را برای ورزشکاری که در سطح بین المللی و ملی قرار ندارد، بکار گیرد؛ و بدین ترتیب این دسته افراد را هم در زمره تعریف ورزشکار محسوب نماید. برای آن دسته از ورزشکارانی که در سطح بین المللی و ملی قرار ندارند، سازمان مبارزه با دوپینگ می تواند انتخاب کند که از ایشان یا نمونه گیری محدود انجام دهد یا اصلاً نمونه گیری انجام ندهد؛ یا تجزیه و تحلیل نمونه های این گروه را برای تعداد کمتری از مواد در فهرست کامل مواد ممنوعه درخواست نماید؛ اطلاعات Whereabouts ورزشکار را بصورت محدود درخواست کند یا اصلاً درخواست ندهد؛ یا نیاز برای معافیت های مصرف درمانی از پیش تهیه شده را الزامی نداند. به هر حال، اگر ورزشکاری در حوزه اختیارات و قلمرو یک سازمان مبارزه با دوپینگ باشد ولی در سطح پائین تر از بین المللی یا ملی به رقابت پردازد مرتکب تخلفات بندهای ۲،۱، ۲،۳ یا ۲،۵ قانون مبارزه با دوپینگ گردد، آنگاه عواقب مشخص شده در کد باید در مورد وی اعمال شود. طبق اهداف بندهای ۲،۸ و ۲،۹ و همچنین جهت مقاصد آموزشی و اطلاع رسانی، ورزشکار به شخصی اطلاق می شود که رسماً تحت حاکمیت و قلمرو هر یک از متعهدین کد، دولت ها و یا دیگر سازمان های ورزشی که کد مبارزه با دوپینگ را پذیرفته اند، در ورزش شرکت می کند.^{۸۱}

پاسپورت بیولوژیک ورزشکار / Athlete Biological Passport: برنامه و روش های جمع آوری و کنار هم قرار دادن داده ها طبق آنچه در استاندارد بین المللی نمونه گیری و تحقیقات و نیز استاندارد بین المللی آزمایشگاه ها آمده است.

^{۸۱} [تفسیر ورزشکار: افرادی که در ورزش شرکت دارند، می توانند در یکی از این ۵ گروه قرار گیرند: (۱) ورزشکار سطح بین المللی، (۲) ورزشکار سطح ملی، (۳) افرادی که جزو ورزشکاران سطح ملی یا بین المللی نیستند اما فدراسیون بین المللی یا سازمان ملی مبارزه با دوپینگ بر این افراد تسلط دارد، (۴) ورزشکاران غیر حرفه ای و (۵) افرادی که هیچ فدراسیون بین المللی یا سازمان ملی مبارزه با دوپینگ بر آنها تسلط ندارد. تمامی ورزشکاران سطح ملی و بین المللی طبق تعاریف دقیق ورزش سطح ملی و بین المللی که در قوانین مبارزه با دوپینگ فدراسیون های بین المللی و سازمان های ملی مبارزه با دوپینگ تنظیم و در نظر گرفته شده است، ملزم به اطاعت از قوانین مبارزه با دوپینگ کد هستند.]

کارکنان پشتیبان ورزشکار / Athlete Support Personnel: هر یک از مربیان، تمرین دهندگان، مدیران، کارگزاران، خدمه تیم، مسئولین، پرسنل پزشکی و پیراپزشکی، والدین یا هر یک از اشخاص دیگری که با ورزشکار کار می کنند، درمان می کنند یا یاری می رسانند یا ورزشکار را برای شرکت در رقابت ورزشی آماده می کنند.

تلاش / Attempt: انجام آگاهانه که گاهی مهم در ارتکاب به تخلف دوپینگ بوده یا در آینده به رفتارهای تخلف از یک قانون مبارزه با دوپینگ منجر می شود. به هر حال، اگر شخصی تلاش برای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ را پیش از کشف آن بوسیله شخص ثالثی که در این تلاش دخالت ندارد رسماً ترک نماید چنین موردی را تنها براساس یک بار تلاش، نباید تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب کرد.

یافته های آتیپیک / Atypical Finding: گزارشی از یک آزمایشگاه آکردیته وادا یا دیگر آزمایشگاه های مورد تایید وادا، مبنی بر وجود ماده ای که براساس استاندارد بین المللی آزمایشگاه ها و یا اسناد فنی مربوطه، جهت اثبات بروز یافته غیر طبیعی آزمایشگاهی (AAF) به بررسی های بیشتر نیاز دارد.

یافته پاسپورت آتیپیک / Atypical Passport Finding: گزارشی توصیفی از یک یافته پاسپورت آتیپیک که در استاندارد بین المللی مربوطه تعریف شده است.

CAS: دادگاه حکمیت ورزش

کد / Code: کد جهانی مبارزه با دوپینگ

رقابت / Competition: یک مسابقه (race)، رویارویی (match)، بازی (game) واحد یا رقابت ورزشی انفرادی. به عنوان مثال، یک بازی بسکتبال یا فینال های مسابقات ۱۰۰ متر سرعت المپیک در رشته دو و میدانی. برای مسابقات مرحله ای و دیگر رقابت های ورزشی در صورتیکه جوایز به صورت روزانه یا سایر روش های دوره ای اهدا شوند، تفاوت بین یک رقابت (Competition) و یک رویداد ورزشی (Event) بر اساس قوانین فدراسیون بین المللی مربوطه مشخص خواهد شد.

عواقب تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ / Consequences of Anti-Doping Violations (Consequences):

تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ از سوی یک ورزشکار یا یک شخص ممکن است باعث یک یا چند مورد از موارد ذیل گردد: (الف) ابطال نتایج Disqualification: به این معنی است که نتایج به دست آمده توسط ورزشکار در یک رقابت یا مسابقه خاص بی اعتبار خواهد شد و شامل همه پیامدهای حاصله از جمله پس گرفتن هرگونه مدال،

امتیاز و جایزه می شود؛ (ب) محرومیت **Ineligibility**: به این معنی است که ورزشکار یا شخص دیگر برای یک دوره زمانی خاص از شرکت در هر نوع رقابت یا دیگر فعالیت ها یا دریافت منابع مالی و وجوه در نظر گرفته شده در بند ۱۰، ۱۴ محروم می شود؛ (ج) تعلیق موقت **Provisional Suspension**: به این معنی است که ورزشکار یا شخص دیگر پیش از حکم نهایی در یک دادرسی که بر اساس فصل ۸ انجام می شود به طور موقت از شرکت در هر نوع رقابت یا فعالیتی، منع می شود؛ (د) جریمه های مالی **Financial Consequences**: به معنی مجازات مالی اعمال شده برای تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ یا پوشش دادن هزینه های مرتبط با تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ؛ و (ه) اعلام عمومی **Public Disclosure**: به معنای انتشار و توزیع اطلاعات ورزشکار، علاوه بر آنهایی که قبلاً بر اساس فصل ۱۴ مجاز به دانستن بوده اند به عموم جامعه. تیم ها در ورزش های تیمی ممکن است مشمول پیامد های مندرج در فصل ۱۱ شوند.

فراورده آلوده / Contaminated Product: فراورده ای است که حاوی یک ماده ممنوعه است ولی وجود ماده ممنوعه بر روی برچسب آن محصول اعلام نشده و یا در یک جستجوی اینترنتی مناسب اطلاعاتی درباره وجود آن ماده ممنوعه مشخص نگردد.

حدود تصمیم / Decision Limit: همانگونه که در استاندارد بین المللی برای آزمایشگاه ها تعریف شده است Level گزارش شده از ماده در نمونه است که برای مثبت تلقی شدن و گزارش AAF یا یافته غیرطبیعی آزمایشگاهی، Level گزارش شده آن ماده باید از یک حد آستانه معین بالاتر باشد.

شرکت ثالث طرف قرارداد / Delegated Third Party: هر شرکتی که ایران نادو برای انجام هر بخش از کنترل دوپینگ یا برنامه های آموزشی مبارزه با دوپینگ با آن قرارداد داشته باشد، شامل افراد زیر و البته تنها محدود به این افراد نخواهد بود: اشخاص ثالث یا سایر سازمان های مبارزه با دوپینگ که گردآوری نمونه یا سایر خدمات کنترل دوپینگ یا برنامه های آموزشی مبارزه با دوپینگ برای ایران نادو انجام می دهند (به عنوان مثال: ماموران یا همراهان غیر کارمند کنترل دوپینگ). این تعریف شامل CAS نمی شود.

ابطال نتایج / Disqualification: پیامدهای تخلفات (ADRV) که در بالا آمده است، ملاحظه گردد.

کنترل دوپینگ / Doping Control: کلیه اقدامات و مراحل، از برنامه توزیع نمونه گیری تا پایان یک درخواست تجدیدنظر و اجرای پیامدها از جمله تمامی مراحل و اقدامات که بین این دو مرحله قرار دارند، که شامل موارد زیر می شوند و البته تنها محدود به این موارد نیستند: نمونه گیری، تحقیقات، Whereabouts، معافیت مصرف

درمانی، جمع آوری نمونه ها و ارسال آنها، تجزیه تحلیل آزمایشگاهی، مدیریت نتایج و بررسی ها یا اقدامات مرتبط با تخلفات طبق بند ۱۰، ۱۴ (وضعیت در طول دوره محرومیت یا تعلیق موقت).

آموزش/ Education: فرایند یادگیری برای ایجاد ارزش ها و توسعه رفتارهایی که باعث تقویت و محافظت از روحیه ورزشی، و جلوگیری از دوپینگ آگاهانه و غیر آگاهانه می شوند.

رویداد/ Event: یک دوره از مسابقات انفرادی که در کنار هم و تحت نظارت یک نهاد قانون گذار (به عنوان مثال: بازی های المپیک، مسابقات قهرمانی جهان دریک فدراسیون بین المللی، یا بازی های پان امریکن) برگزار می شوند.

مدت زمان رویداد/ Event Period: زمان بین شروع و پایان یک رویداد، که براساس مقررات نهاد برگزارکننده آن رویداد، مشخص می شود.

اماکن رویداد/ Event Venues: آن دسته از اماکنی که توسط نهاد حاکم برای آن رویداد مشخص شده اند.

خطا/ Fault: خطا به معنای سرپیچی از یک وظیفه یا هرگونه عدم مراقبت مناسب نسبت به یک موقعیت ویژه است. به عنوان مثال، عواملی که باید در ارزیابی درجه قصور ورزشکار یا شخص دیگر در نظر گرفته شوند عبارتند از تجربه ورزشکار یا شخص دیگر، اینکه ورزشکار یا شخص دیگر Protected است، نیازهای ویژه ورزشکار نظیر معلولیت، میزان خطری که به ورزشکار تجربه می کند و میزان مراقبت و ارزیابی که ورزشکار در ارتباط با آن سطح خطر درک شده انجام داده است. در ارزیابی درجه قصور ورزشکار یا شخص دیگر، شرایط در نظر گرفته شده باید ویژه و مرتبط باشند تا خروج ورزشکار یا شخص دیگر از استاندارد رفتاری مورد انتظار را توضیح دهد. از این رو، به عنوان مثال، این واقعیت که ورزشکار فرصت کسب مبالغ هنگفتی را در طی دوره محرومیت از دست خواهد داد، یا این مسئله که ورزشکار تنها زمان کوتاهی از باقیمانده دوره شغلی، یا زمان تقویم ورزشی اش را در اختیار دارد، عوامل مرتبط و مناسبی که برای کاهش دوره محرومیت طبق بندهای ۱۰، ۶، ۱ یا ۱۰، ۶، ۲ در نظر گرفته شوند، محسوب نمی شوند.^{۸۲}

^{۸۲} [تفسیر خطا: معیار ارزیابی درجه خطای ورزشکار همان معیاری است که در تمام بندهای کد، خطا در نظر گرفته می شود. با این وجود، طبق بند ۱۰، ۶، ۲، هیچگونه کاهش مجازاتی مگر آنکه پس از ارزیابی درجه خطا، نتیجه گیری نشان دهد که خطا یا کوتاهی از سوی ورزشکار یا شخص دیگر خیلی جدی و مهم نبوده است، قابل قبول نمی باشد]

پیامدهای مالی/ **Financial Consequences**: پیامدهای تخلفات (ADRV) که در بالا آمده است، ملاحظه گردد.

در حین مسابقات/ In.Competition: دوره ای است که از ساعت ۱۱:۵۹ بعد از ظهر روز پیش از مسابقه ای که ورزشکار قرار است در آن شرکت کند شروع می شود و تا پایان این رقابت ها و فرایند نمونه گیری مربوط به آن مسابقات ادامه می یابد. اگر فدراسیون بین المللی توجیه قانع کننده ای برای ارائه تعریفی متفاوت برای آن رشته ورزشی خاص داشته باشد، مشروط بر تایید وادا برای آن رشته ورزشی، به محض تصویب وادا، آن تعریف جایگزین باید توسط تمامی سازمان های برگزارکننده رویدادهای بزرگ (MEOs) برای آن رشته ورزشی خاص، دنبال شود.^{۸۳}

برنامه ناظر مستقل/ Independent Observer Program: تیمی از ناظرین و/یا ممیزین که تحت نظارت وادا، بر روند کنترل دوپینگ پیش از یا در حین رویداد های خاص نظارت و راهنمایی می نمایند و مشاهدات خود را به عنوان بخشی از برنامه نظارت رعایت استاندارد های وادا گزارش می کنند.

ورزش انفرادی/ Individual Sport: هرگونه ورزشی که تیمی نباشد.

محرومیت/ Ineligibility: پیامدهای تخلفات (ADRV) که در بالا آمده است، ملاحظه گردد.

استقلال سازمانی/ Institutional Independence: هیئت های دادرسی استیناف باید به لحاظ سازمانی از سازمان مبارزه با دوپینگ مسئول مدیریت نتایج، به طور کامل مستقل باشند. بنابراین آنها به هیچ عنوان نباید توسط سازمان مبارزه با دوپینگ مسئول مدیریت نتایج اداره، مرتبط بوده یا مدیریت شوند.

رویداد بین المللی/ International Event: هر رویداد یا مسابقه ای که کمیته بین المللی المپیک، کمیته بین المللی پارالمپیک، فدراسیون بین المللی، سازمان برگزار کننده مسابقات بزرگ یا سایر سازمان های ورزشی، نهاد اداره کننده آن رویداد باشند یا اینکه مسئولین فنی آن رویداد توسط این نهاد ها منصوب شوند.

^{۸۳} [تفسیر "در حین مسابقات": داشتن یک تعریف پذیرفته شده کلی برای "در حین مسابقات"، هماهنگی بیشتری را در بین ورزشکاران کلیه رشته های ورزشی فراهم می کند، سردرگمی در بین ورزشکاران در رابطه با دوره زمانی مربوطه برای نمونه گیری در حین مسابقات را حذف یا کاهش می دهد، از یافته های غیرطبیعی آزمایشگاهی بین مسابقات در طول یک رویداد جلوگیری به عمل می آورد و به جلوگیری از هرگونه مزایای ارتقاء عملکرد بالقوه ناشی از مواد ممنوع شده در خارج از مسابقات که در طول دوره مسابقه مصرف شده است، کمک می نماید.]

ورزشکار سطح بین المللی/International –Level Athlete: ورزشکارانی که از سوی فدراسیون های بین المللی معرفی می شوند و مشمول قوانین و استاندارد بین المللی برای نمونه گیری و تحقیقات قرار می گیرند.^{۸۴}

استاندارد بین المللی/International Standard: استانداری است که از سوی وادا در حمایت از کد ارایه می شود. تبعیت از یک استاندارد بین المللی (در مقابل سایر استانداردها، روش ها یا شیوه های جایگزین دیگر) باید برای رسیدن به این نتیجه کافی باشد تا فرآیندهای مورد نظر بدرستی اجرا شوند. استاندارد بین المللی باید همه اسناد فنی ارائه شده در استاندارد بین المللی را شامل گردد.

سازمان های برگزارکننده مسابقات بزرگ/Major Event Organizations: انجمن های قاره ای کمیته های ملی المپیک و دیگر سازمان های چند ورزشی بین المللی که به عنوان نهاد اداره کننده در رویداد ها یا مسابقات قاره ای، منطقه ای یا دیگر مسابقات بین المللی عمل می کنند.

نشانگر/Marker: یک ترکیب، یا گروهی از ترکیبات یا متغیر (های) بیولوژیکی که استفاده از یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه را تایید می کند.

متابولیت/Metabolite: هرگونه ماده تولید شده، بواسطه یک فرایند Biotransformation تولید شده باشد.

سطح گزارش دهی حداقلی/Minimum Reporting Level: غلظت تخمینی از یک ماده ممنوعه یا متابولیت(ها) یا نشانگر(ها)ی آن در نمونه است که آزمایشگاه های معتبر وادا، نباید غلظتی کمتر از آن ماده در نمونه را به عنوان یک یافته تحلیلی نامطلوب AAF گزارش دهند.

صغیر/Minor: فردی طبیعی که به سن ۱۸ سالگی نرسیده است.

سازمان ملی مبارزه با دوپینگ/National Anti-Doping Organization: نهاد(های) تعیین شده بوسیله هر کشور که اختیار و مسئولیت اصلی تصویب و اجرای قوانین مبارزه با دوپینگ، جمع آوری مستقیم نمونه ها، مدیریت نتایج آزمایشات و اجرای موارد دادرسی و رسیدگی در سطح ملی را بر عهده دارد. چنانچه این نهاد از

^{۸۴} [تفسیر ورزشکار سطح بین المللی: مطابق با استاندارد بین المللی نمونه گیری و تحقیقات، فدراسیون بین المللی آزاد است تا معیارهایی را برای طبقه بندی ورزشکاران بین المللی تعیین کند، به عنوان مثال از طریق رده بندی، شرکت در رویداد های بین المللی ویژه، به وسیله نوع گواهینامه. با این وجود هر فدراسیون بین المللی می بایست معیار های مربوطه را به شکلی شفاف و دقیق منتشر نماید تا ورزشکاران قادر باشند به سرعت و آسان متوجه شوند چه زمانی به عنوان ورزشکاران سطح بین المللی طبقه بندی می شوند. به عنوان مثال اگر معیار ها شامل شرکت در برخی رویداد های بین المللی خاص باشد، در اینصورت فدراسیون بین المللی مربوطه می بایست فهرستی از آن رویداد های بین المللی را منتشر نماید]

سوی مسئولین ذیصلاح تعیین نشده باشد، وظیفه آن برعهده کمیته ملی المپیک کشور یا نماینده آن خواهد بود. در ایران، سازمان ملی مبارزه با دوپینگ، ایران نادو است.

رویداد ملی / National Event: رویداد یا مسابقه ورزشی که در آن ورزشکاران سطح ملی یا بین المللی شرکت می کنند، اما رویدادی بین المللی نیست.

فدراسیون ملی / National Federation: یک نهاد ملی یا منطقه ای در ایران که عضو یک فدراسیون بین المللی است یا فدراسیون بین المللی آن را به عنوان نهاد حاکم بر رشته ورزشی مربوطه در آن منطقه یا کشور، به رسمیت می شناسد.

ورزشکار سطح ملی / National-Level Athlete: ورزشکارانی که در ورزش هایی در سطح ملی طبق آنچه از سوی هر یک از سازمان های ملی مبارزه با دوپینگ تعریف شده، مطابق با استاندارد بین المللی نمونه گیری (ISTI) شرکت می کنند. در ایران، ورزشکاران سطح ملی، همانگونه که در مقدمه این قوانین مبارزه با دوپینگ آمده است (بخش " حوزه این مجموعه قوانین مبارزه با دوپینگ ")، تعریف شده اند.

کمیته ملی المپیک / National Olympic Committee: سازمانی است که توسط کمیته بین المللی المپیک به رسمیت شناخته می شود. واژه کمیته ملی المپیک همچنین باید شامل کنفدراسیون ملی ورزش در کشورهایی که کنفدراسیون ملی ورزش در آنها، مسئولیت های خاص کمیته ملی المپیک را در زمینه مبارزه با دوپینگ برعهده دارد باشد. کمیته ملی المپیک در ایران، کمیته ملی المپیک ایران می باشد.

هیچ قصور یا کوتاهی نداشته است / No Fault or Negligence: ورزشکار یا هر شخص دیگری که قصد دارد ثابت نماید او اطلاع نداشته و نمی توانسته بطور منطقی و درست شک کند که حتی با بکارگیری نهایت احتیاط، استفاده از روش یا ماده ممنوعه، منجر به تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب شود. به استثنا افراد Protected یا ورزشکار Recreational، ورزشکار برای هر تخلف بند ۲،۱ بعلاوه باید اثبات نماید که ماده ممنوعه چگونه وارد بدنش شده است.

هیچ قصور یا کوتاهی قابل توجه نداشته است / No Significant Fault or Negligence: ورزشکار یا هر شخص دیگری که قصد دارد ثابت نماید قصور یا کوتاهی نداشته است، هنگامی که کلیه شرایط و معیار های عدم قصور یا کوتاهی در رابطه با تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ در نظر گرفته می شوند، باید ثابت کند که قصور یا کوتاهی او نسبت به تخلف قابل توجه نبوده است. به استثنا افراد Protected یا ورزشکار

Recreational، ورزشکار برای هر تخلف بند ۲،۱ بعلاوه باید اثبات نماید که ماده ممنوعه چگونه وارد بدنش شده است.

استقلال کارکردی/Operational Independence: به این معنی است که (۱) اعضای هیئت رئیسه، اعضای کارکنان، اعضای کمیسیون، مشاوران و مقامات سازمان مبارزه با دوپینگ با مسئولیت مدیریت نتایج یا شرکت های وابسته به آن (به عنوان مثال، فدراسیون عضو یا کنفدراسیون)، همچنین هر شخص دست اندر کار در تحقیقات و پیش داوری این موضوعات به عنوان اعضا یا کارکنان (تا آنجا که چنین کارمندی در فرایند شفاف سازی و یا پیش نویس هر حکمی مشارکت داشته باشد) نمی توانند بعنوان عضو در هیئت های دادرسی آن سازمان مبارزه با دوپینگ دارای مسئولیت مدیریت نتایج منصوب شوند و (۲) هیئت های دادرسی در موقعیتی خواهند بود تا دادرسی و فرایند تصمیم گیری را بدون مداخله سازمان مبارزه با دوپینگ یا شخص ثالث انجام دهند. هدف این است که اطمینان حاصل شود که اعضای شورای دادرسی یا اشخاص دیگری که در تصمیم شورای دادرسی نقش دارند، در تحقیقات یا تصمیم گیری برای ادامه پرونده مشارکت نداشته باشند.

خارج از مسابقات/Out-of-Competition: هر مدت یا دوره ای که در حین مسابقات نباشد.

شرکت کننده/Participant: به هر یک از ورزشکاران یا کارکنان پشتیبان ورزشکاران، گفته می شود.

شخص/Person: یک شخص حقیقی یا یک سازمان یا نهاد دیگر.

مالکیت/Possession: مالکیت فیزیکی و واقعی یا مالکیت تفسیری (تنها در صورتیکه معلوم شود که شخص، کنترل انحصاری یا قصد انجام کنترل یا کاربردی روی این مواد یا روش های ممنوعه داشته و یا این مواد و یا روش های ممنوعه در ملک خصوصی وی یافت شود)؛ در هر صورت، اگر شخص روی یک ماده یا روش ممنوعه یا ملک خصوصی که در آن یک ماده یا روش ممنوعه وجود داشته است، کنترل مطلق نداشته باشد مالکیت تفسیری تنها در صورتی مصداق خواهد داشت که شخص در رابطه با وجود ماده یا روش ممنوعه آگاهی و اطلاع داشته و قصد انجام کنترل و کاربری بر روی آن را داشته باشد. به هر حال اگر پیش از دریافت هرگونه اخطار یا ابلاغ مبنی بر تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، فرد با دلایل محکم و فعالیت جدی نشان دهد که هرگز قصد مالکیت نداشته است و مالکیت خود را از طریق اعلام به یک سازمان مبارزه با دوپینگ، به طور شفاف انکار نماید، صرفاً تنها بر اساس مالکیت نباید مشمول تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ گردد. صرف نظر از هر تعریف دیگری مغایر با این

تعریف، خرید یک ماده یا روش ممنوعه (شامل خرید الکترونیک یا اینترنتی یا به هر طریق دیگر) از سوی شخصی که خرید را انجام داده است، مالکیت محسوب می شود.^{۸۵}

فهرست ممنوعه/Prohibited List: فهرستی است که مواد ممنوعه یا روش های ممنوعه را تعیین می کند.

روش ممنوعه/Prohibited Method: هر روشی که در فهرست ممنوعه، توضیح داده شده است.

ماده ممنوعه/Prohibited Substance: هر ماده یا گروهی از مواد، که در فهرست ممنوعه توضیح داده شده است.

شخص Protected Person/ Protected: ورزشکار یا هر شخص حقیقی دیگر که در زمان تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ: (۱) به سن ۱۶ سال نرسیده باشد؛ (۲) به سن ۱۸ سال نرسیده باشد و اطلاعات وی در هیچ یک در لیست RTP ثبت نشده باشد و هرگز در هیچ یک از رویداد های بین المللی در رده آزاد رقابت نکرده باشد؛ یا (۳) به دلایلی غیر از سن طبق قوانین ملی اجرایی کشور فاقد توانایی قانونی تعیین شده باشد.^{۸۶}

دادرسی موقت/Provisional Hearing: دادرسی موقت بر اساس بند ۷,۴,۳ دادرسی سریع و کوتاهی است که پیش از دادرسی اصلی بر اساس فصل ۸ جهت ابلاغ اولیه به ورزشکار، انجام می شود تا ورزشکار فرصت یابد به صورت کتبی یا شفاهی دفاعیات خود را اعلام کند.^{۸۷}

^{۸۵} [تفسیر مالکیت: طبق این تعریف آنابولیک استروئید های یافت شده در خودروی یک ورزشکار، تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ محسوب می شود مگر آنکه ورزشکار ثابت نماید که شخص دیگری از خودرو استفاده کرده است؛ در اینصورت، سازمان مبارزه با دوپینگ باید ثابت کند که حتی با وجود آنکه ورزشکار کنترل انحصاری بر روی خودرو نداشته، ولی از وجود آنابولیک استروئید یافت شده مطلع بوده و قصد داشته است از آنها استفاده کند. به طور مشابه در صورت پیدا شدن آنابولیک استروئید در منزل یک ورزشکار در قفسه داروهای که در کنترل مشترک ورزشکار و همسر او می باشد، سازمان مبارزه با دوپینگ باید ثابت نماید که ورزشکار از وجود آنابولیک استروئید در قفسه اطلاع داشته است و بنابراین قصد داشته آنها را مورد استفاده قرار دهد. عمل خرید یک ماده ممنوعه به تنهایی، مالکیت را برقرار می کند حتی در صورتیکه به عنوان مثال این محصول به دست خریدار نرسیده یا توسط شخص دیگری دریافت شده یا به آدرس شخص ثالثی فرستاده شده باشد.]

^{۸۶} [تفسیر Protected person: رفتار کد با اشخاص Protected از سایر ورزشکاران یا اشخاص در شرایط خاص متفاوت است، بر این مبنی که، زیر یک سن یا گنجایش ذهنی مشخص، ورزشکار یا شخص دیگری که گنجایش ذهنی کافی برای درک و رعایت موارد منع شده در مقابل اقدامات مشمول این کد را ندارد. به عنوان مثال این مورد می تواند شامل یک ورزشکار پارالیمپیک که به استناد معلولیت ذهنی ثابت شده فاقد ظرفیت قانونی است. بکار گرفتن واژه "رده آزاد" به این دلیل است که رقابتی که محدود به نوجوانان یا گروه های سنی است، را کنار بگذارد.]

^{۸۷} [تفسیر دادرسی موقت: دادرسی موقت تنها یک اقدام مقدماتی است که نمی تواند بررسی کامل از حقایق مندرج در پرونده را دربر داشته باشد. پس از برگزاری دادرسی موقت، ورزشکار حق برخورداری از دادرسی کامل بعدی را خواهد داشت. از سوی دیگر "دادرسی تسریع شده" همانطور که این واژه در بند ۷,۴,۳ به کار رفته است، بیانگر حق برخورداری فرد به برگزاری دادرسی کامل بر اساس یک جدول زمان بندی تسریع شده می باشد.]

تعليق موقت/Provisional Suspension: پیامدهای تخلفات (ADRV) که در بالا آمده است، ملاحظه گردد.

اعلام عمومی/Publicly Disclose: پیامدهای تخلفات (ADRV) که در بالا آمده است، ملاحظه گردد.

ورزشکار/Recreational Athlete/Recreational: در ایران، ورزشکار غیر حرفه ای همانطور که در مقدمه این قوانین مبارزه با دوپینگ آمده (بخش "حوزه این قوانین مبارزه با دوپینگ"، تعریف شده است.

سازمان منطقه ای مبارزه با دوپینگ/Regional Anti-Doping Organization: تشکیلات منطقه ای که از سوی کشور های عضو منطقه برای هماهنگی و مدیریت برنامه های ملی مبارزه با دوپینگ آنها تعیین شده، که شامل پذیرش، تصویب و اجرای قوانین مبارزه با دوپینگ، برنامه ریزی و جمع آوری نمونه ها، مدیریت نتایج، بازنگری موارد TUES، انجام دادرسی ها و انجام برنامه های آموزشی در سطح منطقه باشد.

حوزه نمونه گیری ثبت شده و رسمی/Registered Testing Pool: حوزه RTP شامل ورزشکارانی دارای بالاترین اولویت است که بطور جداگانه در سطح بین المللی توسط فدراسیون های بین المللی و در سطح ملی توسط سازمان ملی مبارزه با دوپینگ با هدف نمونه گیری متمرکز در حین مسابقات و خارج از مسابقات، به عنوان بخشی از برنامه توزیع نمونه گیری هر فدراسیون بین المللی یا سازمان ملی مبارزه با دوپینگ پایه ریزی و دایر شده و بنابراین طبق بند ۵,۵ کد و استاندارد بین المللی نمونه گیری ISTI ملزم به ارائه اطلاعات Whereabouts (آدرس های محل تمرین، استراحت و ...) خود می باشد. در ایران، RTP ایران نادو مطابق با آنچه در بند ۵,۵ این قوانین مبارزه با دوپینگ آمده، تعریف شده است.

مدیریت نتایج/Result Management: این فرایند شامل بازه زمانی بین اطلاع رسانی طبق فصل ۵ استاندارد بین المللی مدیریت نتایج یا در برخی موارد (به عنوان مثال، یافته غیر طبیعی، پاسپورت بیولوژیکی ورزشکار، قصور Whereabouts)، نظیر مراحل پیش از اطلاع رسانی که به صراحت در فصل ۵ استاندارد بین المللی مدیریت نتایج آمده است، از طریق اتهام تا زمان حل نهایی موضوع، از جمله پایان روند دادرسی در مرحله اول یا در استیناف (اگر درخواست تجدیدنظر ارائه شده باشد) می باشد.

نمونه/Sample or Specimen: هر نوع ماده زیستی جمع آوری شده جهت اهداف کنترل دوپینگ.^{۸۸}

^{۸۸} [تفسیر نمونه: در مواردی ادعا شده است که نمونه گیری از خون به برخی از اعتقادات گروه های مذهبی یا فرهنگی خدشه وارد می کند یا با آنها مغایر است، ولی مشخص شده است که چنین ادعاهایی بی پایه و اساس هستند.]

متعهدین به کد/Signatories: آن دسته از نهادهایی که طبق آنچه در فصل ۲۳ کد آمده است، کد را پذیرفته و ملزم به اجرای کد هستند.

ماده خاص/Specified Substance: بند ۴,۲,۲ ملاحظه گردد.

مسئولیت اکید/Strict Liability: قانونی است که به استناد بند ۲,۱ و ۲,۲ کد تاکید دارد که اثبات نقض قوانین مبارزه با دوپینگ از سوی سازمان مبارزه با دوپینگ، نیازی به در نظر گرفتن نیت، قصور، کوتاهی یا مصرف آگاهانه مواد ممنوعه توسط ورزشکار وجود ندارد.

مواد دارای کاربرد سوء مصرف: بند ۴,۲,۳ ملاحظه گردد.

همکاری اساسی/Substantial Assistance: مطابق با بند ۱۰,۷,۱ شخصی که همکاری اساسی و جدی ارائه می نماید باید: (۱) با امضای یک بیانیه کتبی یا مصاحبه ضبط شده و بطور کامل همه اطلاعاتی را که در مورد تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ یا سایر اقدامات شرح داده شده در بند ۱۰,۷,۱ در اختیار دارد، افشا نماید و (۲) بطور کامل در تحقیقات و بازرسی هر مورد یا موضوعی که با آن اطلاعات در رابطه است، همکاری نماید، به عنوان مثال، شامل ادای شهادت در جلسه دادرسی در صورت درخواست سازمان مبارزه با دوپینگ یا شورای دادرسی است. علاوه براین، اطلاعات داده شده باید معتبر و قابل اطمینان بوده و سهم مهمی از هر پرونده در حال پیگیری را شامل شود یا اگر پیگیری پرونده آغاز نشده باشد، باید مبنای متقن برای اقامه دعوی و داوری و شواهد لازم را برای پرونده مربوطه را فراهم آورد.

دستکاری/Tampering: رفتار آگاهانه ای است که روند کنترل دوپینگ را مختل می کند اما، در تعریف روش های ممنوعه جای نمی گیرد. دستکاری، بدون محدودیت، شامل پیشنهاد یا قبول رشوه برای انجام دادن یا ندادن کاری است که مانع از جمع آوری نمونه شود، بر تجزیه و تحلیل نمونه تاثیر گذارد یا آنالیز نمونه را غیرممکن کند، مدارک جعلی به یک سازمان مبارزه با دوپینگ یا کمیته TUE یا شورای دادرسی ارائه شود، شهادت نادرست از شاهدان داده شود، ارتکاب به هرگونه اقدام متقلبانه دیگر بر علیه سازمان مبارزه با دوپینگ یا شورای دادرسی برای

تأثیر بر مدیریت نتایج یا تحمیل پیامدها، و هرگونه مداخله آگاهانه مشابه یا تلاش برای مداخله در هر جنبه کنترل دوپینگ می شود.^{۸۹}

نمونه گیری هدفمند/Target Testing: انتخاب ورزشکاران خاص جهت نمونه گیری براساس معیار های تصریح شده در استاندارد بین المللی نمونه گیری ISTI.

ورزش تیمی/Team Sport: ورزشی که در آن تعویض بازیکنان در جریان رقابت، امکان پذیر و مجاز باشد.

اسناد فنی/Technical Document: سندی است که توسط وادا تصویب و منتشر شده و شامل الزامات فنی اجباری وضع شده در موضوعات خاص مبارزه با دوپینگ است که در استاندارد بین المللی تعریف شده است.

نمونه گیری/Testing: بخش هایی از فرایند کنترل دوپینگ که شامل مراحل برنامه ریزی جهت توزیع نمونه گیری، جمع آوری نمونه، نگهداری نمونه، و انتقال نمونه به آزمایشگاه است.

بانک نمونه گیری/Testing Pool: رده ای پایین تر از RTP است و شامل ورزشکارانی است که برخی اطلاعات محل زندگی آنها جهت پیدا کردن ورزشکار و نمونه گیری در خارج از مسابقه لازم است.

معافیت مصرف درمانی/Therapeutic Use Exemption (TUE): معافیت مصرف درمانی تنها اگر شرایط تصریح شده در بند ۴،۴ و استاندارد بین المللی برای معافیت های مصرف درمانی برآورده شوند به ورزشکار مبتلا به شرایط پزشکی اجازه می دهد تا یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه را مصرف کند.

قاچاق/Trafficking: به فروش، تحویل، نقل و انتقال، ارسال، رساندن یا پخش و توزیع (یا مالکیت برای چنین قصدی) یک ماده ممنوعه یا روش ممنوعه (چه بصورت فیزیکی، چه بصورت الکترونیک یا از طرق دیگر) به هر شخص ثالث توسط یک ورزشکار، کارکنان پشتیبان ورزشکار یا هر شخص دیگری که در حوزه اختیارات یک سازمان مبارزه با دوپینگ قرار دارند، قاچاق اطلاق می شود؛ به هر حال، این تعریف شامل فعالیت های صحیح کارکنان پزشکی واجد شرایط که درگیر استفاده از ماده ممنوعه برای اهداف درمانی قابل توجیه و قانونی هستند،

^{۸۹} [تفسیر دستگاری: به عنوان مثال، این فصل تغییر شماره های شناسایی در فرم کنترل دوپینگ را هنگام نمونه گیری، شکستن بطری B در هنگام تجزیه تحلیل نمونه B، تغییر یک نمونه با افزودن یک ماده خارجی یا ارباب تا تلاش برای ارباب یک شاهد بالقوه یا شهادی که در فرایند کنترل دوپینگ شهادت یا اطلاعاتی را فراهم کرده است، ممنوع اعلام می کند. دستکاری می تواند شامل سوء رفتاری باشد که حین فرایند مدیریت نتایج رخ می دهد. به بند ۱۰،۹،۳،۳ رجوع شود. با اینحال، اقداماتی که یک شخص به عنوان بخشی از دفاع قانونی از اتهام تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ انجام می دهد به عنوان دستکاری تلقی نمی شود. رفتار توهین آمیز نسبت به یک مقام کنترل دوپینگ یا شخص دیگری که در کنترل دوپینگ دخیل است و دستکاری محسوب نمی شود، باید بواسطه قوانین انضباطی سازمان های ورزشی مورد رسیدگی قرار گیرد.]

نمی شود و همچنین نباید شامل استفاده از مواد ممنوعه ای که در زمان خارج از مسابقات ممنوع نیستند (هنگام نمونه گیری های خارج از مسابقات) اتلاق شود، مگر در شرایطی که به طور کلی نشان دهد چنین مواد ممنوعه ای به قصد اهداف درمانی قانونی و صحیح مصرف نشده یا به نیت ارتقا عملکرد ورزشی، استفاده شده اند.

کنوانسیون یونسکو/UNESCO Convention: کنوانسیون بین المللی مبارزه با دوپینگ در ورزش شامل هرگونه اصلاحات جزئی و کلی است که در سی و سومین کنفرانس عمومی یونسکو که در تاریخ ۱۹ اکتبر ۲۰۱۵ از سوی اشخاص و طرف های حاضر در کنوانسیون و کنفرانس نهاد های رسمی و دولتی عضو کنوانسیون بین المللی مبارزه با دوپینگ در ورزش، مورد پذیرش قرار گرفته است.

مصرف/Use: استفاده، استعمال، خوردن، تزریق یا بکارگیری هر نوع ماده یا روش ممنوعه به هر صورت ممکن.

وادا: آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ

:Without Prejudice Agreement

برای دستیابی به اهداف بندهای ۱۰,۷,۱,۱ و ۱۰,۸,۲، باید قراردادی کتبی بین یک سازمان مبارزه با دوپینگ و یک ورزشکار یا شخص دیگر تنظیم گردد که به ورزشکار یا شخص دیگر اجازه دهد تا در یک محدوده زمانی مشخص اطلاعات را به سازمان مبارزه با دوپینگ ارائه کند و به این نکته توجه شود که اگر توافق برای همکاری اساسی یا حل و فصل پرونده نهایی نشده باشد، اطلاعات ارائه شده توسط ورزشکار یا شخص دیگر در این وضعیت خاص برای هر روندی از مدیریت نتایج مطابق با کد نمی تواند توسط سازمان مبارزه با دوپینگ علیه ورزشکار یا شخص دیگر بکار رود، و اطلاعات ارائه شده توسط سازمان مبارزه با دوپینگ در این وضعیت خاص برای هر روندی از مدیریت نتایج مطابق با کد نمی تواند توسط ورزشکار یا شخص دیگر علیه سازمان مبارزه با دوپینگ ورزشکار بکار رود. چنین توافقی نباید مانع استفاده سازمان مبارزه با دوپینگ، ورزشکار یا شخص دیگر از هرگونه اطلاعات یا مدرک جمع آوری شده دیگری از هر منبعی به غیر از آنچه در توافقنامه در آن محدوده زمانی مشخص نموده، گردد.

ترجمه: ستاد ملی مبارزه با دوپینگ ایران

ویرایش: دکتر فرزاد شارکی

آبان ۱۳۹۹